KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) 2020/687

2019 m. gruodžio 17 d.

kuriuo dėl tam tikrų į sąrašą įtrauktų ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/429

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/429 dėl užkrečiamųjų gyvūnų ligų, kuriuo iš dalies keičiami ir panaikinami tam tikri gyvūnų sveikatos srities aktai („Gyvūnų sveikatos teisės aktas“) ([1]), ypač į jo 47 straipsnio 1 dalį, 53 straipsnio 2 dalį, 54 straipsnio 3 dalį, 55 straipsnio 2 dalį, 58 straipsnio 2 dalį, 63 straipsnio pirmą pastraipą, 64 straipsnio 4 dalį, 67 straipsnio pirmą pastraipą, 68 straipsnio 3 dalį, 70 straipsnio 3 dalį, 72 straipsnio 2 dalį, 73 straipsnio 3 dalį, 74 straipsnio 4 dalį, 76 straipsnio 5 dalį, 77 straipsnio 2 dalį ir 272 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

(1) Reglamentu (ES) 2016/429 nustatytos gyvūnų ligų, kurios gali būti perduodamos gyvūnams arba žmonėms, prevencijos ir kontrolės taisyklės, įskaitant taisykles dėl informuotumo apie ligas, pasirengimo joms ir ligų kontrolės. Visų pirma, Reglamente (ES) 2016/429 nustatytos konkrečioms ligoms skirtos taisyklės dėl ligų, nurodytų jo 5 straipsnyje, prevencijos ir kontrolės. Reglamente (ES) 2016/429 taip pat nustatyta, kad tos konkrečioms ligoms skirtos taisyklės taikomos gyvūnų rūšims ir gyvūnų rūšių grupėms, keliančioms didelę konkrečių ligų plitimo riziką, kurių sąrašas pateiktas Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2018/1882 ([2]);

(2) būtina nustatyti taisykles, kuriomis būtų papildytos taisyklės dėl ligų kontrolės priemonių, nustatytos Reglamento (ES) 2016/429 III dalies II antraštinėje dalyje dėl tam tikrų į sąrašą įtrauktų ligų. Tos papildomos taisyklės ir Reglamente (ES) 2016/429 nustatytos taisyklės yra glaudžiai susijusios ir turėtų būti kartu taikomos. Todėl, siekiant paprastumo, skaidrumo ir lengvo taikymo, papildomos taisyklės turėtų būti nustatytos viename teisės akte, o ne keliuose atskiruose teisės aktuose, kuriuose būtų daug kryžminių nuorodų ir dėl kurių kiltų dubliavimo rizika;

(3) Reglamento (ES) 2016/429 II antraštinės dalies 1 skyriaus 53 straipsnis, 54 straipsnio 3 dalis, 55 straipsnio 2 dalis, 58 straipsnio 2 dalis ir 63, 64, 67, 68 ir 70 straipsniai yra susiję su įvairiais priemonių, kurių reikia imtis, jeigu įtariamos ir patvirtinamos to reglamento 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos ligos, techniniais aspektais. Be to, Reglamento (ES) 2016/429 II antraštinės dalies 2 skyriaus 72 straipsnio 2 dalis, 73 straipsnio 3 dalis, 74 straipsnio 4 dalis, 76 straipsnio 5 dalis ir 77 straipsnis yra susiję su priemonių, kurių reikia imtis, jeigu įtariamos ir patvirtinamos to reglamento 9 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytos ligos, techniniais aspektais;

(4) taisyklės, kurios turi būti nustatytos pagal II antraštinės dalies straipsnius, yra tarpusavyje susijusios, nes jos taikomos ligų kontrolės priemonėms dėl įvairių kategorijų ligų, įtrauktų į sąrašą Reglamente (ES) 2016/429. Todėl siekiant, kad tos taisyklės būtų taikomos veiksmingai, ir siekiant aiškumo, jos turėtų būti nustatytos viename deleguotajame akte, kuriame būtų išsamiai išdėstytos į sąrašą įtrauktų ligų kontrolei skirtos techninės priemonės ir kuris padėtų apskritai supaprastinti gyvūnų ligų kontrolės teisinę sistemą;

([1]) OL L 84, 2016 3 31, p. 1.

([2]) 2018 m. gruodžio 3 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/1882 dėl tam tikrų ligų prevencijos ir kontrolės taisyklių taikymo į sąrašą įtrauktų ligų kategorijoms, kuriuo nustatomas rūšių ir rūšių grupių, keliančių didelę tų į sąrašą įtrauktų ligų plitimo riziką, sąrašas (OL L 308, 2018 12 4, p. 21).

(5) ankstesnės ligų kontrolės nuostatos buvo nustatytos keliose direktyvose, kurių kiekvienoje buvo pateiktos taisyklės dėl vienos arba kelių gyvūnų ligų. Kai kurios iš tų taisyklių pakeistos Reglamentu (ES) 2016/429, o kitas reikia pakeisti šiuo deleguotuoju reglamentu, siekiant jas supaprastinti ir pašalinti galimus nenuoseklumus. Taip bus pateiktos aiškios, suderintos ir išsamios taisyklės dėl gyvūnų ligų kontrolės visoje Sąjungoje. Be to, taip atitinkamas nuostatas galės taikyti kompetentingos institucijos ir veiklos vykdytojai ir taisyklės taps skaidresnės, taigi bus užtikrintas geresnis reagavimas į gyvūnų ligų riziką;

(6) siekiant kiek įmanoma greičiau likviduoti A kategorijos ligos protrūkį ir užtikrinti gyvūnų sveikatos ir gyvūnų gerovės aukšto lygio apsaugą, būtina numatyti ligų kontrolės priemones Sąjungos lygmeniu;

(7) todėl į šio reglamento taikymo sritį turėtų būti įtrauktos ligų kontrolės priemonės, taikomos dėl sausumos ir vandens gyvūnų A kategorijos ligų, ir tam tikros ligų kontrolės priemonės, taikomos dėl B ir C kategorijų ligų. B ir C kategorijų ligų atveju tos ligų kontrolės priemonės turėtų būti taikomos kartu su priežiūros ir likvidavimo taisyklėmis, nustatytomis Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2020/689 ([3]);

(8) šiame deleguotajame reglamente nustatytos ligų kontrolės priemonės turėtų būti taikomos gyvūnams ir iš gyvūnų gautiems produktams, įskaitant gyvūninius produktus, genetinės medžiagos produktus, šalutinius gyvūninius produktus ir jų gaminius. Šiems šalutiniams gyvūniniams produktams taikomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1069/2009 ([4]) nustatytos visuomenės sveikatos ir gyvūnų sveikatos taisyklės. Tame reglamente nustatytos šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių saugaus surinkimo, šalinimo ir perdirbimo taisyklės yra taikomos A kategorijos ligos atveju. Tačiau tame reglamente nenustatyta ligų kontrolės priemonių ir apribojimų, kurie turėtų būti taikomi tokiais atvejais. Todėl tos taisyklės turėtų būti nustatytos šiame deleguotajame reglamente;

(9) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/68/EB ([5]) nustatytos saugaus pavojingų krovinių vežimo taisyklės. Vežant užkrėstus šalutinius gyvūninius produktus arba kitas užkrėstas medžiagas, kurias galima laikyti pavojingais kroviniais, kompetentingos institucijos turėtų laikytis toje direktyvoje nustatytų taisyklių;

(10) tikslinga vadovautis bendru požiūriu į priemones, taikytinas A kategorijos ligos atveju. Tačiau reikėtų, atsižvelgiant į ligų epidemiologiją, nustatyti tinkamą laiką, kada kompetentinga institucija turėtų taikyti kontrolės priemones ir atlikti tyrimus, jeigu būtų įtariamos arba patvirtinamos tokios ligos. Todėl turėtų būti nustatyti „stebėsenos laikotarpiai“ su orientaciniais terminais dėl kiekvienos A kategorijos ligos, kuria serga sausumos gyvūnai, remiantis inkubaciniais laikotarpiais ir kitais svarbiais aspektais, galinčiais turėti poveikį ligos plitimui;

(11) Reglamento (ES) 2016/429 54 straipsnyje reikalaujama, kad kompetentinga institucija dėl A kategorijos ligos pasireiškimo atliktų tyrimus įvairiuose etapuose: i) kai įtariama liga, ii) kai liga patvirtinama ir iii) kai būtina užkirsti kelią jai plisti į epidemiologiškai susijusius ūkius ir vietas, taip pat į gretimus ūkius ir zonas. Tie tyrimai apima klinikinį tyrimą ir mėginių ėmimą laboratoriniams tyrimams. Siekiant užtikrinti mėginių ėmimo procedūrų, diagnostikos metodų ir biologinio saugumo priemonių patikimumą, tikslinga nustatyti bendrąsias mėginių ėmimo taisykles;

(12) Reglamento (ES) 2016/429 43 straipsnyje reikalaujama, kad kompetentinga institucija rengtų ir atnaujintų nenumatytų atvejų planus ir, kai reikia, pateiktų išsamių instrukcijų vadovus, kaip turėtų būti įgyvendinamos priemonės, kurių imamasi A kategorijos ligos atveju, kaip numatyta to reglamento III dalyje. Šiame deleguotajame reglamente nustatomos priemonės papildo tas Reglamento (ES) 2016/429 III dalyje nustatytas priemones, todėl jos turi būti įgyvendinamos pagal Reglamente (ES) 2016/429 nurodytus nenumatytų atvejų planus;

([3]) 2019 m. gruodžio 17 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2020/689, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/429 tam tikrų į sąrašą įtrauktų ir naujų ligų priežiūros, likvidavimo programų ir liga neužkrėstos teritorijos statuso taisyklės (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 211).

([4]) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).

([5]) 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/68/EB dėl pavojingų krovinių vežimo vidaus keliais (OL L 260, 2008 9 30, p. 13).

(13) Reglamento (ES) 2016/429 53 ir 55 straipsniuose nustatytos veiklos vykdytojų ir kompetentingų institucijų pareigos tuo atveju, kai įtariama A kategorijos liga. Tikslas yra išvengti ligos plitimo iš užkrėstų gyvūnų ir ūkių, už kuriuos jie yra atsakingi, ir jos perdavimo neužkrėstiems gyvūnams arba žmonėms dar iki tos ligos patvirtinimo. Reglamente (ES) 2016/429 numatytos ligų kontrolės ir biologinio saugumo priemonės turėtų būti šiame ankstyvame etape taikomos užkrėstame ūkyje gyvūnų perkėlimui ir produktų vežimui iš to ūkio, į tą ūkį ir jo apylinkėse. Tas priemones taip pat reikia išsamiai apibūdinti, kad būtų užtikrintas jų veiksmingumas ir proporcingumas;

(14) Reglamento (ES) 2016/429 54 straipsnyje reikalaujama, kad kompetentinga institucija, įtariant A kategorijos ligą, atliktų oficialų tyrimą, kad būtų patvirtintas arba paneigtas tos ligos atvejis. Siekiant nustatyti standartinę veiklos procedūrą tokiems oficialiems tyrimams visose valstybėse narėse, reikia išsamiai apibūdinti aplinkybes, kuriomis gali būti pagrįstai atliekamas tyrimas, būtinas tyrimo užduotis, atliekamas valstybinių veterinarijos gydytojų, ir kaip tos užduotys turėtų būti atliekamos;

(15) Reglamente (ES) 2016/429 reikalaujama, kad jeigu būtų įtariama arba patvirtinta A kategorijos liga, ligų kontrolės priemonės būtų taikomos ne tik ūkiuose, kuriuose laikomi gyvūnai, bet ir maisto bei pašarų įmonėse, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose arba kitose vietose, kur gali kilti ligų plitimo rizika. Būtina nustatyti, kokios kontrolės priemonės taikomos tais atvejais, visų pirma pasienio kontrolės postams ir transporto priemonėms;

(16) Reglamente (ES) 2016/429 reikalaujama, kad nuo tada, kai patvirtinama A kategorijos liga, kompetentinga institucija pradėtų įgyvendinti griežtesnes ligos kontrolės priemones nei tos, kurios taikytos ligos įtarimo etape, ir atliktų tolesnius tyrimus. Todėl būtina nustatyti, kada A kategorijos liga turėtų būti laikoma patvirtinta. Šis patvirtinimas turėtų būti atliekamas pagal Sąjungos aktus, priimtus pagal Reglamentą (ES) 2016/429, dėl ligų priežiūros, likvidavimo programų ir neužkrėstos teritorijos statuso;

(17) Reglamente (ES) 2016/429 nustatytos pagrindinės taisyklės dėl ligų kontrolės priemonių, A kategorijos ligos protrūkio atveju taikomų užkrėstuose ūkiuose. Kartu kompetentingoms institucijoms suteikta šiek tiek lankstumo, kad jos galėtų nuspręsti, kurias iš tų priemonių reikia taikyti. Kad kompetentingos institucijos galėtų imtis proporcingiausių ir efektyviausių kontrolės priemonių ir būtų užtikrintas suderintas priemonių, kurių imasi valstybės narės, įgyvendinimas, tikslinga nustatyti išsamius kriterijus, kuriais remiantis būtų priimami sprendimai, pagal epidemiologines aplinkybes, ūkių rūšį ir vietą, gyvūnų rūšis ir kategorijas, taip pat ekonomines arba socialines sąlygas ta liga užkrėstoje teritorijoje;

(18) kompetentinga institucija turėtų gebėti pagrįstais atvejais ir, jei būtina, suteikiant papildomų garantijų, leisti nukrypti nuo tam tikrų ligų kontrolės priemonių, visų pirma nuo reikalavimo žudyti gyvūnus užkrėstame ūkyje, atsižvelgiant į epidemiologinius veiksnius ir po to, kai atliekamas tikslus rizikos vertinimas. Tokias nukrypti leidžiančias nuostatas būtų galima taikyti atskirtiems ūkiams, gyvūnams, kurie laikomi mokslo reikmėms arba su saugomų ar nykstančių rūšių išsaugojimu susijusiais tikslais, taip pat oficialiai registruotoms retosioms veislėms arba gyvūnams, turintiems pagrįstai pripažintą didelę genetinę, kultūrinę ar edukacinę vertę. Tokiais atvejais bendrųjų priemonių taikymas gali turėti nepageidaujamų ir neproporcingų padarinių;

(19) siekiant derinti ligų kontrolės priemones pagal kiekvieną konkrečią situaciją, kompetentinga institucija turėtų turėti galimybę taikyti ligų kontrolės priemones, kurios nėra konkrečiai numatytos Reglamente (ES) 2016/429 arba šiame deleguotajame reglamente, atsižvelgdamos į epidemiologinius veiksnius ir atlikus rizikos vertinimą;

(20) užkrėstame ūkyje atliekamas valymas ir dezinfekavimas yra viena pagrindinių ligų kontrolės priemonių, numatytų Reglamente (ES) 2016/429, taikomų siekiant kuo labiau sumažinti patvirtintos A kategorijos ligos plitimo riziką. Pirminis valymas ir dezinfekavimas yra veiksmingiausios priemonės, kuriomis sumažinamas ligos sukėlėjų kiekis užkrėstame ūkyje po to, kai iš jo pašalinami užkrėsti gyvūnai. Todėl kompetentinga institucija turėtų būti įpareigota tikrinti, kaip atliekamas skubus pirminis valymas ir dezinfekavimas ir, kai reikia, vabzdžių ir graužikų kontrolė. Tikslinga išsamiai apibūdinti valymo ir dezinfekavimo procedūrą, nustatant, kada ji turi būti pradedama ir pagal kokius kriterijus reikia rinktis naudojamus biocidinius produktus;

(21) Reglamento (ES) 2016/429 62 straipsnyje reikalaujama, kad kompetentinga institucija ligų kontrolės priemones, taikomas užkrėstuose ūkiuose, plačiau taikytų ir kitiems ūkiams ir jų epidemiologiniams vienetams, maisto ir pašarų įmonėms, šalutinių gyvūninių produktų ūkiams arba kitoms svarbioms vietoms, įskaitant transporto priemones, kai dėl turimų epidemiologinių duomenų galima pagrįstai įtarti, kad į juos, iš jų arba per juos plinta A kategorijos liga. Būtina nustatyti atsekamumo tyrimą, kurį kompetentinga institucija turi atlikti per Reglamente (ES) 2016/429 numatytą epidemiologinį tyrimą, kad tie epidemiologiniai ryšiai būtų tinkamai nustatyti;

(22) taip pat tikslinga išsamiai nustatyti kontrolės priemones, taikomas nustatytuose susijusiuose ūkiuose ir vietose. Kad tos priemonės būtų veiksmingos, jos turėtų būti lanksčios ir proporcingos ir be nereikalingos naštos veiklos vykdytojams ar kompetentingoms institucijoms. Todėl kompetentingoms institucijoms turėtų būti leidžiama nukrypti nuo bendrųjų nuostatų išskirtinėmis aplinkybėmis, atlikus rizikos vertinimą;

(23) Reglamento (ES) 2016/429 64 straipsnyje reikalaujama, kad, kai patvirtinamas A kategorijos ligos protrūkis, kompetentingos institucijos nustatytų apribojimų taikymo zoną aplink užkrėstą ūkį, taigi būtų užkirstas kelias ligai toliau plisti. Apribojimų taikymo zona gali apimti apsaugos zoną ir priežiūros zoną. Tikslinga nustatyti papildomas taisykles, kaip apribojimų taikymo zona turėtų būti nustatoma ir prireikus keičiama, įskaitant išsamias nuostatas dėl apsaugos zonos, priežiūros zonos ir dėl galimybės nustatyti papildomas apribojimų taikymo zonas, priklausomai nuo ligos epidemiologijos. Taip pat tikslinga numatyti konkrečias nukrypti leidžiančias nuostatas tais atvejais, kai apribojimų taikymo zonų nustatymas nepadėtų kontroliuoti ligos plitimo arba taptų nepagrįsta našta veiklos vykdytojams ir kompetentingoms institucijoms;

(24) Reglamento (ES) 2016/429 65 straipsnyje išvardytos priemonės, kurių kompetentinga institucija gali imtis apribojimų taikymo zonoje, kad būtų užkirstas kelias ligai plisti. Kad kompetentingos institucijos galėtų imtis proporcingiausių ir efektyviausių kontrolės priemonių ir būtų užtikrintas suderintas priemonių įgyvendinimas visose valstybėse narėse, tikslinga nustatyti išsamius sprendimų priėmimo kriterijus pagal epidemiologines aplinkybes, gamybinių ūkių rūšį ir vietą, gyvūnų rūšis ir kategorijas, taip pat ekonomines ar socialines sąlygas atitinkama liga užkrėstoje teritorijoje;

(25) būtina nustatyti draudimus perkelti gyvūnus ir vežti produktus apsaugos ir priežiūros zonose, iš šių zonų arba per jas, taip pat draudimus vykdyti kitą veiklą, dėl kurios gali kilti A kategorijos ligos plitimo rizika. Tie draudimai turėtų būti proporcingi su kiekviena veikla ir kiekviena preke siejamai ligos plitimo rizikai. Todėl jie turi būti nustatomi atsižvelgiant į epidemiologinį ligos pobūdį. Tai ypač svarbu draudimams dėl produktų, nes yra tam tikrų produktų, kuriems draudimai netaikytini, – tai visų pirma tie produktai, kurie laikomi saugiomis prekėmis tam tikrų ligų plitimo rizikos atžvilgiu;

(26) veiklos draudimai apribojimų taikymo zonoje turėtų būti, kiek įmanoma, ribojami. Dėl šios priežasties kompetentinga institucija turėtų turėti galimybę taikyti nuo draudimų nukrypti leidžiančias nuostatas, kai imamasi tam tikrų rizikos mažinimo priemonių ir tenkinamos tam tikros procedūrinės sąlygos. Tokios nukrypti leidžiančios nuostatos gali būti taikomos visų pirma tada, kai kompetentinga institucija gali patikrinti taikomas sustiprintas biologinio saugumo priemones ir kai įvykdomos bendrosios ir konkrečios sąlygos dėl atitinkamų gyvūnų, iš tų gyvūnų gautų produktų arba kitų medžiagų, kurios gali būti užkrėstos;

(27) kanopiniai gyvūnai turėtų būti perkeliami tik tada, kai vežami į skerdyklą. Naminiai paukščiai turėtų būti perkeliami tik tada, kai vežami į skerdyklas, ir kai tai yra jaunesni gyvūnai, tokie kaip vienadieniai paukščiukai ir subrendę naminiai paukščiai. Gyvūninius produktus turėtų būti leidžiama vežti, jeigu tie produktai pagaminti dar iki didelės rizikos laikotarpio, nustatyto dėl ligos. Turėtų būti leidžiama vežti gyvūninius produktus ir šalutinius gyvūninius produktus, pagamintus per nustatytą didelės rizikos laikotarpį arba po jo, jei tie produktai yra specialiai apdoroti, nukenksminant ligos sukėlėją. Tie apdorojimo būdai turėtų atitikti galiojančius Sąjungos teisės aktus, tarptautinius standartus ir naujus mokslinius duomenis;

(28) kompetentinga institucija turėtų turėti galimybę lankytis ūkiuose ir tikrinti gyvūnus. Siekiant užkirsti kelią ligai toliau plisti, turėtų būti nustatyti reikalavimai, kurie turėtų būti įvykdyti prieš panaikinant taikomas priemones apsaugos zonoje. Kai tos priemonės panaikinamos, reikėtų toje teritorijoje, kurioje iki tol buvo apsaugos zona, tam tikrą papildomą laikotarpį įgyvendinti priemones, taikomas priežiūros zonoje, kad būtų užtikrinta ligos kontrolė;

(29) nuostatos dėl kontrolės priemonių, taikomų priežiūros zonoje, turėtų apimti bendrąsias ir konkrečias taisykles dėl gyvūnų, iš tų gyvūnų gautų produktų arba kitų medžiagų, kurios gali būti užkrėstos. Jos taip pat turėtų apimti nukrypti leidžiančias nuostatas, kad būtų galima kontrolės priemones taikyti proporcingai. Kontrolės priemonių intensyvumas ir nukrypti leidžiančios nuostatos, teikiančios galimybę jas taikyti proporcingai, turėtų atitikti priežiūros zonoje esančią mažesnę ligos plitimo riziką, tačiau reikėtų užtikrinti pakankamas kontrolės priemones, kad būtų išvengta bet kokios tolesnio ligos plitimo rizikos;

(30) kompetentinga institucija turėtų: i) leisti atkurti gyvūnų populiaciją užkrėstuose ūkiuose, ii) užtikrinti, kad būtų atliktas galutinis visapusiškas ūkio valymas ir dezinfekavimas ir, jei reikia, iii) atlikti patikrinimą dėl užkrato pernešėjų, siekiant užtikrinti, kad ligos nepasikartotų. Kompetentinga institucija turėtų gebėti pakankamai lanksčiai nuspręsti dėl tinkamiausių priemonių, kuriomis turėtų būti atkuriama gyvūnų populiacija, atsižvelgiant į epidemiologines aplinkybes ir į konkrečias rizikos mažinimo sąlygas;

(31) A kategorijos ligomis gali sirgti ir laukiniai į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai. Tų laukinių gyvūnų kontrolės priemonės yra ypač svarbios siekiant užkirsti kelią ligoms plisti ir užtikrinti jų likvidavimą. Dėl ligų, kuriomis serga laikomi gyvūnai, kompetentinga institucija turėtų apsvarstyti poreikį įtraukti tų ligų kontrolės laukinių gyvūnų populiacijose priemones į nenumatytų atvejų planus, nurodytus Reglamente (ES) 2016/429. Tos kontrolės priemonės turėtų būti taikomos įtariamais ir patvirtintais laukinių gyvūnų užsikrėtimo ta liga užkrėstoje zonoje atvejais. Priemonės, kuriomis ribojamas laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų perkėlimas iš užkrėstos zonos, turėtų būti lanksčiai taikomos pagal esamą epidemiologinę padėtį. Taip siekiama užtikrinti griežtas kontrolės priemones ir kartu išvengti nereikalingos naštos veiklos vykdytojams ir kompetentingoms institucijoms;

(32) negyvų laukinių gyvūnų kūnų surinkimas ir saugus pašalinimas padeda užkirsti kelią A kategorijos ligoms plisti. Reglamentą (ES) 2016/429 tikslinga papildyti taisyklėmis, kuriomis užtikrinama, kad būtų saugiai surenkami ir pašalinami šalutiniai gyvūniniai produktai, kurie gauti iš A kategorijos ligomis užsikrėtusių laukinių sausumos ir vandens gyvūnų arba kuriems taikomos ribojamosios priemonės, nustatytos reaguojant į tas ligas, pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009;

(33) Reglamento (ES) 2016/429 43 straipsnyje reikalaujama, kad kompetentinga institucija sudarytų nuolatinę ekspertų grupę pagal nenumatytų atvejų planus. Šie planai parengiami siekiant užtikrinti aukšto lygio informuotumą apie ligas ir pasirengimą joms ir greitai reaguoti į A kategorijos ligos protrūkį. Sausumos gyvūnų ligų protrūkio atveju šios nuolatinės ekspertų grupės pagrindinė užduotis yra padėti kompetentingai institucijai įvertinti atitinkamas ligos kontrolės arba likvidavimo priemones. Nuolatinė ekspertų grupė, sudaryta dėl laukinių sausumos gyvūnų ligų, turėtų būti tarpdisciplininė, joje turėtų dalyvauti atitinkamų valdžios padalinių, kaip antai aplinkos ir miškų institucijų, taip pat atitinkamų suinteresuotųjų subjektų, vietos valdžios, policijos arba kitų organizacijų atstovai, galintys patarti kompetentingai institucijai dėl galimų veiksmų ir jų įgyvendinimo siekiant kontroliuoti arba likviduoti A kategorijos ligą;

(34) Tarybos direktyvoje 2006/88/EB ([6]) pateiktos nuostatos dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės. Šio deleguotojo reglamento nuostatos turėtų būti grindžiamos ankstesnių Sąjungos teisės aktų, kurie yra veiksmingi ir peržiūrėti ir, kiek įmanoma, suderinti su praeityje įgytomis žiniomis ir patirtimi ir atnaujinti atsižvelgiant į naujus įrodymus ir tarptautinius standartus, nuostatomis;

(35) Reglamento (ES) 2016/429 61 straipsnyje numatyta tais atvejais, kai patvirtinamos A kategorijos ligos, taikyti ligų kontrolės priemones ūkiuose ir kitose vietose. Viena iš tų priemonių yra gyvūnų, kurie gali būti užkrėsti tokia liga arba prisidėti prie jos plitimo, žudymas. Galimybė vykdyti tokį prevencinį žudymą turėtų būti išsamiai nustatyta šiame deleguotajame reglamente kaip ligų kontrolės priemonė, kuria siekiama sumažinti A kategorijos ligos infekcinį spaudimą ir palengvinti jos kontrolę;

(36) Reglamento (ES) 2016/429 62 straipsnyje pateikti kriterijai dėl užkrėstame ūkyje taikomų ligų kontrolės priemonių platesnio taikymo kitiems epidemiologiškai susijusiems ūkiams ir vietoms. Atliekant hidrodinaminių ir topografinių sąlygų analizę, apimančią vandens baseinų, vandentakių kliūčių ar vandens tekėjimo sąlygų duomenis, galima prognozuoti potencialų A kategorijos ligos pasyvųjį plitimą į kitus ūkius arba vietas, ir šis prognozavimas gali padėti sumažinti A kategorijos ligos poveikį. Remiantis tokios analizės rezultatais, galima įgyvendinti geriau pagrįstas žiniomis ligų kontrolės priemones, kuriomis būtų išvengta A kategorijos ligos plitimo arba kuo labiau sumažintas jos plitimas iš didelės rizikos teritorijos į neužkrėstą teritoriją;

([6]) 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyva 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės (OL L 328, 2006 11 24, p. 14).

(37) kompetentinga institucija turėtų gebėti nukrypti nuo apribojimų, taikomų patvirtinus A kategorijos ligą, kad galėtų leisti skirti akvakultūros gyvūnus žmonėms vartoti, jeigu jie neturi klinikinių ligos požymių ir perdirbami taip, kad sumažėtų ligos plitimo per užkrėstą medžiagą rizika. Šia nukrypti leidžiančia nuostata turėtų būti siekiama mažinti ekonominius nuostolius, kartu kuo labiau sumažinant ligos plitimo riziką;

(38) Reglamento (ES) 2016/429 37 straipsnyje numatytas laikymo vietų, kaip į sąrašą įtrauktomis ligomis neužkrėstos teritorijos, statuso pripažinimas. Laikymo vietos apima įvairius ūkius, taikančius bendras ir efektyvias biologinio saugumo sistemas, dėl kurių tuose ūkiuose gali būti nustatyta konkreti gyvūnų sveikatos būklė. Taigi, jeigu tam tikroje laikymo vietoje esančiame akvakultūros ūkyje įtariama arba patvirtinama A kategorijos liga, tos ligos kontrolės priemonės turėtų būti plačiau taikomos ir kituose tos laikymo vietos ūkiuose, taip efektyviau kontroliuojant ligą;

(39) vandens gyvūnų auginimo plotų palikimas vasarinimui yra ligų kontrolės priemonė, kuri jau įtraukta į ankstesnius Sąjungos teisės aktus dėl akvakultūros gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės ir turėtų būti toliau taikoma. Pagrindinis palikimo vasarinimui tikslas yra išvengti rizikos arba kuo labiau sumažinti riziką, kad ūkiai bus pakartotinai užkrėsti A kategorijos liga, po to, kai bus baigtas valymas ir dezinfekavimas, ir prieš įveisiant naują vandens gyvūnų populiaciją. Paliekant vienalaikiam vasarinimui plotus, priklausančius keliems užkrėstiems ūkiams, sustiprinamos ligų kontrolės priemonės ir padedama pasiekti geresnių rezultatų. Skirtingi vasarinimo laikotarpiai turėtų būti nustatomi dėl įvairių A kategorijos ligų, kad vasarinimo trukmė būtų kuo trumpesnė ir kartu būtų užtikrinamas šios ligų kontrolės priemonės veiksmingumas;

(40) kai akvakultūros ūkis yra užkrėstas A kategorijos liga, nekeliančia rizikos žmonių sveikatai, produktus iš to ūkio turėtų būti leidžiama pateikti rinkai po to, kai imamasi rizikos mažinimo priemonių. Tokios priemonės, taikomos žuvims, turėtų apimti jų paskerdimą ir vidaus organų pašalinimą. Vėžiagyviai prieš išsiunčiant turėtų būti perdirbami į negyvybingus produktus. Tokie produktai turėtų būti tiesiogiai tiekiami žmonėms vartoti arba toliau perdirbami ūkyje, patvirtintame pagal Reglamento (ES) 2016/429 179 straipsnį. Tomis priemonėmis liga veiksmingai kontroliuojama ir išvengiama tolesnio jos plitimo, o tuos produktus leidžiama skirti žmonėms vartoti, taigi jie nėra be reikalo švaistomi;

(41) Reglamento (ES) 2016/429 64 straipsnyje nustatyta, kad, kilus vandens gyvūnų A kategorijos ligos protrūkiui, turi būti nustatytos apribojimų taikymo zonos, kaip veiksminga ligos kontrolės priemonė. Apribojimų taikymo zonose gali būti nustatyta apsaugos zona aplink tuos ūkius, kuriuose yra didesnė užkrėtimo A kategorijos liga rizika. Siekiant užtikrinti veiksmingą ligų kontrolę ir užkirsti kelią ligai toliau plisti, turėtų būti draudžiama įveisti akvakultūros gyvūnus auginimui apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose. Kad būtų išvengta pakartotinio užkrėtimo ta liga, nustatytą apsaugos zoną reikėtų palikti iki tol, kol iš užkrėstų akvakultūros ūkių bus pašalinti gyvūnai, ūkiai bus išvalyti ir dezinfekuoti ir baigsis vasarinimo laikotarpis;

(42) dėl vandens gyvūnų ligos nustatytoje apsaugos zonoje taikomos kontrolės priemonės turėtų būti panaikintos tik tada, kai tenkinamos tam tikros sąlygos. Tos sąlygos turėtų apimti gyvūnų naikinimą, valymą, dezinfekavimą ir užkrėstų ūkių palikimą vasarinimui. Be to, reguliarių tikrinimų, atliekamų lankantis visuose apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose, rezultatai turi būti pakankamai geri. Kai įvykdomos visos šios sąlygos, apsaugos zona turėtų tapti priežiūros zona. Tą priežiūros zoną reikėtų palikti iki tol, kol baigsis atitinkamos A kategorijos ligos priežiūros laikotarpis ir nebus nieko, dėl ko būtų galima įtarti ligos buvimą;

(43) Reglamento (ES) 2016/429 43 straipsnyje reikalaujama, kad kompetentinga institucija sudarytų nuolatinę ekspertų grupę pagal nenumatytų atvejų planus, kurie parengiami siekiant užtikrinti aukšto lygio informuotumą apie ligas ir pasirengimą joms ir greitai reaguoti į A kategorijos ligos protrūkį. Vandens gyvūnų ligų protrūkio atveju nuolatinės ekspertų grupės pagrindinė užduotis yra padėti kompetentingai institucijai įvertinti atitinkamas ligos kontrolės arba likvidavimo priemones. Nuolatinė ekspertų grupė, sudaryta dėl laukinių vandens gyvūnų ligų, turėtų būti tarpdisciplininė ir apimti valdžios padalinių, kaip antai aplinkos ir žuvininkystės institucijų, taip pat atitinkamų suinteresuotųjų subjektų, vietos valdžios, policijos arba kitų organizacijų atstovus, galinčius patarti kompetentingai institucijai dėl galimų veiksmų siekiant kontroliuoti arba likviduoti A kategorijos ligą;

(44) Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 6 straipsnyje numatytas bendrų su sveikata susijusių apribojimų įgyvendinimas pavojingos užkrečiamosios ligos atveju. Kai A kategorijos liga yra užsikrėtę akvakultūros gyvūnai, kompetentinga institucija gali nustatyti griežtesnes taisykles dėl šalutinių gyvūninių produktų, kilusių iš tam tikrų ūkių. Tomis taisyklėmis siekiama reguliuoti tokius atvejus, kai, taikant su visuomenės sveikata susijusius apribojimus, gali būti neatsižvelgiama į pavojų gyvūnų sveikatai. Visų pirma, būtina, kad šalutiniai gyvūniniai produktai iš tokių ūkių būtų perdirbami arba pašalinami kaip 2 kategorijos medžiagos, laikantis Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 13 straipsnio nuostatų;

(45) Reglamento (ES) 2016/429 270 straipsniu panaikintos Tarybos direktyvos 92/66/EEB ([7]), 2001/89/EB ([8]), 2002/60/EB ([9]), 2003/85/EB ([10]) ir 2005/94 ([11]), kuriose buvo nustatytos gyvūnų ligų kontrolės taisyklės. Reglamento (ES) 2016/429 272 straipsnyje nustatyta, kad panaikintos direktyvos toliau taikomos iki praeis treji metai nuo to reglamento taikymo pradžios dienos arba iki ankstesnės datos, kuri turi būti Komisijos nustatyta deleguotuoju aktu. Siekiant užtikrinti suderintą ir supaprastintą požiūrį į įvairias gyvūnų rūšis ir ligas, šis reglamentas turėtų būti taikomas nuo Reglamento (ES) 2016/429 taikymo pradžios dienos, o panaikintos direktyvos turėtų būti nebetaikomos nuo tos pačios dienos,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šiuo reglamentu papildomos informuotumo apie ligas, pasirengimo joms ir ligų kontrolės taisyklės, taikomos į sąrašą įtrauktoms ligoms, nurodytoms Reglamento (ES) 2016/429 9 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose.

Šios taisyklės yra:

a) II dalies nuostatos dėl laikomų ir laukinių sausumos gyvūnų, visų pirma:

   i) I skyriuje nustatytos papildomos taisyklės dėl ligų kontrolės priemonių tuo atveju, kai įtariama ir oficialiai patvirtinama laikomų gyvūnų A kategorijos liga, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/429 53, 54, 55, 58 ir 63 straipsniuose;

   ii) II skyriuje nustatytos papildomos taisyklės dėl apribojimų taikymo zonų nustatymo tuo atveju, kai oficialiai patvirtinama laikomų gyvūnų A kategorijos liga, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/429 64 ir 67 straipsniuose;

   iii) III skyriuje nustatytos papildomos taisyklės dėl laikomų gyvūnų populiacijos atkūrimo nustatytoje apribojimų taikymo zonoje tuo atveju, kai oficialiai patvirtinama A kategorijos liga, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/429 63 ir 68 straipsniuose;

   iv) IV skyriuje nustatytos papildomos taisyklės dėl ligų kontrolės priemonių tuo atveju, kai įtariama ir oficialiai patvirtinama laukinių gyvūnų A kategorijos liga, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/429 70 straipsnyje;

   v) V skyriuje nustatytos papildomos taisyklės dėl ligų kontrolės priemonių tuo atveju, kai įtariamos ir oficialiai patvirtinamos sausumos gyvūnų B ir C kategorijų ligos, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/429 74 ir 77 straipsniuose;

b) III dalies nuostatos dėl laikomų ir laukinių vandens gyvūnų, visų pirma:

   i) I skyriuje nustatytos papildomos taisyklės dėl ligų kontrolės priemonių tuo atveju, kai įtariama ir oficialiai patvirtinama vandens gyvūnų A kategorijos liga, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/429 53, 54, 55, 58 ir 63 straipsniuose;

([7]) 1992 m. liepos 14 d. Tarybos direktyva 92/66/EEB, nustatanti Bendrijos Niukaslio ligos kontrolės priemones (OL L 260, 1992 9 5, p. 1).
([8]) 2001 m. spalio 23 d. Tarybos direktyva 2001/89/EB dėl Bendrijos klasikinio kiaulių maro kontrolės priemonių (OL L 316, 2001 12 1, p. 5).
([9]) 2002 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 2002/60/EB, nustatanti konkrečias nuostatas dėl afrikinio kiaulių maro kontrolės ir iš dalies pakeičianti Direktyvos 92/119/EEB nuostatas dėl Tešeno ligos ir afrikinio kiaulių maro (OL L 192, 2002 7 20, p. 27).
([10]) 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos direktyva 2003/85/EB dėl Bendrijos snukio ir nagų ligos kontrolės priemonių, naikinanti Direktyvą 85/511/EEB, Sprendimus 89/531/EEB bei 91/665/EEB ir iš dalies keičianti Direktyvą 92/46/EEB (OL L 306, 2003 11 22, p. 1).
([11]) 2005 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2005/94/EB dėl paukščių gripo kontrolės Bendrijoje priemonių ir panaikinanti Direktyvą 92/40/EEB (OL L 10, 2006 1 14, p. 16).

ii) II skyriuje nustatytos papildomos taisyklės dėl apribojimų taikymo zonų nustatymo tuo atveju, kai oficialiai patvirtinama akvakultūros gyvūnų A kategorijos liga, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/429 64 ir 67 straipsniuose;

iii) III skyriuje nustatytos papildomos taisyklės dėl ligų kontrolės priemonių tuo atveju, kai įtariama ir oficialiai patvirtinama laukinių vandens gyvūnų A kategorijos liga, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/429 70 straipsnyje;

iv) IV skyriuje nustatytos papildomos taisyklės dėl ligų kontrolės priemonių tuo atveju, kai įtariamos ir oficialiai patvirtinamos vandens gyvūnų B ir C kategorijų ligos, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/429 74 ir 77 straipsniuose;

c) IV dalyje pateiktos baigiamosios nuostatos.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys yra nustatytos Reglamente (ES) 2018/1882 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 853/2004 ([12]) I priede, taip pat vartojami terminai, apibrėžti šio straipsnio antroje pastraipoje.

Kitų vartojamų terminų apibrėžtys:

1) transporto priemonė – kelių arba geležinkelių transporto priemonė, laivas ar orlaivis;

2) vienadieniai paukščiukai – ne vyresni nei 72 valandų naminiai paukščiai;

3) sperma – ejakuliacijos metu išsiskirianti gyvūno arba gyvūnų sėkla; ji gali būti nepakeista, paruošta arba atskiesta;

4) oocitai – ootidogenezės stadijos haploidai, įskaitant antrinius oocitus ir kiaušinius;

5) embrionas – pradinės vystymosi stadijos gyvūnas, kurį galima perkelti patelei recipientei;

6) šviežia mėsa – mėsa, smulkinta mėsa ir mėsos pusgaminiai, įskaitant supakuotus vakuume arba kontroliuojamoje atmosferoje, kurie nebuvo jokiu būdu apdoroti, išskyrus atšaldymą, užšaldymą arba greitąjį užšaldymą;

7) kanopinio skerdena – visas paskersto arba nužudyto kanopinio gyvūno kūnas po:

   — kraujo nuleidimo, jei gyvūnas paskerstas,

   — vidaus organų pašalinimo,

   — galūnių pašalinimo ties riešu ir čiurna,

   — uodegos, tešmens, galvos ir odos pašalinimo (netaikoma kiaulėms);

8) subproduktai – šviežia mėsa, išskyrus 7 punkte apibrėžtą skerdeną, net jei ji natūraliai susijungusi su skerdena;

9) mėsos gaminiai – perdirbti produktai, įskaitant apdorotus skrandžius, pūsles ir žarnas, lydytus riebalus, mėsos ekstraktus ir kraujo produktus, gauti perdirbus mėsą arba toliau perdirbant tokius perdirbtus produktus, ir neturintys šviežios mėsos požymių, matomų įpjovus paviršių;

10) žarnos (apvalkalai) – pūslės ir žarnos, po išvalymo apdorotos nugrandant audinius ir pašalinant riebalus, išplautos, pasūdytos ir išdžiovintos;

11) krekenos – skystis, išskiriantis iš laikomų gyvūnų pieno liaukų iki penkių dienų po jauniklių atsivedimo, kuriame daug antikūnų ir mineralinių medžiagų ir kuris išsiskiria anksčiau nei gaunamas žalias pienas;

12) krekenų produktai – perdirbti produktai, pagaminti perdirbant krekenas arba toliau perdirbant tokius perdirbtus produktus;

13) saugi prekė – prekė, kurią vežant nereikia taikyti konkrečios į sąrašą įtrauktos ligos rizikos mažinimo priemonių, nepriklausomai nuo to, koks yra kilmės valstybės narės arba zonos statusas dėl tos ligos;

([12]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 853/2004, nustatantis konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus (OL L 139, 2004 4 30, p. 55).

14) tiekimo grandinė – integruota gamybos grandinė, atitinkanti bendrą sveikatos būklę, susijusią su į sąrašą įtrauktomis ligomis, sudaryta iš 45 straipsnio tikslais kompetentingos institucijos patvirtintų specializuotų ūkių (tarp kurių vežami gyvūnai siekiant užbaigti gamybos ciklą) bendradarbiaujamojo tinklo;

15) užkrėsta zona – zona, kurioje gali būti ribojamas laikomų ir laukinių gyvūnų perkėlimas arba produktų vežimas ir taikomos kitos ligų kontrolės ir biologinio saugumo priemonės, siekiant užkirsti kelią A kategorijos ligai plisti tuo atveju, kai oficialiai patvirtinama, kad laukiniai gyvūnai užsikrėtę ta liga.

3 straipsnis

Klinikiniai tyrimai, mėginių ėmimo procedūros ir diagnostikos metodai

1. Kai pagal šį reglamentą turi būti atliekami gyvūnų klinikiniai tyrimai siekiant patvirtinti arba paneigti A kategorijos ligos atvejį, kompetentinga institucija užtikrina, kad:

a) gyvūnų mėginių ėmimas klinikiniam tyrimui būtų atliekamas:

   i) sausumos gyvūnų – pagal I priedo A.1 punktą;

   ii) vandens gyvūnų – pagal XII priedo 1 punktą;

b) klinikinis tyrimas būtų sudarytas iš:

   i) ūkio gyvūnų sveikatos būklės pradinio bendro vertinimo, apimančio visus ūkyje laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus;

   ii) pavienių gyvūnų, įtrauktų imant a punkte nurodytą mėginį, tyrimo.

2. Kai pagal šį reglamentą turi būti atliekami laboratoriniai tyrimai siekiant patvirtinti arba paneigti A kategorijos ligos atvejį, kompetentinga institucija užtikrina, kad:

a) gyvūnų mėginių ėmimas laboratoriniam tyrimui būtų atliekamas:

   i) sausumos gyvūnų – pagal I priedo A.2 punktą;

   ii) vandens gyvūnų – pagal XII priedo 1 dalies b, c, d ir e punktus;

b) atliekant laboratorinius tyrimus taikomi diagnostikos metodai atitiktų reikalavimus, nustatytus:

   i) dėl sausumos gyvūnų – I priedo B punkte;

   ii) dėl vandens gyvūnų – XII priedo 2 punkte;

c) mėginiai būtų siunčiami:

   i) nedelsiant į pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/625 ([13]) 37 straipsnį paskirtą oficialiąją laboratoriją;

   ii) sausumos gyvūnų – pagal I priedo C punktą, o vandens gyvūnų – pagal XII priedo 1 punkto f papunktį;

   iii) laikantis bet kokio kito kompetentingos institucijos ir laboratorijos nurodymo dėl biologinio saugumo ir biologinės saugos sąlygų, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligų sukėlėjams plisti;

d) laikomų gyvūnų atveju būtų:

   i) sudarytas visų ūkyje laikomų gyvūnų ir jų rūšių bei kategorijų sąrašas; naminių paukščių ir akvakultūros gyvūnų atveju nustatomas gyvūnų skaičius gali būti apytikris;

   ii) užregistruotas kiekvieno į sąrašą įtrauktos rūšies gyvūno, iš kurio imami mėginiai, identifikavimo ženklas arba, naminių paukščių ir akvakultūros gyvūnų atveju, grupės numeris.

([13]) 2017 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/625 dėl oficialios kontrolės ir kitos oficialios veiklos, kuri vykdoma siekiant užtikrinti maisto ir pašarų srities teisės aktų bei gyvūnų sveikatos ir gerovės, augalų sveikatos ir augalų apsaugos produktų taisyklių taikymą (OL L 95, 2017 4 7, p. 1).

4 straipsnis

Nenumatytų atvejų planai

Kompetentinga institucija įgyvendina šiame reglamente nustatytas priemones pagal nenumatytų atvejų planą, nurodytą Reglamento (ES) 2016/429 43 straipsnyje.

II DALIS

SAUSUMOS GYVŪNAI

I SKYRIUS

Ligų kontrolės priemonės, taikomos dėl laikomų sausumos gyvūnų A kategorijos ligų

1 skirsnis

Preliminarios ligų kontrolės priemonės, taikomos, kai įtariama, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga

5 straipsnis

Veiklos vykdytojų pareigos tuo atveju, kai įtariama, kad ūkyje laikomi gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga

Kilus įtarimui, kad laikomi gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga, veiklos vykdytojai imasi toliau išvardytų ligų kontrolės priemonių, kad užkirstų kelią tai A kategorijos ligai plisti iš užkrėstų gyvūnų ir ūkių, už kuriuos tie veiklos vykdytojai yra atsakingi, ir ją perduoti kitiems neužkrėstiems gyvūnams arba žmonėms, iki tol, kol kompetentinga institucija paneigia tos A kategorijos ligos atvejį:

a) izoliuoja visus gyvūnus, kurie įtariami užsikrėtę ta A kategorijos liga;

b) laiko mėšlą, įskaitant kraikinį mėšlą ir panaudotus pakratus, ir bet kokius produktus ar medžiagas, kurie gali būti užkrėsti A kategorijos ligomis ir jas perduoti, izoliuotus ir saugomus nuo vabzdžių ir graužikų, laikomų neįtrauktų į sąrašą rūšių gyvūnų ir laukinių gyvūnų, tiek, kiek tai techniškai ir praktiškai įmanoma;

c) įgyvendina tinkamas papildomas biologinio saugumo priemones, kad būtų išvengta bet kokios tolesnio A kategorijos ligos plitimo rizikos;

d) sustabdo bet kokį laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų perkėlimą iš ūkio arba į ūkį;

e) vengia nereikalingo neįtrauktų į sąrašą rūšių gyvūnų, produktų ir medžiagų, asmenų ir transporto priemonių judėjimo iš ūkio arba į ūkį;

f) užtikrina, kad būtų atnaujinami ūkio gamybos, sveikatos ir atsekamumo duomenys;

g) kompetentingos institucijos prašymu jai teikia bet kokią svarbią informaciją apie atitinkamą A kategorijos ligą;

h) laikosi bet kokių kompetentingos institucijos duotų nurodymų dėl A kategorijos ligos kontrolės pagal Reglamentą (ES) 2016/429 ir pagal šį reglamentą.

6 straipsnis

Kompetentingos institucijos atliekamas tyrimas, kai įtariama, kad ūkyje laikomi gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga

1. Kilus įtarimui, kad ūkyje laikomi gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga, pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 9 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis, kompetentinga institucija nedelsdama atlieka tyrimą, kad būtų patvirtintas arba paneigtas įtariamos į sąrašą įtrauktos ligos atvejis.

2. Atliekant 1 dalyje nurodytą tyrimą, kompetentinga institucija užtikrina, kad valstybiniai veterinarijos gydytojai atliktų bent šiuos veiksmus:

a) ūkyje laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų klinikinius tyrimus;

b) mėginių ėmimą laboratoriniams tyrimams.

7 straipsnis

Preliminarios ribojamosios ir biologinio saugumo priemonės, taikomos, kai įtariama, kad ūkyje laikomi gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga

1. Kilus įtarimui, kad ūkis užkrėstas A kategorijos liga, kompetentinga institucija pradeda oficialią to ūkio priežiūrą ir iškart nustato šias preliminarias ribojamąsias ir biologinio saugumo priemones, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligai plisti iš užkrėstų gyvūnų ir ūkio ir ją perduoti kitiems neužkrėstiems gyvūnams arba žmonėms:

a) draudimą perkelti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus į ūkį ir iš ūkio;

b) draudimą perkelti laikomus į sąrašą neįtrauktų rūšių gyvūnus į ūkį ir iš ūkio;

c) draudimą išvežti iš ūkio bet kokius produktus ar medžiagas, kurie gali būti užkrėsti A kategorijos ligomis arba juos perduoti;

d) laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų izoliavimą ir apsaugą nuo laukinių gyvūnų, neįtrauktų į sąrašą rūšių gyvūnų ir, kai būtina, nuo vabzdžių ir graužikų;

e) draudimą žudyti į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus, nebent kompetentinga institucija būtų leidusi tai daryti;

f) draudimą be būtino reikalo įvežti produktus ir medžiagas, įleisti asmenis ir transporto priemones į ūkius.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies a, b ir c punktų, kompetentinga institucija gali leisti perkelti gyvūnus ir išvežti produktus iš ūkio, kuriame įtariama A kategorijos liga, jei atliktas rizikos vertinimas ir jeigu:

a) gyvūnų perkėlimas ir produktų vežimas atitinka visas sąlygas ir biologinio saugumo priemones, reikalingas, kad būtų išvengta ligos plitimo;

b) paskirties ūkyje nėra kitų laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų;

c) paskirties ūkis nėra skerdykla.

3. Kai taikomos 2 dalyje numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, kompetentinga institucija gali nustatyti 1 dalyje nurodytas ligos kontrolės priemones paskirties ūkyje.

4. Kompetentinga institucija gali įsakyti vykdyti į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų prevencinį žudymą pagal 12 straipsnio 1 ir 2 dalis ūkyje, kuriame įtariama A kategorijos liga, kai tai reikalinga dėl esamos epidemiologinės padėties.

5. Visi šalutiniai gyvūniniai produktai, gauti iš negyvų gyvūnų, nugaišusių arba nužudytų tame ūkyje, kuriame įtariama A kategorijos liga, yra perdirbami arba pašalinami laikantis Reglamento (EB) Nr. 1069/2009, siekiant užtikrinti, kad įtariamos ligos sukėlėjas būtų nukenksmintas ir būtų užkirstas kelias ligai plisti ir ją perduoti neužkrėstiems gyvūnams arba žmonėms.

8 straipsnis

Inventoriaus sąrašo ir duomenų analizė, atliekama, kai įtariama, kad ūkyje laikomi gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga

1. Kilus įtarimui dėl A kategorijos ligos, kompetentinga institucija įsako ir tikrina, kad ūkių, kuriuose įtariama A kategorijos liga, veiklos vykdytojai nedelsdami sudarytų ir nuolat atnaujintų inventoriaus sąrašą, į kurį būtų įtraukti šie duomenys:

a) ūkyje laikomų gyvūnų rūšys, kategorijos ir skaičius; naminių paukščių atveju nurodomas gyvūnų skaičius gali būti apytikris;

b) visų rūšių gyvūnų, kurių individualus identifikavimas yra privalomas pagal Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2019/2035 ([14]), individualūs identifikavimo numeriai;

c) laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, kurie buvo atsivesti, nugaišo, turėjo klinikinių ligos požymių arba gali būti užsikrėtę ar užkrėsti atitinkama A kategorijos liga tame ūkyje, rūšys, kategorijos ir skaičius;

d) bet kokie produktai ar medžiagos, kurie gali būti užkrėsti atitinkama A kategorijos liga arba ją perduoti tame ūkyje;

e) kai tinka, visos vietos, kuriose galėtų išgyventi atitinkamos A kategorijos ligos užkrato pernešėjai tame ūkyje.

2. Kai ūkis susideda iš kelių epidemiologinių vienetų, 1 dalyje nurodyta informacija pateikiama apie kiekvieną epidemiologinį vienetą.

3. Atliekant Reglamento (ES) 2016/429 57 straipsnyje nurodytą epidemiologinį tyrimą kompetentinga institucija išanalizuoja bent šiuos ūkio, kuriame įtariama A kategorijos liga, duomenis:

a) inventoriaus sąrašą, nurodytą 1 dalyje;

b) duomenis apie laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų kilmę ir jų atvežimo į ūkį arba išvežimo iš jo datą;

c) duomenis apie kitų svarbių transporto operacijų kilmę ir atvykimo į ūkį arba išvykimo iš jo datą;

d) gamybos duomenis;

e) duomenis apie apsilankymus ūkyje (jei yra).

4. 3 dalyje nurodyta duomenų analizė apima bent II priede nustatytą stebėsenos laikotarpį dėl atitinkamos ligos, skaičiuojamą atgaline data nuo tos dienos, kurią pranešta apie įtariamą ligą.

9 straipsnis

Laikinos apribojimų taikymo zonos, nustatomos, kai įtariama, kad ūkyje laikomi sausumos gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga

1. Kilus įtarimui, kad ūkyje laikomi gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga, kompetentinga institucija gali nustatyti laikiną apribojimų taikymo zoną, atsižvelgdama į šias aplinkybes:

a) ūkio buvimo vietą tokioje teritorijoje, kurioje laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, įtariamų užsikrėtusių A kategorijos liga, tankis yra didelis;

b) gyvūnų arba asmenų, turinčių sąlytį su laikomais į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnais, kurie įtariami užsikrėtę A kategorijos liga, judėjimą;

c) vėlyvą A kategorijos ligos patvirtinimą pagal 11 straipsnį;

d) informacijos apie įtariamos A kategorijos ligos galimą kilmę ir patekimo kelius trūkumą;

e) ligos pobūdį, visų pirma jos perdavimo kelius ir greitį ir ligos išlikimą gyvūnų populiacijoje.

2. Laikinoje apribojimų taikymo zonoje esančiuose ūkiuose kompetentinga institucija taiko bent 7 straipsnyje numatytas priemones.

3. Nustatytą laikiną apribojimų taikymo zoną kompetentinga institucija gali palikti iki tol, kol bus paneigtas A kategorijos ligos buvimas tame ūkyje, kuriame įtarta ta liga arba patvirtintas jos atvejis ir nustatyta apribojimų taikymo zona pagal 21 straipsnį.

([14]) 2019 m. birželio 28 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2019/2035, kuriuo dėl sausumos gyvūnus laikantiems ūkiams ir perykloms taikomų taisyklių, taip pat ir tam tikrų laikomų sausumos gyvūnų ir perinių kiaušinių atsekamumo papildomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/429 (OL L 314, 2019 12 5, p. 115).

4. Kompetentinga institucija gali įsakyti vykdyti į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų prevencinį žudymą pagal 12 straipsnio 1 ir 2 dalis arba jų skerdimą laikinose apribojimų taikymo zonose, kai tai reikalinga dėl esamos epidemiologinės padėties.

10 straipsnis

Priemonės, taikomos, kai įtariama A kategorijos liga maisto ir pašarų įmonėse, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, įskaitant transporto priemones

1. Kilus įtarimui dėl A kategorijos ligos pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 9 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis maisto ir pašarų įmonėse, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, įskaitant transporto priemones, kompetentinga institucija taiko:

a) atitinkamas 5–9 straipsnių nuostatas;

b) jei reikia, papildomas priemones, pritaikytas pagal konkrečią padėtį, kad būtų užkirstas kelias tai A kategorijos ligai plisti ir ją perduoti neužkrėstiems gyvūnams arba žmonėms.

2. Kompetentinga institucija 5–9 straipsnių nuostatas taip pat taiko ūkiams, iš kurių kilę gyvūnai arba produktai, esantys 1 dalyje nurodytuose ūkiuose ir vietose, kurie, įtariama, gali būti užkrėsti.

2 skirsnis

Ligų kontrolės priemonės, taikomos oficialiai patvirtinus laikomų gyvūnų A kategorijos ligą

11 straipsnis

Laikomų sausumos gyvūnų A kategorijos ligos oficialus patvirtinimas

Kompetentinga institucija oficialiai patvirtina laikomų sausumos gyvūnų A kategorijos ligos protrūkį, kai patvirtinamas tos ligos atvejis pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 9 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis.

12 straipsnis

Ligų kontrolės priemonės, taikomos oficialiai patvirtinus ūkyje laikomų gyvūnų A kategorijos ligos protrūkį

1. Kai pagal 11 straipsnį oficialiai patvirtinamas A kategorijos ligos protrūkis ūkyje, kompetentinga institucija įsako, kad kartu su 7 straipsnyje numatytomis priemonėmis būtų nedelsiant taikomos šios ligų kontrolės priemonės, prižiūrint valstybiniams veterinarijos gydytojams:

a) visi užkrėstame ūkyje laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai kuo greičiau nužudomi vietoje, tame pačiame ūkyje, taip, kad būtų išvengta bet kokios rizikos, kad atitinkamos A kategorijos ligos sukėlėjas galėtų toliau plisti žudant gyvūnus ir po jų nužudymo;

b) imamasi visų tinkamų ir reikalingų biologinio saugumo priemonių, kad būtų išvengta bet kokio galimo A kategorijos ligų plitimo ir perdavimo neužkrėstiems laikomiems ar laukiniams gyvūnams arba žmonėms;

c) laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, nugaišusių arba nužudytų pagal šios dalies a punktą, kūnai arba jų dalys pašalinami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009;

d) visi ūkyje esantys galimai užkrėsti produktai ir medžiagos izoliuojami iki:

   i) jų pašalinimo arba perdirbimo pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, jei tai yra šalutiniai gyvūniniai produktai (įskaitant gautus po gyvūnų nužudymo, taip pat gyvūninius produktus ir genetinės medžiagos produktus);

   ii) valymo ir dezinfekavimo priemonių taikymo pagal 15 straipsnį pabaigos, jei tai yra kitos valyti ir dezinfekuoti tinkamos medžiagos;

   iii) šalinimo, atliekamo prižiūrint valstybiniams veterinarijos gydytojams, užbaigimo, jei tai yra pašarai ir kitos valyti ir dezinfekuoti netinkamos medžiagos.

2. Kompetentinga institucija įsako ir prižiūri, kad:

a) 1 dalies c punkte ir d punkto i papunktyje nurodytų šalutinių gyvūninių produktų išvežimas iš užkrėsto ūkio atitiktų Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 nuostatas;

b) 1 dalies d punkto iii papunktyje nurodytų medžiagų išvežimas iš užkrėsto ūkio atitiktų kompetentingos institucijos nurodymus dėl biologinio saugumo ir biologinės saugos sąlygų, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligos sukėlėjui plisti.

3. Kompetentinga institucija paima laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų mėginius laboratoriniam tyrimui prieš tai arba po to, kai jie nužudomi arba nugaišta, atliekant epidemiologinį tyrimą, nurodytą Reglamento (ES) 2016/429 57 straipsnyje.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies a punkto, kompetentinga institucija gali, atlikusi rizikos vertinimą, atsižvelgdama į galimybę taikyti kitas rizikos mažinimo priemones, nuspręsti:

a) įsakyti nužudyti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus artimiausioje tinkamoje vietoje, tai darant taip, kad būtų išvengta bet kokios rizikos, kad A kategorijos liga galėtų toliau plisti žudant ar vežant gyvūnus, arba

b) atidėti laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų nužudymą, jeigu atliekamas skubus tų gyvūnų skiepijimas, kaip numatyta Reglamento (ES) 2016/429 69 straipsnyje.

13 straipsnis

Konkrečios nuo 12 straipsnio 1 dalies a punkto nukrypti leidžiančios nuostatos

1. Kilus A kategorijos ligos protrūkiui ūkiuose, kuriuose į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai laikomi dviejuose arba daugiau epidemiologinių vienetų, kompetentinga institucija gali leisti nukrypti nuo 12 straipsnio 1 dalies a punkto tuose epidemiologiniuose vienetuose, kuriuose nepatvirtintas tos ligos atvejis, kai yra atliktas rizikos vertinimas ir, jei būtina, gauti palankūs laboratorinių tyrimų rezultatai, ir jeigu:

a) atliekant Reglamento (ES) 2016/429 57 straipsnyje nurodytą epidemiologinį tyrimą, tarp epidemiologinių vienetų, kuriuose patvirtinta A kategorijos liga, ir epidemiologinių vienetų, kuriuose tos ligos buvimas nepatvirtintas, nenustatyta jokio epidemiologinio ryšio, dėl kurio būtų galima įtarti tos A kategorijos ligos plitimą tarp jų;

b) kompetentinga institucija patvirtino, kad epidemiologiniai vienetai, kuriuose nepatvirtintas tos ligos atvejis, buvo visiškai atskiri ir juose dirbo skirtingi darbuotojai bent per stebėsenos laikotarpį, nustatytą II priede dėl atitinkamos ligos, iki tos A kategorijos ligos patvirtinimo.

2. Kompetentinga institucija, jeigu tenkinamos šio straipsnio 3 dalies sąlygos, gali leisti nukrypti nuo 12 straipsnio 1 dalies a punkto dėl šių kategorijų gyvūnų:

a) gyvūnų, laikomų atskirtame ūkyje;

b) gyvūnų, laikomų mokslo reikmėms arba su saugomų ar nykstančių rūšių išsaugojimu susijusiais tikslais;

c) iš anksto oficialiai užregistruotų retųjų veislių gyvūnų;

d) gyvūnų, turinčių pagrįstai nustatytą didelę genetinę, kultūrinę arba edukacinę vertę.

3. Kompetentinga institucija užtikrina, kad, taikant 2 dalyje numatytą nukrypti leidžiančią nuostatą, būtų įvykdytos šios sąlygos:

a) kompetentinga institucija būtų atlikusi tokios nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo poveikio vertinimą ir visų pirma įvertinusi poveikį gyvūnų sveikatos būklei toje valstybėje narėje ir gretimose šalyse, ir iš šio vertinimo rezultato būtų žinoma, kad gyvūnų sveikatos būklei pavojus negresia;

b) būtų taikomos tinkamos biologinio saugumo priemonės siekiant išvengti rizikos, kad A kategorijos liga galėtų būti perduota neužkrėstiems laikomiems gyvūnams, laukiniams gyvūnams arba žmonėms, atsižvelgiant į:

   i) ligos pobūdį;

   ii) ja užsikrečiančių gyvūnų rūšis;

c) gyvūnai būtų tinkamai izoliuoti ir būtų vykdoma klinikinė jų priežiūra, įskaitant laboratorinius tyrimus, iki kompetentinga institucija galės įsitikinti, kad tie gyvūnai nekelia A kategorijos ligos perdavimo rizikos.

4. Kompetentinga institucija gali taikyti konkrečias nukrypti nuo 12 straipsnio 1 dalies a punkto leidžiančias nuostatas arklinių šeimos gyvūnams, laikomiems ūkiuose, kuriuose patvirtintas kurios nors iš III priede nurodytų A kategorijos ligų protrūkis, tame priede nustatytomis sąlygomis.

14 straipsnis

Papildomos ligų kontrolės priemonės, taikomos kilus ūkyje laikomų sausumos gyvūnų A kategorijos ligos protrūkiui

1. Kompetentinga institucija, remdamasi informacija, gauta atliekant Reglamento (ES) 2016/429 57 straipsnyje nurodytą epidemiologinį tyrimą, gali kartu su 12 straipsnyje numatytomis priemonėmis papildomai nustatyti laikomų neįtrauktų į sąrašą rūšių gyvūnų ir laukinių įtrauktų į sąrašą rūšių gyvūnų mėginių ėmimo procedūras.

2. Atlikus atitinkamos A kategorijos ligos tolesnio plitimo rizikos vertinimą, kompetentinga institucija gali, atsižvelgdama į galimybę taikyti kitas rizikos mažinimo priemones, įsakyti žudyti laikomus neįtrauktų į sąrašą rūšių gyvūnus ir laukinius gyvūnus, tai darant taip, kad būtų išvengta bet kokios rizikos, kad ta A kategorijos liga galėtų toliau plisti žudant ir vežant gyvūnus ir iki negyvų gyvūnų kūnų arba jų dalių pašalinimo.

15 straipsnis

Pirminis valymas ir dezinfekavimas ir vabzdžių bei graužikų kontrolė užkrėstame ūkyje

1. Iškart po to, kai baigiamos taikyti 12 straipsnyje ir, kai tinka, 14 straipsnyje numatytos priemonės, kompetentinga institucija įsako atlikti pirminį valymą ir dezinfekavimą ir, kai reikia, vabzdžių bei graužikų kontrolę užkrėstame ūkyje ir prižiūri, kaip tai atliekama, kad būtų išvengta A kategorijos ligos plitimo.

2. Pirminis valymas, dezinfekavimas ir kontrolė, nurodyti 1 dalyje, turi būti:

a) atliekami pagal IV priedo A ir B punktuose nustatytas procedūras, naudojant tinkamus biocidinius produktus, kad būtų užtikrintas atitinkamos A kategorijos ligos sukėlėjo sunaikinimas;

b) tinkamai patvirtinami dokumentais.

3. Kai kompetentinga institucija taiko vieną iš 13 straipsnio 2 ir 4 dalyse numatytų nukrypti leidžiančių nuostatų, ji įsako vykdyti 1 dalyje nurodytą pirminį valymą, dezinfekavimą ir kontrolę pritaikant 2 dalies a punkte nurodytas procedūras pagal konkrečią padėtį, kad nebūtų kliudoma kontroliuoti A kategorijos ligos plitimą iš užkrėstų gyvūnų ir užkrėstų ūkių ir vietų ir jos perdavimą kitiems neužkrėstiems gyvūnams arba žmonėms.

4. Taikant 1 ir 2 dalyse nurodytas priemones, kompetentinga institucija įsako ir prižiūri, kad transporto priemonės, naudojamos vežant gyvūnus į užkrėstą ūkį ir iš jo, būtų tinkamai valomos ir dezinfekuojamos ir, jei reikia, dėl jų būtų imamasi priemonių, kuriomis užtikrinama vabzdžių ir graužikų kontrolė.

16 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos ir specialios taisyklės dėl pirminio valymo ir dezinfekavimo ir užkrato pernešėjų kontrolės

Kompetentinga institucija gali leisti nukrypti nuo valymo, dezinfekavimo ir vabzdžių bei graužikų kontrolės reikalavimo, nustatyto 15 straipsnyje, dėl:

a) ganyklų, epidemiologiškai susijusių su užkrėstu ūkiu, taikant konkrečias procedūras, kuriomis užtikrinamas veiksmingas atitinkamos A kategorijos ligos sukėlėjo nukenksminimas, atsižvelgiant į ligos pobūdį, ūkio rūšį ir klimato sąlygas;

b) mėšlo, įskaitant kraikinį mėšlą ir panaudotus pakratus, iš užkrėsto ūkio, taikant konkrečias procedūras, kuriomis, remiantis moksliniais duomenimis, užtikrinamas veiksmingas atitinkamos A kategorijos ligos sukėlėjo nukenksminimas.

17 straipsnis

Epidemiologiškai susijusių ūkių ir kitų svarbių vietų, įskaitant transporto priemones, nustatymas

1. Atliekant Reglamento (ES) 2016/429 57 straipsnyje nurodytą epidemiologinį tyrimą ir siekiant nustatyti visus epidemiologiškai susijusius ūkius ir kitas svarbias vietas, įskaitant transporto priemones, kompetentinga institucija atseka visus laikomus gyvūnus, esančius tame ūkyje, kuriame patvirtintas A kategorijos ligos protrūkis, ir bet kokius produktus, medžiagas, transporto priemones arba asmenis, galinčius platinti atitinkamą A kategorijos ligą, įskaitant:

a) tuos, kurie siunčiami į ūkį ir iš ūkio, taip pat

b) ir tuos, kurie turėjo sąlytį su tuo ūkiu.

2. 1 dalyje nurodytas atsekimas apima bent II priede nustatytą stebėsenos laikotarpį dėl atitinkamos ligos, skaičiuojamą atgaline data nuo tos dienos, kurią pranešta apie įtariamą ligą.

3. Po atlikto rizikos vertinimo kompetentinga institucija gali 1 dalyje nurodyto atsekimo neatlikti dėl tų produktų, kurie laikomi saugiomis prekėmis, kaip numatyta VII priede.

18 straipsnis

Priemonės, taikomos epidemiologiškai susijusiuose ūkiuose ir kitose svarbiose vietose, įskaitant transporto priemones

1. Kai, atliekant 17 straipsnio 1 dalyje numatytą atsekimą, įrodoma, kad į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai buvo siunčiami iš užkrėsto ūkio arba į jį to straipsnio 2 dalyje nurodytu laikotarpiu, kompetentinga institucija:

a) tų perkeliamų gyvūnų paskirties arba kilmės ūkiuose atlieka tyrimus ir nustato ribojamąsias ir biologinio saugumo priemones pagal 6, 7 ir 8 straipsnius, arba

b) iškart išplečia 12 straipsnyje nustatytų priemonių taikymą, kad jos būtų taikomos ir tų perkeliamų gyvūnų kilmės arba paskirties ūkyje, jeigu yra epidemiologinių duomenų, kad liga plinta į tą ūkį, iš to ūkio arba per jį.

2. 1 dalyje nurodytas priemones kompetentinga institucija taiko kituose ūkiuose ir svarbiose vietose, įskaitant transporto priemones, kurie gali būti užkrėsti dėl sąlyčio su gyvūnais, produktais, medžiagomis, asmenimis arba transporto priemonėmis iš užkrėsto ūkio, nustatytais atliekant 17 straipsnyje nurodytą atsekimą arba remiantis kita svarbia informacija, gauta atliekant epidemiologinį tyrimą, nurodytą Reglamento (ES) 2016/429 57 straipsnyje.

19 straipsnis

Priemonės, taikomos produktams, nustatytiems atliekant atsekimą

1. Kompetentinga institucija įsako ir prižiūri, kad sperma, oocitai ir embrionai, kurie, kaip nustatyta atliekant 17 straipsnyje nurodytą atsekimą, yra užkrėsti, būtų pašalinti pagal Reglamentą (ES) Nr. 1069/2009.

2. Kompetentinga institucija įsako, kad produktai, kurie nustatyti atliekant 17 straipsnyje nurodytą atsekimą, būtų apdoroti, perdirbti arba pašalinti, ir prižiūri, kaip tai vykdoma, bent iki:

a) pirmos maisto perdirbimo įmonės, jei atitinkami produktai yra gyvūniniai produktai;

b) peryklos arba ūkio, į kurį nusiųsti perinti skirti kiaušiniai, jei atitinkami produktai yra periniai kiaušiniai, iš kurių dar neišperinti paukščiukai;

c) pirmos perdirbimo įmonės, jei atitinkami produktai yra šalutiniai gyvūniniai produktai, išskyrus mėšlą, arba

d) laikymo vietos, jei atitinkami produktai yra mėšlas, įskaitant kraikinį mėšlą ir panaudotus pakratus.

3. Kompetentinga institucija nustato naminių paukščių, per 17 straipsnio 2 dalyje nurodytą atsekimo laikotarpį išperintų iš perinių kiaušinių, kilusio iš užkrėsto ūkio, oficialią priežiūrą; ši priežiūra nustatoma visuose tų perinių kiaušinių paskirties ūkiuose ir tęsiama 21 dieną po paukščiukų išperinimo.

4. Kompetentinga institucija įsako ir prižiūri, kad šalutinių gyvūninių produktų išvežimas iš ūkių būtų atliekamas laikantis Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 nuostatų.

5. Kompetentinga institucija įsako ir prižiūri, kad medžiagos, kurios gali būti užkrėstos atitinkama A kategorijos liga arba gali tą ligą perduoti, atitiktų jos nurodymus dėl biologinio saugumo ir biologinės saugos sąlygų, taigi būtų užkirstas kelias tos A kategorijos ligos sukėlėjui plisti.

20 straipsnis

Priemonės, taikomos oficialiai patvirtinus A kategorijos ligos protrūkį maisto ir pašarų įmonėse, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, įskaitant transporto priemones

1. Kai pagal 11 straipsnį oficialiai patvirtinamas ligos protrūkis maisto ir pašarų įmonėse, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose arba kitose svarbiose vietose, įskaitant transporto priemones, kompetentinga institucija taiko:

a) atitinkamas 12–19 straipsnių nuostatas;

b) jei reikia, papildomas priemones, pritaikytas pagal konkrečią padėtį, kad būtų užkirstas kelias tai A kategorijos ligai plisti iš užkrėstų gyvūnų ir užkrėstų ūkių bei vietų ir ją perduoti kitiems neužkrėstiems gyvūnams arba žmonėms.

2. Kompetentinga institucija 12–19 straipsnių nuostatas taiko ir tuose ūkiuose, iš kurių kilę užkrėsti gyvūnai arba produktai, esantys 1 dalyje nurodytuose ūkiuose ir vietose.

II SKYRIUS

Ligų kontrolės priemonės, taikomos dėl laikomų sausumos gyvūnų A kategorijos ligų nustatytose apribojimų taikymo zonose

1 skirsnis

Bendrosios ligų kontrolės priemonės apribojimų taikymo zonoje

21 straipsnis

Apribojimų taikymo zonos nustatymas

1. Kilus A kategorijos ligos protrūkiui ūkyje, maisto ir pašarų įmonėje, šalutinių gyvūninių produktų ūkyje arba kitose vietose, įskaitant transporto priemones, kompetentinga institucija aplink užkrėstą ūkį arba vietą iškart nustato apribojimų taikymo zoną, kurią sudaro:

a) apsaugos zona, nustatyta mažiausiai tokiu spinduliu aplink ligos protrūkio vietą, kaip nustatyta V priede dėl atitinkamos A kategorijos ligos;

b) priežiūros zona, nustatyta mažiausiai tokiu spinduliu aplink ligos protrūkio vietą, kaip nustatyta V priede dėl atitinkamos A kategorijos ligos;

c) jei būtina, remiantis Reglamento (ES) 2016/429 64 straipsnio 1 dalyje nustatytais kriterijais, – papildomos apribojimų taikymo zonos aplink apsaugos ir priežiūros zonas arba greta jų, kuriose kompetentinga institucija taiko tas pačias priemones, numatytas ir šio skyriaus 3 skirsnyje, kurios skirtos taikyti priežiūros zonoje.

2. Jeigu dėl vėlesnių A kategorijos ligos protrūkių nustatytos dvi arba daugiau apribojimų taikymo zonų iš dalies sutampa, kompetentinga institucija atitinkamai pakeičia pradinės apribojimų taikymo zonos ribas, įskaitant apsaugos ir priežiūros zonų bei papildomų apribojimų taikymo zonų ribas.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, kompetentinga institucija, atlikusi rizikos vertinimą, atliktą atsižvelgiant į ligos pobūdį, gali nenustatyti apribojimų taikymo zonos, kai A kategorijos ligos protrūkis kyla šiose vietose:

a) ūkiuose, kuriuose laikomi 13 straipsnio 2 dalyje nurodyti gyvūnai;

b) peryklose;

c) maisto ir pašarų įmonėse, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose;

d) transporto priemonėse;

e) vietose, kuriose vykdomos gyvūnų surinkimo operacijos, organizuojamos laikinos parodos arba teikiama veterinarinė pagalba gyvūnams;

f) bet kokiose kitose vietose, kurios nėra ūkiai.

22 straipsnis

Apribojimų taikymo zonoje taikomos priemonės

1. Kompetentinga institucija nedelsdama sudaro ir nuolat atnaujina visų ūkių, esančių apribojimų taikymo zonoje, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, inventoriaus sąrašą, į kurį įtraukiami duomenys apie kiekvieno ūkio gyvūnų rūšis, kategorijas ir skaičių; naminių paukščių atveju nurodomas gyvūnų skaičius gali būti apytikris.

2. Kompetentinga institucija, siekdama užkirsti kelią ligai plisti, gali, remdamasi epidemiologine informacija arba kitais įrodymais, apribojimų taikymo zonoje esančiuose ūkiuose vykdyti laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų prevencinį žudymą pagal 12 straipsnio 1 ir 2 dalis arba jų skerdimą.

3. Kompetentinga institucija įsako ir prižiūri, kad visi iš apribojimų taikymo zonos išvežami negyvų laukinių ir laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų kūnai arba jų dalys būtų skirti perdirbti arba pašalinti pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009 tuo tikslu patvirtintoje įmonėje:

a) tos pačios valstybės narės teritorijoje arba

b) kitoje valstybėje narėje pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 48 straipsnio 1 ir 3 dalis, kai negyvų gyvūnų kūnų ar jų dalių neįmanoma perdirbti arba pašalinti patvirtintoje įmonėje, esančioje tos valstybės narės, kurioje kilo ligos protrūkis, teritorijoje.

4. Kompetentinga institucija nustato konkrečias gyvūnų ir produktų vežimo per apribojimų taikymo zoną sąlygas, kad būtų užtikrinta, jog tai būtų atliekama:

a) nesustojant ir neiškraunant krovinio apribojimų taikymo zonoje;

b) teikiant pirmenybę dideliems greitkeliams arba pagrindinėms geležinkelio linijoms;

c) vengiant artintis prie ūkių, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai.

5. Apribojimų taikymo zonos kilmės ir iš jos išvežami šalutiniai gyvūniniai produktai turi būti vežami kartu su pridėtu valstybinio veterinarijos gydytojo išduotu veterinarijos sertifikatu, kuriame nurodyta, kad juos leidžiama išvežti iš apribojimų taikymo zonos kompetentingos institucijos nustatytomis sąlygomis pagal šio skyriaus nuostatas.

6. Kompetentinga institucija gali nuspręsti, kad 5 dalyje nurodyto sertifikato nereikia išduoti vežant šalutinius gyvūninius produktus atitinkamoje valstybėje narėje, kai ta institucija mano, kad veikia alternatyvi sistema, kuria užtikrinama, kad tokių produktų siuntos būtų atsekamos ir kad tie produktai atitiktų tokiam vežimui taikomus gyvūnų sveikatos reikalavimus.

7. Bet koks mėginių ėmimas apribojimų taikymo zonoje esančiuose ūkiuose, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, atliekamas ne siekiant patvirtinti ar paneigti atitinkamų A kategorijos ligų atvejus, o kitais tikslais, turi būti vykdomas tik kompetentingai institucijai leidus.

23 straipsnis

Nuo apribojimų taikymo zonoje taikomų priemonių nukrypti leidžiančios nuostatos

Kompetentinga institucija gali leisti nukrypti nuo šio skyriaus nuostatų dėl priemonių, taikomų apribojimų taikymo zonose, tiek, kiek tai reikalinga, ir atlikus rizikos vertinimą:

a) papildomose apribojimų taikymo zonose, nurodytose 21 straipsnio 1 dalies c punkte;

b) kai kompetentinga institucija nusprendžia nustatyti apribojimų taikymo zoną kilus A kategorijos ligos protrūkiui 21 straipsnio 3 dalyje nurodytuose ūkiuose ir vietose;

c) kai ligos protrūkis kyla ūkyje, kuriame yra iki 50 nelaisvėje laikomų paukščių, arba

d) apribojimų taikymo zonoje esančiuose ūkiuose ir vietose, kurie nurodyti 21 straipsnio 3 dalyje.

24 straipsnis

Reikalavimai dėl transporto priemonių, kuriomis vežami laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai ir jų produktai

1. Kompetentinga institucija užtikrina, kad transporto priemonės, naudojamos vežant laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus ir jų produktus apribojimų taikymo zonoje, iš šios zonos, į ją ir per ją, būtų:

a) taip sukonstruotos ir prižiūrimos, kad nebūtų jokio nuotėkio ar galimybės iš jų į išorę pakliūti gyvūnams, produktams ar bet kokiems daiktams, keliantiems pavojų gyvūnų sveikatai;

b) nedelsiant išvalomos ir dezinfekuojamos po kiekvieno karto, kai jomis vežami gyvūnai, produktai ar bet kokie daiktai, keliantys pavojų gyvūnų sveikatai, ir, jei būtina, vėliau pakartotinai dezinfekuojamos, ir bet kokiu atveju išdžiovinamos arba paliekamos išdžiūti prieš į jas pakraunant bet kokį naują gyvūnų ar produktų krovinį;

c) kai reikia, prieš vežimo operaciją apdorojamos vabzdžių ir graužikų kontrolės priemonėmis.

2. 1 dalyje nurodytų transporto priemonių valymas ir dezinfekavimas:

a) atliekamas pagal kompetentingos institucijos pateiktus nurodymus arba nustatytas procedūras, naudojant tinkamus biocidinius produktus, kad būtų užtikrintas atitinkamos A kategorijos ligos sukėlėjo sunaikinimas;

b) tinkamai patvirtinami dokumentais.

2 skirsnis

Ligų kontrolės priemonės apsaugos zonoje

25 straipsnis

Priemonės, taikomos apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai

1. Kompetentinga institucija nedelsdama įsako taikyti šias priemones apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, išskyrus tą ūkį, kuriame patvirtinta A kategorijos liga:

a) į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus laikyti atskirtus nuo laukinių gyvūnų ir neįtrauktų į sąrašą rūšių gyvūnų;

b) vykdyti papildomą priežiūrą siekiant nustatyti bet kokį tolesnį A kategorijos ligos plitimą į ūkius, įskaitant bet kokį didesnį sergamumą, gaištamumą arba reikšmingai suprastėjusius gamybos duomenis; apie bet kokį šių rodiklių padidėjimą arba sumažėjimą turi būti nedelsiant pranešta kompetentingai institucijai;

c) kai tinka, ūkyje ir aplink jį įgyvendinti reikiamas vabzdžių, graužikų ir kitų ligos užkrato pernešėjų kontrolės priemones;

d) naudoti tinkamas dezinfekavimo priemones prie ūkio įėjimų ir išėjimų;

e) taikyti tinkamas biologinio saugumo priemones visiems asmenims, turintiems sąlytį su laikomais į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnais arba atvykstantiems į ūkį ar iš jo išvykstantiems, taip pat transporto priemonėms, kad būtų išvengta bet kokios tolesnio atitinkamos A kategorijos ligos plitimo rizikos;

f) saugoti duomenis apie visus ūkyje besilankančius asmenis, nuolat atnaujinti tuos duomenis, kad būtų lengviau vykdyti ligos priežiūrą ir kontrolę, ir pateikti juos kompetentingai institucijai paprašius;

g) laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, kurie yra negyvi arba nužudyti, kūnus arba jų dalis pašalinti pagal 22 straipsnio 3 dalį.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies f punkto, kaupti duomenis apie lankytojus nebūtina tuose ūkiuose, kuriuose laikomi 13 straipsnio 2 dalyje nurodyti gyvūnai, jeigu lankytojai nepatenka į zonas, kuriose laikomi tie gyvūnai.

26 straipsnis

Valstybinių veterinarijos gydytojų apsilankymai apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose

1. Kompetentinga institucija užtikrina, kad visuose 25 straipsnyje nurodytuose ūkiuose bent vieną kartą apsilankytų valstybiniai veterinarijos gydytojai ir tai būtų atlikta kuo greičiau ir nepagrįstai nedelsiant po to, kai oficialiai patvirtinamas A kategorijos ligos protrūkis.

2. Per 1 dalyje nurodytus apsilankymus valstybiniai veterinarijos gydytojai atlieka bent šiuos veiksmus:

a) dokumentų tikrinimus, įskaitant gamybos, sveikatos ir atsekamumo duomenų analizę;

b) tikrinimą, kaip įgyvendinamos priemonės, pagal 25 straipsnį taikomos siekiant užkirsti kelią atitinkamai A kategorijos ligai patekti arba plisti;

c) laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų klinikinį tyrimą;

d) jei būtina, gyvūnų mėginių paėmimą laboratoriniam tyrimui, kad būtų patvirtintas arba paneigtas atitinkamos A kategorijos ligos atvejis.

3. Kompetentinga institucija gali reikalauti, kad veterinarijos gydytojai toliau lankytųsi apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose ir toliau stebėtų padėtį.

4. Kompetentinga institucija saugo duomenis apie 1, 2 ir 3 dalyse nurodytus veiksmus ir apsilankymus ir per juos nustatytus faktus.

5. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai apsaugos zonos spindulys, nustatytas V priede, yra ilgesnis nei 3 km, kompetentinga institucija gali nuspręsti reikalauti tokių apsilankymų ne visuose 25 straipsnyje nurodytuose ūkiuose, o reprezentatyviame skaičiuje tokių ūkių pagal I priedo A.3 punktą.

27 straipsnis

Draudimai apsaugos zonoje dėl su gyvūnais, produktais ir kitomis medžiagomis susijusios veiklos, įskaitant jų perkėlimą arba vežimą šioje zonoje, iš jos arba į ją

1. Kompetentinga institucija uždraudžia apsaugos zonoje vykdyti su į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnais ir jų produktais bei kitomis medžiagomis susijusią veiklą, įskaitant jų perkėlimą arba vežimą šioje zonoje, iš jos arba į ją, pagal VI priede pateiktą lentelę.

2. 1 dalyje numatytus draudimus kompetentinga institucija gali plačiau taikyti:

a) neįtrauktų į sąrašą rūšių gyvūnams ir tokių gyvūnų produktams;

b) kitai veiklai, nenustatytai VI priede, įskaitant perkėlimą arba vežimą.

3. 1 ir 2 dalyse numatyti draudimai netaikomi šiems produktams:

a) gyvūniniams produktams, kurie pagal VII priedą laikomi saugiomis prekėmis atitinkamos ligos atžvilgiu;

b) gyvūniniams produktams, kurie yra atitinkamai apdoroti pagal VII priedą;

c) produktams arba kitoms medžiagoms, per kuriuos gali būti platinama atitinkama liga, gautiems arba pagamintiems iki II priede nustatyto stebėsenos laikotarpio dėl atitinkamos ligos, skaičiuojamo atgaline data nuo tos dienos, kurią pranešta apie įtariamą ligą;

d) apsaugos zonoje pagamintiems produktams, gautiems iš laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, kurie:

i) laikomi ne apsaugos zonoje;

ii) laikomi ir skerdžiami ne apsaugos zonoje arba

iii) laikomi ne apsaugos zonoje ir skerdžiami apsaugos zonoje;

e) šalutinių gyvūninių produktų gaminiams.

4. 1 ir 2 dalyse numatyti draudimai taikomi 3 dalyje nurodytiems produktams, jeigu:

a) tie produktai per gamybos procesą, juos laikant ir vežant nebuvo aiškiai atskirti nuo produktų, netinkamų siųsti iš apribojimų taikymo zonos pagal šį reglamentą, arba

b) kompetentinga institucija turi epidemiologinių duomenų, kad atitinkama liga apima tuos produktus, platinama iš jų arba per juos.

28 straipsnis

Bendrosios sąlygos, kuriomis taikomos nukrypti nuo draudimų apsaugos zonoje leidžiančios nuostatos

1. Nukrypstant nuo 27 straipsnyje numatytų draudimų, kompetentinga institucija gali leisti perkelti gyvūnus ir vežti produktus 29–38 straipsniuose numatytais atvejais ir laikantis tuose straipsniuose numatytų konkrečių sąlygų, taip pat bendrųjų sąlygų, nustatytų šio straipsnio 2–7 dalyse.

Prieš suteikdama leidimą tai daryti, kompetentinga institucija įvertina su tuo leidimu siejamą riziką ir atliekant tą vertinimą turi būti nustatyta, kad A kategorijos ligos plitimo rizika yra nedidelė.

2. Visos leidžiamos vežimo operacijos turi būti vykdomos:

a) tik paskirtais maršrutais,

b) teikiant pirmenybę dideliems greitkeliams arba pagrindinėms geležinkelio linijoms,

c) vengiant artintis prie ūkių, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai,

d) neiškraunant krovinio ir nesustojant iki pat iškrovimo paskirties ūkyje.

3. Kilmės ūkio kompetentinga institucija paskiria vežimo iš apsaugos zonos arba į ją operacijų paskirties ūkį. Jei kilmės ūkio kompetentinga institucija nėra ir paskirties ūkio kompetentinga institucija, ji apie tokį paskyrimą informuoja paskirties ūkio kompetentingą instituciją.

4. Kilmės ūkio kompetentinga institucija įsitikina, kad paskirties ūkis sutinka būti paskirtas tuo tikslu ir priimti kiekvieną gyvūnų arba produktų siuntą.

5. Leisdama perkelti gyvūnus iš apsaugos zonos, kompetentinga institucija užtikrina, kad dėl tokio perkėlimo nekiltų atitinkamos A kategorijos ligos plitimo rizikos, remdamasi:

a) tame ūkyje laikomų gyvūnų, įskaitant numatomus perkelti gyvūnus, klinikiniu tyrimu, kurį atliekant gauti palankūs rezultatai;

b) jei būtina, tame ūkyje laikomų gyvūnų, įskaitant numatomus perkelti gyvūnus, laboratoriniu tyrimu, kurį atliekant gauti palankūs rezultatai;

c) 26 straipsnyje nurodytų apsilankymų rezultatais.

6. Leisdama išvežti produktus iš apsaugos zonos, kompetentinga institucija įsako ir prižiūri, kad:

a) tie produktai per visą gamybos procesą, taip pat juos laikant būtų aiškiai atskirti nuo produktų, netinkamų siųsti iš apribojimų taikymo zonos pagal šį reglamentą;

b) tie produktai nebūtų vežami kartu su produktais, netinkamais siųsti iš apribojimų taikymo zonos pagal šį reglamentą.

7. Suteikdama leidimą pagal 1 dalį, kompetentinga institucija užtikrina, kad papildomos biologinio saugumo priemonės būtų pagal jos nurodymus taikomos nuo pat krovinio pakrovimo, per visas vežimo operacijas iki iškrovimo tame paskirties ūkyje, kuris yra paskirtas.

29 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus vežti paskersti apsaugos zonoje

1. Kompetentinga institucija gali leisti vežti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus iš apsaugos zonoje esančių ūkių į skerdyklą, esančią:

a) apsaugos zonoje, kuo arčiau kilmės ūkio;

b) priežiūros zonoje, jei gyvūnų neįmanoma paskersti apsaugos zonoje, arba

c) kuo arčiau priežiūros zonos, jei gyvūnų neįmanoma paskersti toje apribojimų taikymo zonoje.

2. 1 dalyje numatytus leidimus kompetentinga institucija suteikia tik tokiomis sąlygomis:

a) naudojama transporto priemonė turi būti pakrovimo metu užplombuojama išsiuntimo vietos kompetentingos institucijos arba jai prižiūrint;

b) skerdyklos kompetentinga institucija:

i) skerdyklos veiklos vykdytojo iš anksto informuojama apie numatomus gauti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus;

ii) patvirtina, kad per *ante mortem* ir *post mortem* tikrinimus neaptikta jokių A kategorijos ligos požymių;

iii) prižiūri skerdyklos veiklos vykdytoją, taikantį veiksmingas procedūras, kad būtų užtikrinta, jog laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, kilę iš apsaugos zonos, būtų laikomi atskirai ir skerdžiami atskirai nuo kitų tokių gyvūnų arba kitu laiku, geriausia tos darbo dienos, kurią jie atvežti, pabaigoje;

iv) gyvūnų kilmės ūkio kompetentingai institucijai patvirtina, kad gyvūnai paskersti;

v) prižiūri skerdyklos veiklos vykdytoją, valantį ir dezinfekuojantį patalpas, kuriose laikyti ir skersti gyvūnai, ir kad toks valymas ir dezinfekavimas būtų užbaigtas prieš tai, kai tose patalpose laikomi arba skerdžiami kiti laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai;

vi) prižiūri, kaip gaunama tokių gyvūnų mėsa, laikantis 33 straipsnyje nustatytų sąlygų.

3. Kompetentinga institucija gali leisti vežti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus iš ūkių, esančių ne apsaugos zonoje, į skerdyklą, esančią apsaugos zonoje, jeigu:

a) tie gyvūnai yra laikomi atskirai nuo kitų gyvūnų, kilusių iš apsaugos zonos, ir skerdžiami atskirai nuo tų gyvūnų arba kitu laiku nei tie gyvūnai;

b) gauta šviežia mėsa pjaustoma, vežama ir laikoma atskirai nuo gyvūnų, kilusių iš apsaugos zonos, šviežios mėsos;

c) po gyvūnų iškrovimo atliekamas oficialiai prižiūrimas transporto priemonės valymas ir dezinfekavimas, nurodytas 24 straipsnyje.

4. Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 9 straipsnio, kompetentinga institucija gali leisti perdirbti ir naudoti šalutinius gyvūninius produktus, gautus iš gyvūnų, paskerstų pagal 1, 2 ir 3 dalis, kaip 3 kategorijos medžiagą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009 patvirtintoje šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo arba šalinimo įmonėje, esančioje jos teritorijoje arba esančioje kitoje valstybėje narėje, jei tų produktų neįmanoma perdirbti arba pašalinti patvirtintoje įmonėje, esančioje tos valstybės narės, kurioje kilo ligos protrūkis, teritorijoje.

Kai pirmoje pastraipoje nurodyti šalutiniai gyvūniniai produktai yra vežami į kitoje valstybėje narėje esančią įmonę, paskirties valstybė narė ir tos valstybės narės, kurių teritorija yra kertama vežant, suteikia leidimą taip siųsti produktus, o paskirties vietos kompetentinga institucija leidžia perdirbti ir naudoti tuos šalutinius gyvūninius produktus kaip 3 kategorijos medžiagą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009.

30 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiamas tam tikras naminių paukščių perkėlimas iš apsaugos zonoje esančių ūkių

1. Kompetentinga institucija gali leisti perkelti vienadienius paukščiukus iš apsaugos zonoje esančio ūkio į toje pačioje valstybėje narėje esantį ūkį, kuris, jei įmanoma, nėra toje apribojimų taikymo zonoje, jeigu:

a) tuo atveju, kai vienadieniai paukščiukai yra išperinti iš kiaušinių, kilusių iš apribojimų taikymo zonos:

   i) transporto priemonė pakrovimo metu užplombuojama kompetentingos institucijos arba jai prižiūrint;

   ii) paskirties ūkis yra po tų gyvūnų atvežimo oficialiai prižiūrimas valstybinių veterinarijos gydytojų;

   iii) jei tie naminiai paukščiai išvežami iš apribojimų taikymo zonos, jie lieka paskirties ūkyje mažiausiai 21 dieną;

b) tuo atveju, kai vienadieniai paukščiukai yra išperinti iš kiaušinių ne iš apribojimų taikymo zonos, ta perykla, iš kurios jie siunčiami, gali užtikrinti, kad tie kiaušiniai neturėjo jokio sąlyčio su kitais periniais kiaušiniais ar vienadieniais paukščiukais, kilusiais iš apribojimų taikymo zonos.

2. Kompetentinga institucija gali leisti perkelti subrendusius naminius paukščius iš apsaugos zonoje esančių ūkių į toje pačioje valstybėje narėje esančius ūkius, kurie, jei įmanoma, yra toje apribojimų taikymo zonoje, jeigu:

a) paskirties ūkyje nėra kitų laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų;

b) transporto priemonė pakrovimo metu užplombuojama kompetentingos institucijos arba jai prižiūrint;

c) paskirties ūkis yra po tų gyvūnų atvežimo oficialiai prižiūrimas valstybinių veterinarijos gydytojų;

d) tuo atveju, kai tie gyvūnai išvežami iš apribojimų taikymo zonos, jie lieka paskirties ūkyje mažiausiai 21 dieną.

31 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiamas tam tikras perinių kiaušinių vežimas apsaugos zonoje

1. Kompetentinga institucija gali leisti išvežti perinius kiaušinius:

a) iš apsaugos zonoje esančio ūkio į toje pačioje valstybėje narėje esančią peryklą arba

b) iš toje pačioje valstybėje narėje esančio ūkio į apsaugos zonoje esančią peryklą.

2. 1 dalies a punkte numatytas leidimas suteikiamas su tokiomis sąlygomis:

a) turi būti atliktas kilmės pulkų, iš kurių gauti periniai kiaušiniai, paukščių klinikinis tyrimas, paimti jų mėginiai laboratoriniam tyrimui ir gauti palankūs rezultatai;

b) periniai kiaušiniai ir jų pakuotės prieš išsiunčiant dezinfekuojami ir turi būti įmanoma užtikrinti tų perinių kiaušinių atsekamumą;

c) periniai kiaušiniai turi būti vežami kompetentingos institucijos užplombuotose transporto priemonėse.

3. Kompetentinga institucija gali leisti išvežti perinius kiaušinius iš apsaugos zonoje esančio ūkio į uždarą perinimo ir laikymo ūkį, esantį toje pačioje valstybėje narėje, jeigu:

a) yra atliktas kilmės pulkų, iš kurių gauti tie periniai kiaušiniai, paukščių klinikinis tyrimas, paimti jų mėginiai laboratoriniam tyrimui ir gauti palankūs rezultatai;

b) paskirties ūkyje yra vykdoma oficiali priežiūra iki praeina 21 diena po paukščiukų išperinimo iš kiaušinių;

c) tie naminiai paukščiai turi likti paskirties ūkyje b punkte nurodytą laikotarpį;

d) laikomasi 2 dalies b ir c punktuose nurodytų reikalavimų.

32 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama išvežti spermą iš apsaugos zonoje esančių patvirtintų genetinės medžiagos produktų ūkių

Kompetentinga institucija gali leisti išvežti spermą, surinktą iš laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, kurie laikomi apsaugos zonoje esančiuose patvirtintuose genetinės medžiagos produktų ūkiuose, išskyrus peryklas, po apytikriai nustatytos užkrėsto ūkio anksčiausio užkrėtimo liga dienos, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

a) visos ligų kontrolės priemonės, taikytos dėl atitinkamos A kategorijos ligos, yra panaikintos apsaugos zonoje pagal 39 straipsnį;

b) yra atliktas visų laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, esančių spermos surinkimo centre, klinikinis tyrimas ir paimti jų mėginiai laboratoriniam tyrimui, kad būtų paneigtas A kategorijos ligos atvejis spermos surinkimo centre;

c) yra gautas palankus gyvūno donoro laboratorinio tyrimo rezultatas naudojant mėginį, paimtą praėjus ne mažiau kaip septynioms dienoms po stebėsenos laikotarpio, nustatyto II priede dėl atitinkamos ligos, kuris skaičiuojamas nuo spermos surinkimo dienos.

33 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama iš apsaugos zonoje esančių ūkių išvežti šviežią mėsą ir žalią pieną, gautus iš laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų

1. Kompetentinga institucija gali leisti vežti šviežią mėsą ir žalią pieną, gautus iš apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, jeigu:

a) jie vežami į perdirbimo įmonę, kurioje apdorojami vienu iš atitinkamų riziką mažinančio apdorojimo būdų, nustatytų VII priede, arba,

b) jei tai šviežia paukštiena:

   i) ji yra paženklinta pagal IX priedo 1 dalį nuo tada, kai gauta skerdykloje;

   ii) ji nėra skirta išvežti į kitą valstybę narę.

2. Kompetentinga institucija užtikrina, kad vežimas į 1 dalies a punkte nurodytą perdirbimo įmonę atitiktų šias sąlygas:

a) šviežia mėsa turi būti pagal IX priedo 2 punktą paženklinta skerdykloje po atlikto *post mortem* tikrinimo ir turi likti taip paženklinta iki pat apdorojimo;

b) šviežia mėsa ir žalias pienas iš kilmės ūkio į perdirbimo įmonę turi būti vežami užplombuotoje taroje;

c) perdirbimo įmonė turi būti toje pačioje apribojimų taikymo zonoje arba kuo arčiau tos apribojimų taikymo zonos ir jos veikla turi būti prižiūrima valstybinių veterinarijos gydytojų.

34 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama išvežti žmonėms vartoti skirtus kiaušinius iš apsaugos zonoje esančių ūkių

Kompetentinga institucija gali leisti išvežti žmonėms vartoti skirtus kiaušinius iš apsaugos zonoje esančių ūkių į šias paskirties vietas toje pačioje valstybėje narėje:

a) pakavimo centrą, jeigu jie supakuoti:

i) vienkartinėje pakuotėje arba

ii) pakuotėje, kurią galima išvalyti ir dezinfekuoti taip, kad būtų sunaikintas atitinkamos A kategorijos ligos sukėlėjas;

b) įmonę, kurioje gaminami kiaušinių gaminiai, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo X skirsnio II skyriuje, ir kurioje jie bus tvarkomi ir apdorojami pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 852/2004 ([15]) II priedo XI skyrių.

35 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama iš apsaugos zonoje esančių ūkių į sąvartyną išvežti mėšlą, įskaitant kraikinį mėšlą ir panaudotus pakratus

Kompetentinga institucija gali leisti iš apsaugos zonoje esančių ūkių išvežti mėšlą, įskaitant kraikinį mėšlą ir panaudotus pakratus, kad jie būtų pašalinti paskirtame sąvartyne, esančiame toje pačioje valstybėje narėje, tik po perdirbimo, atlikto pagal Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 13 straipsnio c punktą.

36 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama iš apsaugos zonos išvežti augalines pašarines žaliavas ir šiaudus

Kompetentinga institucija gali leisti vežti augalines pašarines žaliavas ir šiaudus, pagamintus apsaugos zonoje, jeigu:

a) jie pagaminti tokiose vietose, kuriose nelaikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai;

b) jie pagaminti pašarų perdirbimo įmonėse, kuriose nelaikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, ir tos augalinės žaliavos yra:

i) iš a punkte nurodytų vietų arba

ii) iš už apsaugos zonos ribų;

c) jie yra skirti naudoti toje apsaugos zonoje arba

d) jie yra apdoroti bent vienu iš riziką mažinančio apdorojimo būdų pagal VIII priedą.

37 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama perkelti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus ir išvežti produktus į patvirtintą šalutinių gyvūninių produktų įmonę

1. Kompetentinga institucija gali leisti perkelti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus iš apsaugos zonoje esančių ūkių į patvirtintą šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo arba šalinimo įmonę, kurioje:

a) tie laikomi gyvūnai iškart nužudomi;

b) gauti šalutiniai gyvūniniai produktai pašalinami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009.

([15]) 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 852/2004 dėl maisto produktų higienos (OL L 139, 2004 4 30, p. 1).

2. Kompetentinga institucija gali leisti išvežti produktus iš apsaugos zonoje esančių ūkių ir vietų į patvirtintą šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo arba šalinimo įmonę, kurioje tie produktai pašalinami arba perdirbami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009.

38 straipsnis

Priemonės, taikomos maisto ir pašarų įmonėse, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, esančioje apsaugos zonoje, įskaitant transporto priemones

1. Kompetentinga institucija taiko atitinkamas 25 straipsnyje ir 27–38 straipsniuose nurodytas priemones maisto ir pašarų įmonėse, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, esančioje apsaugos zonoje, įskaitant transporto priemones.

2. 1 dalyje nurodytuose ūkiuose ir vietose kompetentinga institucija gali taikyti papildomas priemones, pritaikytas pagal konkrečią padėtį, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligai plisti apsaugos zonoje ir už jos ribų.

39 straipsnis

Ligų kontrolės priemonių taikymo apsaugos zonoje trukmė

1. Šio skyriaus 1 ir 2 skirsniuose numatytas priemones kompetentinga institucija gali panaikinti tik tada, kai baigiasi X priede nustatytas minimalus laikotarpis, ir jeigu tenkinamos šios sąlygos:

a) užkrėstame ūkyje yra atliktas pirminis valymas ir dezinfekavimas ir, kai reikia, vabzdžių ir graužikų kontrolė pagal 15 straipsnį;

b) visuose apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, yra atlikti į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų klinikiniai ir, kai reikia, laboratoriniai tyrimai pagal 26 straipsnį ir gauti palankūs tyrimų rezultatai.

2. Kai atitinkama A kategorijos liga yra perduodama į sąrašą įtraukto užkrato pernešėjo, kaip nurodyta Reglamente (ES) 2018/1882, kompetentinga institucija gali:

a) nustatyti priemonių taikymo apsaugos zonoje trukmę kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgdama į bet kokį veiksnį, kuris turi įtakos tos ligos plitimo rizikai;

b) numatyti atvežti kontrolinių gyvūnų.

3. Po priemonių panaikinimo, nurodyto 1 dalyje, apsaugos zonoje taikomos šio skyriaus 3 skirsnyje numatytos priemonės bent tokį papildomą laikotarpį, kuris nustatytas X priede.

3 skirsnis

Ligų kontrolės priemonės priežiūros zonoje

40 straipsnis

Priemonės, taikomos priežiūros zonoje esančiuose ūkiuose

Kompetentinga institucija įsako nedelsiant taikyti 25 straipsnyje numatytas priemones visuose priežiūros zonoje esančiuose ūkiuose, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai.

41 straipsnis

Valstybinių veterinarijos gydytojų apsilankymai priežiūros zonoje esančiuose ūkiuose

Kompetentinga institucija užtikrina, kad valstybiniai veterinarijos gydytojai lankytųsi atrinktuose ūkiuose, esančiuose priežiūros zonoje, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, pagal 26 straipsnį ir I priedo A.3 punktą.

42 straipsnis

Draudimai priežiūros zonoje dėl su gyvūnais, produktais ir kitomis medžiagomis susijusios veiklos, įskaitant jų perkėlimą arba vežimą šioje zonoje, iš jos arba į ją

Kompetentinga institucija taiko draudimus, išimtis ir nukrypti leidžiančias nuostatas veiklai, įskaitant į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų perkėlimą ir jų produktų bei kitų medžiagų vežimą iš priežiūros zonos ir į ją, pagal 27 straipsnį.

43 straipsnis

Bendrosios sąlygos, kuriomis leidžiama nukrypti nuo 42 straipsnyje numatytų draudimų

1. Nukrypstant nuo 42 straipsnio, kompetentinga institucija gali leisti perkelti gyvūnus ir vežti produktus tik 44–52 straipsniuose numatytais atvejais ir laikantis konkrečių sąlygų, numatytų tuose straipsniuose, ir bendrųjų sąlygų, nustatytų šio straipsnio 2–7 dalyse.

Prieš suteikdama leidimą kompetentinga institucija įvertina su tuo leidimu susijusią riziką. Atliekant vertinimą turi būti nustatyta, kad A kategorijos ligos plitimo rizika yra nedidelė.

2. Visos leidžiamos vežimo operacijos yra vykdomos:

a) teikiant pirmenybę dideliems greitkeliams arba pagrindinėms geležinkelio linijoms;

b) vengiant artintis prie ūkių, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai;

c) neiškraunant krovinio ir nesustojant iki pat iškrovimo paskirties ūkyje.

3. Kilmės ūkio kompetentinga institucija paskiria vežimo iš priežiūros zonos arba į ją operacijų paskirties ūkį. Jei ta kompetentinga institucija nėra ir paskirties ūkio kompetentinga institucija, ji apie tokį paskyrimą informuoja paskirties ūkio kompetentingą instituciją.

4. Kilmės ūkio kompetentinga institucija įsitikina, kad paskirties ūkis sutinka būti paskirtas tuo tikslu ir priimti kiekvieną gyvūnų arba produktų siuntą.

5. Leisdama perkelti gyvūnus iš priežiūros zonos, kompetentinga institucija užtikrina, kad dėl tokio perkėlimo nekiltų atitinkamos A kategorijos ligos plitimo rizikos, remdamasi:

a) ūkyje laikomų gyvūnų, įskaitant numatomus perkelti gyvūnus, klinikiniu tyrimu, kurį atliekant gauti palankūs rezultatai;

b) jei būtina, ūkyje laikomų gyvūnų, įskaitant numatomus perkelti gyvūnus, laboratoriniu tyrimu, kurį atliekant gauti palankūs rezultatai;

c) 41 straipsnyje nurodytų apsilankymų rezultatais (jei yra).

6. Leisdama iš priežiūros zonos išvežti produktus, kompetentinga institucija turi užtikrinti, kad:

a) tie produktai per visą jų gamybos procesą ir laikymą būtų aiškiai atskirti nuo produktų, netinkamų siųsti iš apribojimų taikymo zonos pagal šį reglamentą;

b) tie produktai nebūtų vežami kartu su produktais, netinkamais siųsti iš apribojimų taikymo zonos pagal šį reglamentą.

7. Taikydama nukrypti leidžiančias nuostatas, numatytas 1 dalyje, kompetentinga institucija užtikrina, kad papildomos biologinio saugumo priemonės būtų pagal jos nurodymus taikomos nuo pat krovinio pakrovimo, per visas vežimo operacijas iki iškrovimo tame paskirties ūkyje, kuris yra paskirtas.

44 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus vežti skersti priežiūros zonoje, iš šios zonos ir į ją

1. Kompetentinga institucija gali leisti vežti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus, kilusius iš priežiūros zonos, į skerdyklą, esančią:

a) apribojimų taikymo zonoje, kuo arčiau kilmės ūkio, arba

b) ne apribojimų taikymo zonoje, kuo arčiau priežiūros zonos, kai gyvūnų neįmanoma paskersti apribojimų taikymo zonoje ir kai atliktas rizikos vertinimas.

2. Mėsai, gautai iš 1 dalyje nurodytų gyvūnų, taikomos 49 straipsnyje numatytos priemonės.

3. Kompetentinga institucija gali leisti vežti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus, kilusius ne iš priežiūros zonos, į priežiūros zonoje esančią skerdyklą.

4. Kompetentinga institucija gali leisti perdirbti ir naudoti šalutinius gyvūninius produktus, gautus iš gyvūnų, paskerstų pagal 1, 2 ir 3 dalis, kaip 3 kategorijos medžiagą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009 patvirtintoje šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo arba šalinimo įmonėje, esančioje jos teritorijoje arba esančioje kitoje valstybėje narėje, jei tų produktų neįmanoma perdirbti arba pašalinti patvirtintoje įmonėje, esančioje tos valstybės narės, kurioje kilo ligos protrūkis, teritorijoje.

Kai pirmoje pastraipoje nurodyti šalutiniai gyvūniniai produktai yra vežami į kitoje valstybėje narėje esančią įmonę, paskirties valstybė narė ir tos valstybės narės, kurių teritorija yra kertama vežant, suteikia leidimą taip siųsti produktus, o paskirties vietos kompetentinga institucija leidžia perdirbti ir naudoti tuos šalutinius gyvūninius produktus kaip 3 kategorijos medžiagą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009.

45 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiamas tam tikras laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių kanopinių perkėlimas iš priežiūros zonoje esančių ūkių

1. Kompetentinga institucija gali leisti perkelti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių kanopinius į priežiūros zonoje esančias ganyklas, jeigu:

a) yra praėjęs 15 dienų laikotarpis po pirminio valymo ir dezinfekavimo, nurodyto 15 straipsnyje, užbaigimo ir patvirtinimo;

b) tie gyvūnai neturi sąlyčio su į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnais iš kitų ūkių.

2. Kompetentinga institucija gali, atlikus rizikos vertinimą, leisti perkelti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių kanopinius gyvūnus į tai pačiai tiekimo grandinei priklausantį ūkį, esantį priežiūros zonoje arba už jos ribų, kad būtų užbaigtas gamybos ciklas iki gyvūnų paskerdimo. Jeigu paskirties ūkis yra ne priežiūros zonoje, kompetentinga institucija tame ūkyje taiko 40, 41 ir 42 straipsniuose numatytas priemones taip ilgai, kaip taikomos ligų kontrolės priemonės toje priežiūros zonoje, iš kurios kilę gyvūnai, kaip numatyta 55 straipsnyje.

46 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiamas tam tikras naminių paukščių perkėlimas iš priežiūros zonoje esančių ūkių

1. Kompetentinga institucija gali leisti perkelti vienadienius paukščiukus, kilusius iš priežiūros zonos:

a) į ūkius, esančius toje pačioje valstybėje narėje, kurioje jie išperinti iš kiaušinių, kilusių iš priežiūros zonoje esančių ūkių, jeigu:

   i) paskirties ūkyje po tų gyvūnų atvežimo vykdoma oficiali priežiūra;

   ii) jei tie gyvūnai išvežami iš apribojimų taikymo zonos, jie lieka paskirties ūkiuose mažiausiai 21 dieną;

b) į ūkius, esančius toje pačioje valstybėje narėje, kurioje jie išperinti iš kiaušinių, kilusių ne iš apribojimų taikymo zonos, jei ta perykla, iš kurios jie siunčiami, gali užtikrinti, kad tie kiaušiniai neturėjo jokio sąlyčio su kitais periniais kiaušiniais ar vienadieniais paukščiukais, gautais iš apribojimų taikymo zonoje laikomų gyvūnų.

2. Kompetentinga institucija gali leisti perkelti subrendusius naminius paukščius iš priežiūros zonoje esančių ūkių į toje pačioje valstybėje narėje esančius ūkius, jeigu:

a) paskirties ūkyje nėra kitų laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų;

b) paskirties ūkyje po tų subrendusių naminių paukščių atvežimo vykdoma oficiali priežiūra;

c) tie paukščiai lieka paskirties ūkyje mažiausiai 21 dieną.

47 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiamas tam tikras perinių kiaušinių vežimas į priežiūros zonoje esančius ūkius ir iš jų

1. Kompetentinga institucija gali leisti išvežti perinius kiaušinius iš ūkio, esančio toje pačioje valstybėje narėje, į:

a) priežiūros zonoje esančią peryklą arba

b) priežiūros zonoje esantį uždarą perinimo ir laikymo ūkį.

2. Kompetentinga institucija gali leisti išvežti perinius kiaušinius iš priežiūros zonoje esančio ūkio į toje pačioje valstybėje narėje esančią peryklą arba toje pačioje valstybėje narėje esantį uždarą perinimo ir laikymo ūkį tik su sąlyga, kad periniai kiaušiniai ir jų pakuotės prieš išsiunčiant būtų dezinfekuojami ir būtų galima užtikrinti tų kiaušinių atsekamumą.

48 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama išvežti spermą iš priežiūros zonoje esančių patvirtintų genetinės medžiagos produktų ūkių

Kompetentinga institucija gali leisti išvežti spermą, surinktą iš laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, kurie laikomi priežiūros zonoje esančiuose patvirtintuose genetinės medžiagos produktų ūkiuose, išskyrus peryklas, po apytikriai nustatytos užkrėsto ūkio anksčiausio užkrėtimo liga dienos, jeigu:

a) visos ligų kontrolės priemonės, taikytos dėl atitinkamos A kategorijos ligos, yra panaikintos priežiūros zonoje pagal 55 straipsnį;

b) atliktas visų laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, esančių spermos surinkimo centre, klinikinis tyrimas ir paimti jų mėginiai laboratoriniams tyrimams, kad būtų paneigtas A kategorijos ligos atvejis spermos surinkimo centre;

c) gauti palankūs gyvūno donoro laboratorinio tyrimo rezultatai naudojant mėginį, paimtą praėjus ne mažiau kaip septynioms dienoms po stebėsenos laikotarpio, nustatyto II priede dėl atitinkamos ligos, kuris skaičiuojamas nuo spermos surinkimo dienos.

49 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama iš priežiūros zonoje esančių ūkių išvežti šviežią mėsą ir žalią pieną, gautus iš laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų

1. Kompetentinga institucija gali leisti vežti šviežią mėsą ir žalią pieną, gautus iš priežiūros zonoje esančiuose ūkiuose laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, jeigu:

a) šviežia mėsa arba žalias pienas vežami į perdirbimo įmonę, kurioje apdorojami vienu iš atitinkamų riziką mažinančio apdorojimo būdų, nustatytų VII priede, arba

b) ta šviežia mėsa yra paukštiena.

2. Kompetentinga institucija užtikrina, kad šviežia mėsa ir žalias pienas, vežami pagal 1 dalies a punktą, atitiktų šias sąlygas:

a) šviežia mėsa būtų pagal IX priedą paženklinta, kai gaunama skerdykloje, ir liktų taip paženklinta iki jos apdorojimo;

b) apdorojimas būtų atliekamas įmonėje, kuri yra toje pačioje apribojimų taikymo zonoje arba kuo arčiau tos apribojimų taikymo zonos ir kurios veikla yra prižiūrima valstybinių veterinarijos gydytojų.

50 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama išvežti žmonėms vartoti skirtus kiaušinius iš priežiūros zonoje esančių ūkių

1. Kompetentinga institucija gali leisti išvežti žmonėms vartoti skirtus kiaušinius iš priežiūros zonoje esančių ūkių į toje pačioje valstybėje narėje esantį pakavimo centrą, jeigu jie supakuoti:

a) vienkartinėje pakuotėje arba

b) pakuotėje, kurią galima išvalyti ir dezinfekuoti taip, kad A kategorijos ligos sukėlėjas būtų sunaikintas.

2. Kompetentinga institucija gali leisti išvežti žmonėms vartoti skirtus kiaušinius iš priežiūros zonoje esančių ūkių į įmonę, kurioje gaminami kiaušinių gaminiai, esančią toje pačioje valstybėje narėje, jeigu:

a) įmonė, kurioje gaminami kiaušinių gaminiai, atitinka Reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo X skirsnio II skyriaus nuostatas;

b) kiaušiniai vežami į įmonę, kurioje gaminami kiaušinių gaminiai, tam, kad būtų tvarkomi ir apdorojami pagal Reglamento (EB) Nr. 852/2004 II priedo XI skyriaus nuostatas.

51 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama iš priežiūros zonoje esančių ūkių išvežti mėšlą, įskaitant kraikinį mėšlą ir panaudotus pakratus

Kompetentinga institucija gali leisti iš priežiūros zonoje esančių ūkių išvežti mėšlą, įskaitant kraikinį mėšlą ir panaudotus pakratus:

a) jeigu jie neperdirbti – į toje pačioje priežiūros zonoje esantį sąvartyną, kurį tuo tikslu pirmiau leido naudoti kompetentinga institucija, arba

b) po perdirbimo – į tos pačios valstybės narės teritorijoje esantį sąvartyną, kurį tuo tikslu pirmiau leido naudoti kompetentinga institucija.

52 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama iš priežiūros zonos išvežti augalines pašarines žaliavas ir šiaudus

Kompetentinga institucija gali leisti vežti augalines pašarines žaliavas arba šiaudus, pagamintus priežiūros zonoje, jeigu tos pašarinės žaliavos arba šiaudai:

a) pagaminti vietose, kuriose nelaikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, išskyrus pašarų perdirbimo įmones;

b) pagaminti pašarų perdirbimo įmonėse, kuriose nelaikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, ir tos augalinės žaliavos yra:

   i) iš a punkte nurodytų vietų arba

   ii) iš už priežiūros zonos ribų;

c) skirti naudoti priežiūros zonoje;

d) apdoroti bent vienu iš riziką mažinančio apdorojimo būdų, nustatytų VIII priede.

53 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama perkelti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus ir išvežti produktus į patvirtintą įmonę

1. Kompetentinga institucija gali leisti perkelti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus iš priežiūros zonoje esančių ūkių į patvirtintą šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo arba šalinimo įmonę, kurioje:

a) tie laikomi gyvūnai iškart nužudomi;

b) gauti šalutiniai gyvūniniai produktai pašalinami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009.

2. Kompetentinga institucija gali leisti išvežti produktus iš priežiūros zonoje esančių ūkių ir kitų vietų į patvirtintą šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo arba šalinimo įmonę, kurioje tie produktai pašalinami arba perdirbami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009.

54 straipsnis

Priemonės, taikomos maisto ir pašarų įmonėse, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, esančioje priežiūros zonoje, įskaitant transporto priemones

1. Kompetentinga institucija taiko atitinkamas 40 straipsnyje ir 42–53 straipsniuose nurodytas priemones maisto ir pašarų įmonėse, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, esančioje priežiūros zonoje, įskaitant transporto priemones.

2. 1 dalyje nurodytuose ūkiuose ir vietose kompetentinga institucija gali taikyti papildomas priemones, pritaikytas pagal konkrečią padėtį, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligai plisti priežiūros zonoje ir už jos ribų.

55 straipsnis

Ligų kontrolės priemonių taikymo priežiūros zonoje trukmė

1. Ligų kontrolės priemones, taikomas priežiūros zonoje pagal šio skyriaus 1 ir 3 skirsnius, kompetentinga institucija gali panaikinti tik tada, kai baigiasi XI priede nustatytas laikotarpis, ir jei tenkinamos šios sąlygos:

a) apsaugos zonoje yra įvykdyti 39 straipsnyje numatyti reikalavimai;

b) reprezentatyviame skaičiuje ūkių, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, yra pagal 41 straipsnį apsilankę valstybiniai veterinarijos gydytojai ir gauti palankūs jų atliktų tikrinimų rezultatai.

2. Kai atitinkama A kategorijos liga yra perduodama į sąrašą įtraukto užkrato pernešėjo, kaip nustatyta Reglamente (ES) 2018/1882, kompetentinga institucija gali:

a) nustatyti priemonių taikymo priežiūros zonoje trukmę kiekvienu konkrečiu atveju atsižvelgdama į veiksnius, turinčius įtakos tos ligos plitimo rizikai;

b) numatyti atvežti kontrolinių gyvūnų.

4 skirsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos, taikomos apribojimų taikymo zonoje, kai yra tolesnių ligos protrūkių

56 straipsnis

Nuo draudimų perkelti gyvūnus apribojimų taikymo zonose nukrypti leidžiančios nuostatos tais atvejais, kai toliau taikomos ribojamosios priemonės

1. Kai 27 ir 42 straipsniuose numatyti draudimai perkelti gyvūnus yra taikomi ilgiau negu XI priede nustatytą laikotarpį, nes oficialiai patvirtinami tolesni A kategorijos ligos protrūkiai, kompetentinga institucija gali išskirtinėmis aplinkybėmis leisti perkelti laikomus į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus iš apribojimų taikymo zonoje esančio ūkio tokiais atvejais, kai netaikomos 27 ir 42 straipsniuose numatytos nukrypti leidžiančios nuostatos, jeigu:

a) veiklos vykdytojas pateikia pagrįstą prašymą suteikti tokį leidimą;

b) prieš suteikiant leidimą įvertinama su tokio perkėlimo leidimu susijusi rizika ir nustatoma, kad A kategorijos ligos plitimo rizika yra nedidelė;

c) valstybiniai veterinarijos gydytojai yra atlikę į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, įskaitant tuos, kuriuos ketinama perkelti, klinikinius tyrimus ir paėmę jų mėginius laboratoriniams tyrimams, ir gauti palankūs tyrimų rezultatai.

2. Kai pagal 1 dalį leidžiama perkelti gyvūnus, kompetentinga institucija užtikrina, kad jie būtų vežami laikantis 24 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

III SKYRIUS

Sausumos gyvūnų populiacijos atkūrimas apribojimų taikymo zonose esančiuose ūkiuose

57 straipsnis

Leidimo atkurti gyvūnų populiaciją užkrėstame ūkyje sąlygos

1. Kompetentinga institucija leidžia atkurti gyvūnų populiaciją užkrėstame ūkyje tik jei laikomasi šių reikalavimų:

a) galutinis valymas ir dezinfekavimas ir, kai reikia, vabzdžių ir graužikų kontrolė yra:

   i) atlikti pagal IV priedo A ir C punktuose nustatytas procedūras, naudojant tinkamus biocidinius produktus, kad būtų užtikrintas atitinkamos A kategorijos ligos sukėlėjo sunaikinimas;

   ii) tinkamai patvirtinti dokumentais;

b) yra pasibaigęs stebėsenos laikotarpis, nustatytas II priede dėl atitinkamos ligos, skaičiuojamas nuo tos dienos, kurią atliktas a punkte nurodytas galutinis valymas ir dezinfekavimas.

2. Kompetentinga institucija prižiūri, kad galutinis valymas ir dezinfekavimas ir, kai reikia, vabzdžių ir graužikų kontrolė užkrėstame ūkyje būtų atliekami laikantis 1 dalies a punkto reikalavimų.

3. Kompetentinga institucija neleidžia patekti į laikomų įtrauktų į sąrašą rūšių gyvūnų ganyklą tuo laikotarpiu, kuriuo ji laikoma užkrėsta; šis laikotarpis nustatomas atlikus rizikos vertinimą.

4. Kai užkrėstame ūkyje dėl tinkamai pagrįstų priežasčių nevisiškai atliekamas 1 dalyje nurodytas galutinis valymas ir dezinfekavimas ir, kai reikia, vabzdžių ir graužikų kontrolė, kompetentinga institucija gali leisti atkurti gyvūnų populiaciją, nukrypstant nuo 1 dalies, jeigu:

a) yra praėjęs bent 3 mėnesių laikotarpis nuo tada, kai atliktas 15 straipsnyje nurodytas pirminis valymas ir dezinfekavimas;

b) prieš suteikdama leidimą kompetentinga institucija yra įvertinusi su tuo leidimu siejamą riziką ir atliekant tą vertinimą nustatyta, kad A kategorijos ligos plitimo rizika yra nedidelė.

58 straipsnis

Nuo 55 straipsnio 1 dalies b punkte pateikto reikalavimo nukrypti leidžianti nuostata

Tuo atveju, kai oficialiai patvirtinamas A kategorijos ligos protrūkis maisto ir pašarų įmonėse, surinkimo centruose, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, įskaitant transporto priemones, kompetentinga institucija gali leisti tęsti laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų skerdimą, surinkimo operacijas, tikrinimą arba vežimą praėjus 24 valandoms po to, kai baigiamos taikyti:

a) 12, 14, 15, 17, 18 straipsniuose ir 57 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos priemonės;

b) bet kokia papildoma priemonė, kompetentingos institucijos pritaikyta pagal konkrečią padėtį.

59 straipsnis

Reikalavimai dėl laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų populiacijos atkūrimo užkrėstame ūkyje

1. Kompetentinga institucija prižiūri laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų populiacijos atkūrimą užkrėstame ūkyje laikantis šio straipsnio nuostatų.

2. Laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, skirti populiacijai atkurti:

a) negali būti kilę iš ūkio, kuriam taikomi III skyriuje numatyti apribojimai;

b) tiriami, paimant mėginius laboratoriniam tyrimui, kad būtų paneigtas tos ligos atvejis ir gauti palankūs rezultatai prieš perkeliant juos į atitinkamą ūkį.

3. Pagal 2 dalies b punktą imami mėginiai iš:

a) reprezentatyvaus skaičiaus visų gyvūnų, perkeliamų į atitinkamą ūkį, jeigu jie visi perkeliami vienu metu ir iš to paties kilmės ūkio, arba

b) reprezentatyvaus skaičiaus gyvūnų, esančių kiekvienoje siuntoje, jei visi gyvūnai turi būti perkeliami į ūkį skirtingu laiku ar iš skirtingų kilmės ūkių.

Vienadienių paukščiukų atveju kompetentinga institucija gali nuspręsti neatlikti 2 dalies b punkte nurodyto mėginių ėmimo laboratoriniam tyrimui.

4. Laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, skirti populiacijai atkurti, yra perkeliami į ūkius tokia tvarka:

a) į visus užkrėsto ūkio epidemiologinius vienetus ir pastatus;

b) geriausia vienu metu arba per stebėsenos laikotarpį, nustatytą II priede dėl atitinkamos ligos, skaičiuojamą nuo tos dienos, kurią į ūkį perkeltas pirmas gyvūnas, arba

c) jeigu ūkyje ūkininkaujama lauko sąlygomis arba laikytis a punkte nustatyto reikalavimo praktiškai neįmanoma – naudojant kontrolinius gyvūnus, kurių mėginiai paimti laboratoriniams tyrimams dėl atitinkamos A kategorijos ligos ir gauti palankūs rezultatai prieš perkeliant juos į ūkį.

5. Valstybiniai veterinarijos gydytojai apsilanko užkrėstame ūkyje bent paskutinę stebėsenos laikotarpio, nustatyto II priede dėl atitinkamos ligos ir skaičiuojamo nuo tos datos, kai gyvūnai perkelti į ūkį, dieną, ir bet kokiu atveju anksčiau nei praeina 30 dienų nuo tos datos, ir atlieka mažų mažiausiai šiuos veiksmus:

a) dokumentų tikrinimus, įskaitant gamybos, sveikatos ir atsekamumo duomenų analizę;

b) laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų klinikinį tyrimą;

c) gyvūnų mėginių paėmimą laboratoriniam tyrimui siekiant patvirtinti arba paneigti atitinkamos A kategorijos ligos atvejį.

6. Bet koks į ūkį atvykstantis arba iš jo išvykstantis asmuo laikosi tinkamų biologinio saugumo priemonių, kad būtų užkirstas kelias atitinkamai A kategorijos ligai plisti.

7. Laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai perkeliami iš ūkio tik kompetentingai institucijai leidus ir tik kai gaunami palankūs 5 dalies c punkte nurodyto laboratorinio tyrimo rezultatai.

8. Nuo gyvūnų perkėlimo į ūkį dienos iki populiacijos atkūrimo pagal 61 straipsnį pabaigos veiklos vykdytojas:

a) nuolat atnaujina sveikatos ir gamybos duomenis, susijusius su laikomais į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnais;

b) iškart praneša kompetentingai institucijai apie bet kokį reikšmingą gamybos duomenų pokytį ir bet kokius kitus neįprastus dalykus.

9. Jeigu per 8 dalyje nurodytą laikotarpį kompetentingai institucijai pranešama apie neįprastą gaištamumą arba klinikinius atitinkamos A kategorijos ligos požymius, valstybiniai veterinarijos gydytojai nedelsdami paima mėginius laboratoriniam tyrimui, kad būtų galima paneigti atitinkamos A kategorijos ligos atvejį.

10. Kompetentinga institucija gali leisti netaikyti vienos arba kelių iš 1–9 dalių nuostatų atskirtuose ūkiuose, prieš tai įvertinusi su ta išimtimi siejamą riziką ir jeigu tas vertinimas parodo, kad A kategorijos ligos plitimo rizika yra nedidelė.

60 straipsnis

Papildomi reikalavimai dėl gyvūnų populiacijos atkūrimo užkrėstame ūkyje

1. Kompetentinga institucija leidžia atkurti gyvūnų populiaciją užkrėstame ūkyje naudojant ne laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių, o kitų rūšių gyvūnus, atsižvelgdama į atitinkamos A kategorijos ligos plitimo riziką ir į užkrato pernešėjų išlikimo riziką.

2. Kompetentinga institucija gali plačiau taikyti kai kurias arba visas 57 ir 59 straipsniuose pateiktas nuostatas, jeigu atliekamas prevencinis žudymas, kaip numatyta 7 straipsnio 4 dalyje ir 9 straipsnio 4 dalyje.

61 straipsnis

Gyvūnų populiacijos atkūrimo užkrėstame ūkyje užbaigimas ir ligų kontrolės priemonių panaikinimas užkrėstame ūkyje

1. Gyvūnų populiacijos atkūrimas užkrėstame ūkyje laikomas užbaigtu, kai sėkmingai baigiamos taikyti 57 ir 59 straipsniuose ir, kai tinka, 60 straipsnyje numatytos priemonės.

2. Kompetentinga institucija panaikina visas ligų kontrolės priemones, taikytas užkrėstame ūkyje pagal šį reglamentą, kai gyvūnų populiacijos atkūrimas tame ūkyje laikomas užbaigtu, kaip numatyta 1 dalyje.

IV SKYRIUS

Ligų kontrolės priemonės, taikomos laukiniams į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnams

62 straipsnis

Priemonės, taikomos, kai įtariama, kad laukiniai į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga

1. Kilus įtarimui, kad laukiniai į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga, pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 9 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis, kompetentinga institucija nedelsdama atlieka tyrimą, kad būtų patvirtintas arba paneigtas įtariamos į sąrašą įtrauktos ligos atvejis.

2. Atliekant 1 dalyje nurodytą tyrimą, kompetentinga institucija mažų mažiausiai organizuoja laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, kurie nušauti arba rasti negyvi, *post mortem* tyrimus ir mėginių paėmimą laboratoriniam tyrimui siekiant patvirtinti arba paneigti A kategorijos ligos atvejį.

3. Kompetentinga institucija dėl negyvų laukinių gyvūnų, kurie įtariami užsikrėtę atitinkama A kategorijos liga, kūnų, nepriklausomai nuo to, ar tie laukiniai gyvūnai buvo nužudyti, ar rasti negyvi, užtikrina, kad:

a) negyvų laukinių gyvūnų kūnai arba jų dalys būtų pašalinti arba perdirbti pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009;

b) kai įmanoma, bet kokia medžiaga, kuri gali būti užkrėsta dėl sąlyčio su negyvų laukinių gyvūnų kūnais arba iš jų gautais šalutiniais gyvūniniais produktais, būtų išvalyta ir dezinfekuota arba pašalinta laikantis valstybinių veterinarijos gydytojų nurodymų ir jiems prižiūrint.

63 straipsnis

Priemonės, taikomos kilus laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų A kategorijos ligos protrūkiui

1. Oficialiai patvirtinus laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų A kategorijos ligos protrūkį pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 9 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis, kompetentinga institucija, siekdama užkirsti kelią ligai toliau plisti, gali nustatyti užkrėstą zoną, remdamasi:

a) ligos pobūdžiu;

b) apytikriai nustatytu laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų populiacijos dydžiu;

c) rizikos veiksniais, kurie prisideda prie atitinkamos A kategorijos ligos plitimo, visų pirma rizika, kad A kategorijos liga gali patekti į ūkius, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai;

d) mėginių tyrimo rezultatais;

e) kitais svarbiais veiksniais.

2. Dėl laukinių gyvūnų, kurie patvirtinti užsikrėtę atitinkama A kategorijos liga, kūnų, nepriklausomai nuo to, ar tie laukiniai gyvūnai buvo nužudyti, ar rasti negyvi, kompetentinga institucija užtikrina, kad:

a) tų negyvų laukinių gyvūnų kūnai arba jų dalys būtų pašalinti arba perdirbti pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009;

b) kai įmanoma, bet kokia medžiaga, kuri gali būti užkrėsta dėl sąlyčio su negyvų laukinių gyvūnų kūnais arba jų šalutiniais gyvūniniais produktais, būtų išvalyta ir dezinfekuota arba pašalinta laikantis valstybinių veterinarijos gydytojų nurodymų ir jiems prižiūrint.

3. Kompetentinga institucija gali patikslinti iš pradžių nustatytos užkrėstos zonos ribas:

a) kad būtų kontroliuojamas tolesnis atitinkamos A kategorijos ligos plitimas; taip pat

b) jeigu patvirtinami tolesni A kategorijos ligos protrūkiai laukinių gyvūnų populiacijose.

4. Kompetentinga institucija nedelsdama informuoja veiklos vykdytojus, veterinarijos gydytojus, medžiotojus, kitas atitinkamas kompetentingas institucijas ir bet kokius kitus fizinius arba juridinius asmenis, kuriems tai svarbu, apie ligos protrūkį ir kontrolės priemones, kurių imamasi.

64 straipsnis

Užkrėstoje zonoje taikomos priemonės

1. Pagal 63 straipsnį nustatytoje užkrėstoje zonoje kompetentinga institucija organizuoja nušautų arba rastų negyvų laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų *post mortem* tyrimus, įskaitant, kai būtina, mėginių paėmimą laboratoriniam tyrimui.

2. Užkrėstoje zonoje kompetentinga institucija mažų mažiausiai:

a) įgyvendina rizikos mažinimo ir sustiprinto biologinio saugumo priemones, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligai plisti iš užkrėstų gyvūnų ir užkrėstos zonos ir ją perduoti neužkrėstiems gyvūnams arba žmonėms;

b) uždraudžia perkelti laukinius į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus ir vežti jų šalutinius gyvūninius produktus, kaip numatyta Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2020/688 ([16]), ir

c) užtikrina, kad visi negyvų laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų kūnai arba jų dalys, nepriklausomai nuo to, ar tie gyvūnai nužudyti, ar rasti negyvi, būtų pašalinti arba perdirbti pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009.

65 straipsnis

Užkrėstoje zonoje taikomos papildomos priemonės

Siekiant užkirsti kelią A kategorijos ligai plisti, kompetentinga institucija užkrėstoje zonoje gali:

a) reguliuoti laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų judėjimą;

b) reguliuoti medžioklės veiklą ir kitokią lauko sąlygomis vykdomą veiklą;

c) apriboti laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų šėrimą;

d) jei reikia dėl epidemiologinės padėties – parengti ir įgyvendinti laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų A kategorijos ligos likvidavimo planą.

66 straipsnis

Nuolatinė ekspertų grupė

Oficialiai patvirtinus laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų A kategorijos ligos protrūkį, jeigu kompetentinga institucija nustato užkrėstą zoną pagal 63 straipsnį, ta kompetentinga institucija sudaro nuolatinę ekspertų grupę, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/429 43 straipsnyje, kad ji padėtų kompetentingai institucijai:

a) vertinti epidemiologinę padėtį ir jos raidą;

b) apibrėžti užkrėstą zoną;

c) nustatyti tinkamas priemones, kurios turi būti taikomos užkrėstoje zonoje pagal šio skyriaus nuostatas, ir jų taikymo trukmę;

d) kai reikia, parengti likvidavimo planą.

67 straipsnis

Priemonių taikymo užkrėstoje zonoje trukmė

Priemones, taikomas užkrėstoje zonoje pagal šio skyriaus nuostatas, kompetentinga institucija toliau taiko iki tol, kol iš epidemiologinės informacijos sužinoma, kad atitinkama laukinių gyvūnų populiacija nebekelia A kategorijos ligos patekimo į ūkius, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, rizikos, ir nuolatinė ekspertų grupė rekomenduoja taikomas priemones panaikinti.

V SKYRIUS

Ligų kontrolės priemonės, taikomos dėl sausumos gyvūnų B ir C kategorijų ligų

68 straipsnis

Preliminarios ligų kontrolės priemonės, taikomos, kai kompetentinga institucija įtaria B ar C kategorijos ligą valstybėse narėse arba zonose, kurioms suteiktas neužkrėstos teritorijos statusas

Kilus įtarimui dėl B arba C kategorijos ligos pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 9 straipsnio 1, 3 arba 4 dalį tose valstybėse narėse arba zonose, kurioms suteiktas neužkrėstos teritorijos statusas pagal Reglamento (ES) 2016/429 36 straipsnio 4 dalį arba Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 84 straipsnio 1 dalį, kompetentinga institucija taiko priemones, nustatytas:

([16]) 2019 m. gruodžio 17 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2020/688, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/429 papildomas gyvūnų sveikatos reikalavimais, taikomais Sąjungoje perkeliamiems sausumos gyvūnams ir vežamiems periniams kiaušiniams (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 140).

a) Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 21, 22, 23 straipsniuose – dėl galvijų bruceliozės (*Brucella abortus*), *B. melitensis*, *B. suis* infekcijos, *Mycobacterium tuberculosis* komplekso infekcijos, enzootinės galvijų leukozės, infekcinio galvijų rinotracheito ir (arba) infekcinio pustulinio vulvovaginito, Aujeskio ligos viruso infekcijos ir galvijų virusinės diarėjos;

b) Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 35 straipsnyje – dėl pasiutligės viruso infekcijos ir

c) Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 41 straipsnyje – dėl mėlynojo liežuvio ligos viruso (1–24 serologinių tipų) infekcijos.

69 straipsnis

Ligų kontrolės priemonės, taikomos, kai patvirtinama B arba C kategorijos liga

Kai patvirtinama B arba C kategorijos liga pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 9 straipsnio 2 dalį tose valstybėse narėse arba zonose, kurioms suteiktas neužkrėstos teritorijos statusas pagal Reglamento (ES) 2016/429 36 straipsnio 4 dalį arba Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 84 straipsnio 1 dalį, kompetentinga institucija taiko priemones, nustatytas:

a) Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 24–31 straipsniuose – dėl galvijų bruceliozės (*Brucella abortus*), *B. melitensis*, *B. suis* infekcijos, *Mycobacterium tuberculosis* komplekso infekcijos, enzootinės galvijų leukozės, infekcinio galvijų rinotracheito ir (arba) infekcinio pustulinio vulvovaginito, Aujeskio ligos viruso infekcijos ir galvijų virusinės diarėjos;

b) Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 36 straipsnyje – dėl pasiutligės viruso infekcijos ir

c) Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 42 straipsnyje – dėl mėlynojo liežuvio ligos viruso (1–24 serologinių tipų) infekcijos.

III DALIS

VANDENS GYVŪNAI

I SKYRIUS

Ligų kontrolės priemonės, taikomos dėl akvakultūros gyvūnų A kategorijos ligų

1 skirsnis

Preliminarios ligų kontrolės priemonės, taikomos, kai įtariama, kad akvakultūros gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga

70 straipsnis

Veiklos vykdytojų pareigos tuo atveju, kai įtariama, kad akvakultūros gyvūnai ūkiuose yra užsikrėtę A kategorijos liga

Kilus įtarimui, kad į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga, veiklos vykdytojai imasi toliau išvardytų ligų kontrolės priemonių, kad užkirstų kelią tai A kategorijos ligai plisti iš užkrėstų gyvūnų ir akvakultūros ūkių, už kuriuos tie veiklos vykdytojai yra atsakingi, ir ją perduoti kitiems neužkrėstiems vandens gyvūnams, iki tol, kol kompetentinga institucija paneigia tos A kategorijos ligos atvejį:

a) kai techniškai įmanoma, izoliuoja visus ūkyje esančius akvakultūros gyvūnus, kurie įtariami užsikrėtę A kategorijos liga;

b) neleidžia perkelti akvakultūros gyvūnų į ūkį ir iš jo;

c) saugo duomenis apie visus apsilankymus ir judėjimą iš ūkio ir į ūkį;

d) laiko bet kokius produktus, įrangą arba medžiagas, kurie gali būti užkrėsti A kategorijos ligomis ir jas perduoti, izoliuotus ir, kiek praktiškai įmanoma, apsaugotus nuo užkrato pernešėjų ir kitų vandens gyvūnų;

e) įgyvendina tinkamas biologinio saugumo priemones, kad būtų išvengta A kategorijos ligos plitimo;

f) kompetentingos institucijos prašymu jai teikia bet kokią svarbią informaciją apie atitinkamą A kategorijos ligą;

g) laikosi bet kokių kompetentingos institucijos duotų nurodymų dėl A kategorijos ligos kontrolės pagal Reglamentą (ES) 2016/429 ir pagal šį reglamentą.

71 straipsnis

Kompetentingos institucijos atliekamas tyrimas, kai įtariama, kad akvakultūros gyvūnai ūkyje yra užsikrėtę A kategorijos liga

1. Kilus įtarimui, kad akvakultūros gyvūnai ūkyje yra užsikrėtę A kategorijos liga, pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 9 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis, kompetentinga institucija nedelsdama atlieka tyrimą, kad būtų patvirtintas arba paneigtas įtariamos į sąrašą įtrauktos ligos atvejis.

2. Atliekant 1 dalyje nurodytą tyrimą, kompetentinga institucija užtikrina, kad valstybiniai veterinarijos gydytojai atliktų bent šiuos veiksmus:

a) akvakultūros gyvūnų klinikinius tyrimus;

b) mėginių paėmimą laboratoriniam tyrimui.

72 straipsnis

Preliminarios ribojamosios ir biologinio saugumo priemonės, taikomos, kai įtariama, kad akvakultūros gyvūnai užsikrėtę A kategorijos liga

1. Kilus įtarimui, kad ūkis užkrėstas A kategorijos liga, kompetentinga institucija pradeda oficialią to ūkio priežiūrą ir iškart nustato šias preliminarias ribojamąsias ir biologinio saugumo priemones, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligai plisti iš užkrėstų akvakultūros gyvūnų ir ūkio ir ją perduoti neužkrėstiems vandens gyvūnams:

a) draudimą perkelti akvakultūros gyvūnus į ūkį ir iš jo;

b) draudimą be būtino reikalo iš ūkio išvežti transporto priemones ir įrangą;

c) draudimą skersti akvakultūros gyvūnus žmonėms vartoti;

d) įsakymą izoliuoti visus akvakultūros gyvūnus, kai tai techniškai įmanoma ir laikoma reikalinga;

e) kai įmanoma – paukščių ir kitų plėšrūnų tinkamų kontrolės būdų ir priemonių įgyvendinimą.

2. Įtariant A kategorijos ligą, kompetentinga institucija gali įsakyti vykdyti į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų prevencinį žudymą užkrėstame ūkyje, jeigu taikomos visos būtinos biologinio saugumo priemonės ir kitokios rizikos mažinimo priemonės, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligai plisti iš ūkio.

3. Kompetentinga institucija, nukrypstant nuo Reglamento (EB) 1069/2009 10 straipsnio i punkto ir atlikus rizikos vertinimą, gali leisti perkelti akvakultūros gyvūnus vieninteliu tikslu, kad jie būtų nedelsiant nužudyti maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkyje arba patvirtintoje 1 ar 2 kategorijos šalutinių gyvūninių produktų perdirbimo arba šalinimo įmonėje pagal tą reglamentą. Šis leidimas gali būti suteikiamas tik kai taikomos būtinos biologinio saugumo priemonės ir kitokios rizikos mažinimo priemonės, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligai plisti.

4. Visi šalutiniai gyvūniniai produktai, gauti iš negyvų akvakultūros gyvūnų, nugaišusių arba nužudytų pagal šį straipsnį, įskaitant moliuskų geldeles su mėsa, yra, nukrypstant nuo Reglamento (EB) 1069/2009 10 straipsnio i punkto, perdirbami arba pašalinami kaip 1 arba 2 kategorijos medžiagos, laikantis to reglamento, kad būtų užtikrinta, jog ligos sukėlėjas būtų nukenksmintas ir liga nebūtų perduota kitiems vandens gyvūnams.

73 straipsnis

Inventoriaus sąrašo ir duomenų analizė, atliekama, kai įtariama akvakultūros gyvūnų A kategorijos liga

1. Kilus įtarimui dėl A kategorijos ligos, kompetentinga institucija įsako ir tikrina, kad ūkių, kuriuose įtariama A kategorijos liga, veiklos vykdytojai nedelsdami sudarytų ir nuolat atnaujintų inventoriaus sąrašą, į kurį būtų įtraukti šie duomenys:

a) visų ūkyje laikomų akvakultūros gyvūnų rūšys, kategorijos ir kiekiai (skaičius, tūris arba svoris);

b) bet kokie produktai arba medžiagos, kurie gali būti užkrėsti ta A kategorijos liga arba ją perduoti;

c) kiekvieną dieną fiksuojami gyvūnų gaištamumo kiekviename ūkio epidemiologiniame vienete duomenys.

2. Atliekant Reglamento (ES) 2016/429 57 straipsnyje nurodytą epidemiologinį tyrimą ūkiuose, kuriuose įtariama liga, valstybiniai veterinarijos gydytojai analizuoja bent tuos duomenis, kurie išvardyti Reglamento (ES) 2016/429 186 straipsnio 1 dalyje.

74 straipsnis

Platesnis ligų kontrolės priemonių taikymas kituose ūkiuose, kai įtariama A kategorijos liga

Siekiant užkirsti kelią A kategorijos ligai plisti, kompetentinga institucija atlieka 71 straipsnyje numatytą tyrimą ir atlikus rizikos vertinimą plačiau taiko atitinkamas 72 ir 73 straipsniuose numatytas priemones:

a) ūkiams, esantiems toje pačioje laikymo vietoje kaip ir tas ūkis, kuriame įtariama liga, arba dėl atstumo, hidrodinaminių sąlygų ar topografinių sąlygų patiriantiems didesnę užkrėtimo atitinkamos ligos sukėlėju iš to ūkio, kuriame įtariama liga, riziką;

b) bet kokiam ūkiui, išskyrus a punkte nurodytus ūkius, kurį tiesioginis epidemiologinis ryšys sieja su tuo ūkiu, kuriame įtariama liga.

75 straipsnis

Laikinos apribojimų taikymo zonos aplink ūkį

Kompetentinga institucija gali nustatyti laikiną apribojimų taikymo zoną aplink ūkį, kai įtariama A kategorijos liga ir kai taikomos preliminarios ligų kontrolės priemonės, kaip nurodyta 72 ir 73 straipsniuose, atsižvelgdama į šias aplinkybes:

a) ūkio buvimo vietą tokioje teritorijoje, kurioje yra kitų ūkių, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, įtariami užsikrėtę A kategorijos liga;

b) gyvūnų judėjimą arti įtariamo užkrėsto ūkio;

c) vėlyvą A kategorijos ligos patvirtinimą pagal 77 straipsnį;

d) informacijos apie įtariamos A kategorijos ligos galimą kilmę ir patekimo kelius trūkumą;

e) ligos pobūdį, visų pirma jos perdavimo būdus ir spartą ir ligos išlikimą atitinkamoje į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnų populiacijoje.

76 straipsnis

Priemonės, taikomos, kai įtariama A kategorijos liga maisto ir pašarų įmonėse, valymo centre, siuntimo centre, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, įskaitant transporto priemones

1. Kilus įtarimui dėl A kategorijos ligos pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 9 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis maisto ir pašarų įmonėse, valymo centre, siuntimo centre, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, įskaitant transporto priemones, kompetentinga institucija taiko:

a) 71–75 straipsniuose numatytas priemones;

b) jei reikia, papildomas priemones, derinamas pagal konkrečią padėtį, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligai plisti iš įtariamų užkrėstų gyvūnų ir ūkių arba vietų ir ją perduoti neužkrėstiems gyvūnams.

2. Kompetentinga institucija 71–75 straipsnių nuostatas taiko ir tuose ūkiuose, iš kurių kilę gyvūnai arba produktai, esantys 1 dalyje nurodytuose ūkiuose ir vietose.

2 skirsnis

Ligų kontrolės priemonės, taikomos oficialiai patvirtinus akvakultūros gyvūnų A kategorijos ligą

77 straipsnis

Akvakultūros gyvūnų A kategorijos ligos oficialus patvirtinimas

Kompetentinga institucija oficialiai patvirtina akvakultūros gyvūnų A kategorijos ligos protrūkį, kai tenkinamos Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 9 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatytos sąlygos.

78 straipsnis

Ligų kontrolės priemonės, taikomos oficialiai patvirtinus A kategorijos ligos protrūkį ūkyje

1. Po to, kai pagal 77 straipsnį oficialiai patvirtinamas A kategorijos ligos protrūkis, kompetentinga institucija kartu su 72 ir 73 straipsniuose numatytomis priemonėmis įsako nedelsiant taikyti toliau išvardytas ligų kontrolės priemones, prižiūrint valstybiniams veterinarijos gydytojams, tame ūkyje, kuriame oficialiai patvirtintas A kategorijos ligos protrūkis:

a) į sąrašą įtrauktų rūšių žuvys ir vėžiagyviai kuo greičiau nužudomi, o į sąrašą įtrauktų rūšių moliuskai kuo greičiau išimami iš vandens;

b) a punkte nurodyti gyvūnai, nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 10 straipsnio i punkto, pašalinami kaip 1 kategorijos arba 2 kategorijos medžiaga pagal tą reglamentą;

c) a ir b punktuose numatytos priemonės įgyvendinamos:

   i) tame ūkyje, kuriame oficialiai patvirtintas A kategorijos ligos protrūkis, vykdant tolesnį perdirbimą vietoje, arba

   ii) maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkyje arba pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009 patvirtintoje įmonėje atliekant perdirbimą arba šalinimą taip, kad būtų išvengta A kategorijos ligos plitimo rizikos;

d) neįtrauktų į sąrašą rūšių akvakultūros gyvūnai kuo greičiau nužudomi arba paskerdžiami žmonėms vartoti, o moliuskai išimami iš vandens pagal 1 dalies b punktą;

e) taikomos tinkamos priemonės siekiant riboti bet kokį galimą A kategorijos ligos plitimą ir perdavimą bet kokiems laukiniams vandens gyvūnams arba iš laukinių vandens gyvūnų, galinčių turėti epidemiologinį sąlytį su ūkiu;

f) visi galimai užkrėsti produktai ir medžiagos izoliuojami iki:

   i) šalutiniai gyvūniniai produktai pašalinami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009;

   ii) gyvūniniai produktai, nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 10 straipsnio i punkto, pašalinami arba perdirbami kaip 1 kategorijos arba 2 kategorijos medžiaga pagal tą reglamentą;

   iii) toms medžiagoms, kurias tinka valyti ir dezinfekuoti, baigiamos taikyti valymo ir dezinfekavimo priemonės pagal 80 straipsnio nuostatas;

   iv) pašarai ir kitos valyti ir dezinfekuoti netinkamos medžiagos išvežamos iš ūkio ir pašalinamos prižiūrint valstybiniams veterinarijos gydytojams.

2. Kompetentinga institucija įsako vykdyti ir prižiūri:

a) 1 dalies f punkto i papunktyje nurodytų šalutinių gyvūninių produktų ir 1 dalies f punkto ii papunktyje nurodytų gyvūninių produktų išvežimą iš užkrėsto ūkio laikantis Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 nuostatų;

b) 1 dalies f punkto iv papunktyje nurodytų medžiagų išvežimą iš užkrėsto ūkio laikantis kompetentingos institucijos nurodymų dėl biologinio saugumo ir biologinės saugos sąlygų, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligos sukėlėjui plisti.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies a punkto, kompetentinga institucija gali, atlikus rizikos vertinimą, leisti skersti žuvis arba vėžiagyvius, o moliuskus išimti iš vandens, numatant juos skirti žmonėms vartoti, tame pačiame ūkyje arba maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkyje, jeigu imamasi atitinkamų biologinio saugumo priemonių ir kitų būtinų rizikos mažinimo priemonių, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligai plisti. Visi taikant šią nukrypti leidžiančią nuostatą gauti šalutiniai gyvūniniai produktai yra, nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 10 straipsnio i punkto, perdirbami arba pašalinami kaip 1 kategorijos ar 2 kategorijos medžiaga pagal tą reglamentą.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies d punkto, kompetentinga institucija gali, atlikus rizikos vertinimą, nuspręsti nežudyti, neskersti arba neišimti iš vandens neįtrauktų į sąrašą rūšių akvakultūros gyvūnų, jeigu taikomos tinkamos rizikos mažinimo priemonės, kad būtų išvengta atitinkamos A kategorijos ligos plitimo iš ūkio rizikos.

5. Nukrypstant nuo 1 dalies f punkto ii papunkčio, kompetentinga institucija gali, atlikus rizikos vertinimą, leisti pateikti gyvūninius produktus rinkai pagal 83 straipsnį.

79 straipsnis

Konkrečios nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo kontrolės priemonių tuose ūkiuose, kuriuose į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai laikomi mokslo reikmėms arba su nykstančių rūšių išsaugojimu susijusiais tikslais

1. Kompetentinga institucija gali leisti nukrypti nuo 78 straipsnio 1 dalies a ir c punktuose numatytų priemonių, kai A kategorijos liga oficialiai patvirtinama tokiuose ūkiuose, kuriuose į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai laikomi mokslo reikmėms arba su nykstančių rūšių išsaugojimu susijusiais tikslais, jeigu:

a) dėl to nekyla rizikos gyvūnų sveikatos būklei atitinkamoje valstybėje narėje arba kitose valstybėse narėse;

b) imamasi visų tinkamų biologinio saugumo priemonių, išvardytų 78 straipsnyje, kad būtų išvengta bet kokios tos A kategorijos ligos sukėlėjo plitimo rizikos.

2. Kai taikoma nukrypti leidžianti nuostata pagal 1 dalį, kompetentinga institucija užtikrina, kad į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, kuriems taikoma nukrypti leidžianti nuostata, būtų:

a) laikomi patalpose, kuriuose įgyvendinamos tinkamos biologinio saugumo priemonės, kad būtų užkirstas kelias atitinkamai A kategorijos ligai plisti;

b) toliau prižiūrimi ir atliekami jų laboratoriniai tyrimai, ir jie iš to ūkio neperkeliami iki tol, kol laboratoriniais tyrimais bus nustatyta, kad jie nekelia tolesnio atitinkamos A kategorijos ligos plitimo rizikos.

80 straipsnis

Valymas ir dezinfekavimas

1. Kompetentinga institucija įsako veiklos vykdytojams iškart po to, kai baigiamos taikyti 78 straipsnyje numatytos ligų kontrolės priemonės, išvalyti ir dezinfekuoti:

a) ūkį, tiek, kiek kompetentinga institucija laiko tai techniškai įmanoma;

b) bet kokią su gyvūnų auginimu susijusią įrangą, įskaitant, be kita ko, šėrimo, rūšiavimo, gydymo, skiepijimo įrangą ir darbinius laivus;

c) bet kokią su gamyba susijusią įrangą, įskaitant, be kita ko, narvus, apsauginius tinklus, pastolius, maišus ir ūdas;

d) bet kokius veiklos vykdytojų ir lankytojų naudojamus apsauginius drabužius ar saugos įrangą;

e) visas transporto priemones, įskaitant rezervuarus ir kitus įrenginius, naudojamus vežant užkrėstus gyvūnus arba darbuotojus, turėjusius sąlytį su užkrėstais gyvūnais.

2. 1 dalyje numatytas valymas ir dezinfekavimas atliekamas:

a) pagal protokolą, dėl kurio iš anksto susitarė kompetentinga institucija ir veiklos vykdytojas;

b) prižiūrint valstybiniams veterinarijos gydytojams.

81 straipsnis

Užkrėsto ūkio palikimas vasarinimui

Kompetentinga institucija įsako veiklos vykdytojams, baigus 80 straipsnyje numatytą valymą ir dezinfekavimą, užkrėstą ūkį palikti vasarinimui XIII priede nustatytą laikotarpį.

82 straipsnis

Platesnis ligų kontrolės priemonių taikymas, kai patvirtinama A kategorijos liga

Siekiant užkirsti kelią A kategorijos ligai plisti, kompetentinga institucija atlieka 71 straipsnyje numatytą tyrimą ir atlikus rizikos vertinimą plačiau taiko kai kurias arba visas iš 78, 80 ir 81 straipsniuose numatytų priemonių:

a) ūkiams toje pačioje laikymo vietoje arba ūkiams, kurie dėl atstumo, hidrodinaminių sąlygų ar topografinių sąlygų patiria didesnę užkrėtimo atitinkamos ligos sukėlėju iš įtariamo užkrėsto ūkio, kuriame patvirtinta liga, riziką;

b) bet kokiam ūkiui, kuriame atlikus Reglamento (ES) 2016/429 57 straipsnyje numatytą tyrimą nustatytas tiesioginis epidemiologinis ryšys su tuo ūkiu, kuriame patvirtinta liga.

83 straipsnis

Gyvūninių produktų, gautų iš įtrauktų į sąrašą rūšių akvakultūros gyvūnų, užaugintų užkrėstuose ūkiuose, pateikimas rinkai

1. Leisdama taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą pagal 78 straipsnio 5 dalį, kompetentinga institucija gali leisti pateikti rinkai gyvūninius produktus tik jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) žuvys turi būti paskerstos ir iš jų pašalinti vidaus organai prieš jas išsiunčiant;

b) moliuskai ir vėžiagyviai turi būti visiškai atsekami ir prieš išsiunčiant perdirbami į negyvybingus produktus, kurie negalėtų išgyventi, jei vėl patektų į vandenį.

Kai reikia atlikti valymą prieš perdirbant ir pateikiant produkciją rinkai, tai atliekama maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkyje arba biologiškai saugiame valymo centre.

2. 1 dalyje nurodyti gyvūniniai produktai turi būti skirti:

a) tiesiogiai tiekti galutiniams vartotojams arba

b) toliau perdirbti maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkyje.

84 straipsnis

Priemonės, taikomos patvirtinus A kategorijos ligas maisto ir pašarų įmonėse, valymo centre, siuntimo centre, pasienio kontrolės postuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, įskaitant transporto priemones

1. Kai pagal 77 straipsnį patvirtinama A kategorijos liga maisto ir pašarų įmonėse, valymo centre, siuntimo centre, pasienio kontrolės postuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, įskaitant transporto priemones, kompetentinga institucija taiko:

a) 78, 80 ir 81 straipsniuose numatytas priemones;

b) jei reikia, papildomas priemones, pritaikytas pagal konkrečią padėtį, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligai plisti iš užkrėstų gyvūnų ir ūkių arba vietų ir ją perduoti neužkrėstiems gyvūnams.

2. Kompetentinga institucija 78, 80 ir 81 straipsnių nuostatas taiko ir tuose ūkiuose, iš kurių kilę gyvūnai arba produktai, esantys 1 dalyje nurodytuose ūkiuose ir vietose.

II SKYRIUS

Ligų kontrolės priemonės, taikomos dėl akvakultūros gyvūnų A kategorijos ligų nustatytoje apribojimų taikymo zonoje

1 SKIRSNIS

Bendrosios ligų kontrolės priemonės apribojimų taikymo zonoje

85 straipsnis

Apribojimų taikymo zonos nustatymas

1. Oficialiai patvirtinus A kategorijos ligos protrūkį ūkyje, maisto ir pašarų įmonėje, šalutinių gyvūninių produktų ūkyje ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, įskaitant transporto priemones, kompetentinga institucija aplink užkrėstą ūkį arba vietą iškart nustato apribojimų taikymo zoną, apimančią:

a) apsaugos zoną aplink ūkį arba vietą, kur patvirtinta A kategorijos liga;

b) priežiūros zoną aplink apsaugos zoną;

c) jei būtina, remiantis Reglamento (ES) 2016/429 64 straipsnio 1 dalyje nustatytais kriterijais, – papildomas apribojimų taikymo zonas aplink apsaugos ir priežiūros zonas arba greta jų.

2. Zonų dydis kiekvienu konkrečiu atveju nustatomas atsižvelgiant į veiksnius, turinčius įtakos tos ligos plitimo rizikai. Tuo tikslu kompetentinga institucija atsižvelgia į šiuos duomenis ir kriterijus:

a) duomenis, gautus atlikus epidemiologinį tyrimą pagal Reglamento (ES) 2016/429 57 straipsnį;

b) atitinkamus hidrodinaminius duomenis;

c) Reglamento (ES) 2016/429 64 straipsnio 1 dalyje išvardytus kriterijus;

d) šio reglamento XIV priede pateiktus kriterijus.

3. Jeigu dėl vėlesnių A kategorijos ligos protrūkių nustatytos dvi arba daugiau apribojimų taikymo zonų iš dalies sutampa, kompetentinga institucija atitinkamai pakeičia pradinės apribojimų taikymo zonos ribas, įskaitant apsaugos ir priežiūros zonų bei papildomų apribojimų taikymo zonų ribas.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, kompetentinga institucija gali dėl konkrečių geografinių, hidrodinaminių ir epidemiologinių aplinkybių ir atlikus rizikos vertinimą, atsižvelgiant į ligos pobūdį:

a) nenustatyti apribojimų taikymo zonos, numatytos 1 dalyje, aplink užkrėstą ūkį arba vietą;

b) nustatyti apribojimų taikymo zoną, susidedančią tik iš apsaugos zonos, be gretimos priežiūros zonos;

c) nenustatyti apribojimų taikymo zonos, kai A kategorijos liga patvirtinama maisto ir pašarų įmonėse, valymo centre, siuntimo centre, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, įskaitant transporto priemones.

5. Kompetentinga institucija gali tiek, kiek būtina, ir atlikus rizikos vertinimą atsižvelgiant į geografines, hidrodinamines ir epidemiologines aplinkybes ir į ligos pobūdį, nukrypti nuo šio skyriaus nuostatų:

a) papildomose apribojimų taikymo zonose;

b) kai kompetentinga institucija nusprendžia nustatyti apribojimų taikymo zoną kilus A kategorijos ligos protrūkiui 4 dalies c punkte nurodytuose ūkiuose arba kitose svarbiose vietose.

86 straipsnis

Apribojimų taikymo zonoje taikomos priemonės

1. Kompetentinga institucija nedelsdama sudaro ir nuolat atnaujina visų ūkių, esančių apribojimų taikymo zonoje, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, inventoriaus sąrašą, į kurį įtraukiami duomenys apie kiekvieno ūkio gyvūnų rūšis, kategorijas ir apytikrį skaičių.

2. Apribojimų taikymo zonoje esančiuose ūkiuose kompetentinga institucija gali, remdamasi epidemiologine informacija arba kitais svarbiais įrodymais ir atlikus rizikos vertinimą, vykdyti į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnų prevencinį žudymą arba skerdimą žmonėms vartoti ir išimti iš vandens moliuskus pagal 78 straipsnio 1 dalies a punktą ir 2 dalį.

3. Bet koks mėginių ėmimas apribojimų taikymo zonoje esančiuose ūkiuose, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, atliekamas ne siekiant patvirtinti ar paneigti atitinkamos A kategorijos ligos atvejį, o kitais tikslais, gali būti vykdomas tik kompetentingai institucijai leidus.

2 SKIRSNIS

Ligų kontrolės priemonės apsaugos zonoje

87 straipsnis

Priemonės, taikomos apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose, kuriuose laikomi akvakultūros gyvūnai

1. Kompetentinga institucija įsako apsaugos zonoje esančių ūkių, kuriuose laikomi bet kokių rūšių akvakultūros gyvūnai, išskyrus tą ūkį, kuriame patvirtinta atitinkama A kategorijos liga, veiklos vykdytojams imtis bent šių priemonių, kad būtų užkirstas kelias ligai plisti ir jos plitimas būtų kontroliuojamas:

a) nedelsiant atnaujinti 73 straipsnio 1 dalyje nurodytus inventoriaus sąrašo duomenis;

b) kai įmanoma, įgyvendinti tinkamas priemones, kuriomis būtų ribojamas bet koks galimas A kategorijos ligos plitimas ir perdavimas bet kokiems laukiniams vandens gyvūnams arba per laukinius vandens gyvūnus, galinčius turėti epidemiologinį sąlytį su ūkiu;

c) neleisti išvežti akvakultūros gyvūnų iš ūkio, kuriame jie laikomi, nebent kompetentinga institucija leistų tai daryti;

d) taikyti tinkamas biologinio saugumo priemones bet kokiam produktui, įrangai arba medžiagai, per kuriuos gali plisti atitinkama A kategorijos liga;

e) sumažinti lankytojų skaičių, leidžiant atvykti tik tiems lankytojams, be kurių nebūtų įmanoma tinkama ūkio veikla;

f) kai įmanoma, prie ūkio įėjimų ir išėjimų naudoti tinkamas valymo ir dezinfekavimo priemones.

2. Kompetentinga institucija įsako ir prižiūri, kad apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, veiklos vykdytojas perdirbtų šalutinius gyvūninius produktus, gautus iš įtrauktų į sąrašą rūšių nugaišusių arba nužudytų akvakultūros gyvūnų, įskaitant moliuskų geldeles su mėsa, arba juos pašalintų kaip atitinkamos kategorijos medžiagą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009.

3. Kompetentinga institucija gali atlikus rizikos vertinimo nuspręsti, kad 87 ir 88 straipsniai taikomi tik į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnams.

88 straipsnis

Valstybinių veterinarijos gydytojų apsilankymai apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose

1. Kompetentinga institucija užtikrina, kad visuose 87 straipsnyje nurodytuose ūkiuose bent vieną kartą apsilankytų valstybiniai veterinarijos gydytojai, tai atliekant kuo greičiau ir nedelsiant po to, kai oficialiai patvirtinamas A kategorijos ligos protrūkis, pirmenybę teikiant tiems ūkiams, kuriuose, kompetentingos institucijos vertinimu, yra didelė užkrėtimo ta liga arba jos plitimo rizika.

2. Per 1 dalyje nurodytus apsilankymus valstybiniai veterinarijos gydytojai atlieka bent šiuos veiksmus:

a) dokumentų tikrinimus ir duomenų analizę;

b) tikrinimą, kaip įgyvendinamos priemonės, kuriomis siekiama užkirsti kelią atitinkamai A kategorijos ligai patekti arba plisti pagal 87 straipsnį;

c) į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnų klinikinį tyrimą;

d) jei būtina, mėginių paėmimą laboratoriniam tyrimui, kad būtų patvirtintas arba paneigtas atitinkamos A kategorijos ligos atvejis.

3. Kompetentinga institucija gali reikalauti, kad veterinarijos gydytojai toliau lankytųsi ūkiuose ir stebėtų padėtį.

4. Kompetentinga institucija saugo duomenis apie 1, 2 ir 3 dalyse nurodytus veiksmus ir apsilankymus ir per juos nustatytus faktus.

89 straipsnis

Draudimai dėl akvakultūros gyvūnų, akvakultūros gyvūnų produktų ir kitų medžiagų vežimo apsaugos zonoje, iš šios zonos arba į ją

1. Kompetentinga institucija apsaugos zonoje uždraudžia tokį judėjimą:

a) į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnų perkėlimą apsaugos zonoje iš vieno ūkio į kitą;

b) į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnų perkėlimą iš apsaugos zonos arba į ją;

c) bet kokį transporto priemonių ir bet kokios įrangos, produktų ar medžiagų, per kuriuos galėtų būti perduota atitinkama A kategorijos liga, išvežimą iš apsaugos zonoje esančių ūkių;

d) akvakultūros gyvūnų vežimą skiauriniais laivais per apsaugos zoną;

e) bet kokių rūšių akvakultūros gyvūnų neperdirbtų šalutinių gyvūninių produktų išsiuntimą iš apsaugos zonoje esančių ūkių.

2. Kompetentinga institucija atlikus rizikos vertinimą gali 1 dalies a–d punktuose numatytus draudimus plačiau taikyti ir neįtrauktų į sąrašą rūšių gyvūnams bei jų produktams.

90 straipsnis

Bendrosios sąlygos, kuriomis leidžiama nukrypti nuo draudimų perkelti ir vežti vandens gyvūnus ir produktus apsaugos zonoje

1. Nukrypstant nuo 89 straipsnio 1 dalyje numatytų draudimų, kompetentinga institucija gali leisti perkelti ir vežti vandens gyvūnus ir produktus 91–94 straipsniuose numatytais atvejais ir laikantis konkrečių sąlygų, numatytų tuose straipsniuose, ir bendrųjų sąlygų, nustatytų šio straipsnio 2 dalyje.

2. Suteikdama 1 dalyje numatytus leidimus, kompetentinga institucija užtikrina, kad būtų įvykdytos šios sąlygos:

a) bet koks vežimas būtų vykdomas tik paskirtais maršrutais, suderinus su kompetentinga institucija, be iškrovimų ir sustojimų;

b) bet koks vandens keitimas ir nuotekų šalinimas vežimo metu būtų atliekamas kompetentingos institucijos patvirtintose vietose, ūkiuose arba vandens keitimo punktuose;

c) transporto priemonės būtų taip sukonstruotos ir prižiūrimos, kad jas būtų galima tinkamai valyti ir dezinfekuoti;

d) transporto priemonė būtų valoma ir dezinfekuojama:

i) prieš vežimo operacijas;

ii) po vežimo operacijų, prižiūrint valstybiniam veterinarijos gydytojui;

e) vežimo operacijoms būtų taikoma bet kokia kita papildoma biologinio saugumo priemonė, kurią kompetentinga institucija laiko reikalinga.

91 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis leidžiama skersti ir vežti skersti arba perdirbti į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnus iš apsaugos zonoje esančių ūkių

1. Akvakultūros gyvūnai iš apsaugos zonoje esančių ūkių, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, gali būti:

a) paskerdžiami ūkyje, laikantis kompetentingos institucijos nurodytų biologinio saugumo priemonių, arba

b) perkeliami į maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkį, kuriame nedelsiant paskerdžiami žmonėms vartoti, arba

c) jei tai yra moliuskai – jie išimami iš vandens ir perkeliami į maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkį, kuriame, jei reikia, išvalomi ir toliau perdirbami.

2. Kompetentinga institucija gali, atlikus rizikos vertinimą remiantis atitinkamais epidemiologiniais duomenimis, 1 dalyje numatytas priemones taikyti tik tuose ūkiuose, kuriuose laikomi vien į sąrašą įtrauktų rūšių, kurios nurodytos Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/1882 priedo lentelės trečiame stulpelyje, akvakultūros gyvūnai.

3. Leisdama perkelti akvakultūros gyvūnus, kaip nurodyta 1 dalies b punkte, kompetentinga institucija, atsakinga už maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkį:

a) yra informuota apie ketinimą siųsti į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnus į tą maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkį;

b) sutinka priimti tuos akvakultūros gyvūnus;

c) prižiūri gyvūnų skerdimą ir jų išsiuntimo vietos kompetentingai institucijai patvirtina, kad jie paskersti;

d) užtikrina, kad iš apsaugos zonos kilę į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai būtų laikomi atskirai nuo į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, kilusių ne iš apsaugos zonos, ir būtų skerdžiami arba perdirbami atskirai nuo tų gyvūnų;

e) stebi gyvūnų skerdimą arba perdirbimą;

f) užtikrina, kad prieš skerdžiant ar perdirbant akvakultūros gyvūnus iš ūkių, esančių ne apsaugos zonoje, būtų užbaigtas patalpų valymas ir dezinfekavimas;

g) užtikrina, kad iš akvakultūros gyvūnų gauti gyvūniniai produktai atitiktų konkrečias 92 straipsnyje numatytas pateikimo rinkai sąlygas;

h) užtikrina, kad šalutiniai gyvūniniai produktai, gauti atliekant skerdimą ar kitus 1 dalyje nurodytus procesus, būtų perdirbami arba pašalinami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009.

92 straipsnis

Konkrečios sąlygos, kuriomis pateikiami rinkai gyvūniniai produktai, gauti iš įtrauktų į sąrašą rūšių akvakultūros gyvūnų, užaugintų neužkrėstuose apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose

1. Kompetentinga institucija gali leisti pateikti rinkai gyvūninius produktus, gautus iš įtrauktų į sąrašą rūšių akvakultūros gyvūnų neužkrėstuose apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

a) žuvys turi būti paskerstos ir iš jų pašalinti vidaus organai prieš jas išsiunčiant;

b) moliuskai ir vėžiagyviai turi būti visiškai atsekami ir prieš išsiunčiant perdirbami į negyvybingus produktus, kurie negalėtų išgyventi, jei vėl patektų į vandenį.

2. 1 dalyje nurodyti gyvūniniai produktai turi būti skirti:

a) tiesiogiai tiekti galutiniams vartotojams arba

b) toliau perdirbti maisto iš vandens gyvūnų ir ligų kontrolės ūkyje.

93 straipsnis

Specialios sąlygos, kuriomis leidžiama vežti neperdirbtus šalutinius gyvūninius produktus iš apsaugos zonoje esančių ūkių

Kompetentinga institucija gali leisti vežti į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnų neperdirbtus šalutinius gyvūninius produktus iš apsaugos zonoje esančių ūkių į įmonę, kurioje jie būtų toliau perdirbami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009.

94 straipsnis

Rizikos mažinimo priemonės dėl tam tikros veiklos, susijusios su vandens gyvūnais apsaugos zonoje

1. Kompetentinga institucija gali atlikus rizikos vertinimą įgyvendinti rizikos mažinimo priemones dėl:

a) apsaugos zonoje vykdomos verslinės ir mėgėjų žvejybos veiklos;

b) kitos su vandens gyvūnais apsaugos zonoje susijusios veiklos, dėl kurios gali kilti ligos plitimo rizika;

c) darbinių laivų, naudojamų priežiūros veiklai ir vandens gyvūnų gydymui apsaugos zonoje, pervežimo.

2. Taikant 1 dalyje numatytas priemones, kompetentinga institucija gali, kai tinka, įsakyti išvalyti ir dezinfekuoti įrangą, naudotą apsaugos zonoje esančiuose vandenyse.

95 straipsnis

Priemonės, taikomos maisto ir pašarų įmonėse, valymo centre, siuntimo centruose, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, esančioje apsaugos zonoje, įskaitant transporto priemones

1. Kompetentinga institucija taiko 87–93 straipsniuose numatytas priemones maisto ir pašarų įmonėse, valymo centre, siuntimo centruose, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, esančioje apsaugos zonoje, įskaitant transporto priemones.

2. 1 dalyje nurodytuose ūkiuose ir vietose kompetentinga institucija gali taikyti papildomas priemones, pritaikytas pagal konkrečią padėtį, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligai plisti apsaugos zonoje ir už jos ribų.

96 straipsnis

Akvakultūros gyvūnų pašalinimas iš užkrėstų ūkių ir tolesnės rizikos mažinimo priemonės

1. Kompetentinga institucija nustato laiką, iki kada turi būti pašalinti akvakultūros gyvūnai iš visų užkrėstų ūkių.

2. Kompetentinga institucija gali atlikus rizikos vertinimą nuspręsti, kad, siekiant kontroliuoti galimą ligų plitimą ir užkirsti kelią joms plisti, 1 dalies nuostata taikoma ir tiems apsaugos zonoje esantiems ūkiams, kuriuose nepatvirtinta atitinkama A kategorijos liga.

3. Po 1 dalyje numatyto akvakultūros gyvūnų pašalinimo atliekamas valymas, dezinfekavimas ir ūkis paliekamas vasarinimui pagal 80 ir 81 straipsnius.

4. Kompetentinga institucija įsako vienu metu palikti vasarinimui užkrėstus ūkius ir pagal 2 dalį pasirinktus ūkius.

5. 4 dalyje nurodyto vienalaikio vasarinimo laikotarpio trukmė nustatyta XIII priede.

97 straipsnis

Ligų kontrolės priemonių taikymo apsaugos zonoje trukmė ir gyvūnų populiacijos atkūrimas apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose

1. Kompetentinga institucija taiko šio skyriaus 2 skirsnyje numatytas ligų kontrolės priemones apsaugos zonoje iki:

a) įgyvendinamos ir baigiamos taikyti 96 straipsnyje nustatytos priemonės;

b) kompetentinga institucija, remdamasi pagal 88 straipsnį atliktų tyrimų rezultatais, paneigia bet kokį atitinkamos A kategorijos ligos atvejį kituose apsaugos zonoje esančiuose ūkiuose.

2. Kai įvykdomos 1 dalyje nustatytos sąlygos:

a) kompetentinga institucija taiko šio skyriaus 3 skirsnyje numatytas priemones apsaugos zonoje tokį laikotarpį, koks nustatytas 101 straipsnyje;

b) 96 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytuose ūkiuose, kurie prieš tai buvo apsaugos zonoje, populiacija gali būti atkurta.

3 skirsnis

Ligų kontrolės priemonės priežiūros zonoje

98 straipsnis

Priemonės, taikomos priežiūros zonoje esančiuose ūkiuose

1. Priežiūros zonoje kompetentinga institucija įsako taikyti 87 straipsnyje numatytas priemones visuose ūkiuose, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai.

2. Valstybiniai veterinarijos gydytojai lankosi 1 dalyje nurodytuose ūkiuose ir juose vykdo 88 straipsnio 2 dalyje numatytą veiklą, kai tai reikalinga.

3. Priežiūros zonoje esančiuose ūkiuose vykdoma priežiūra, įskaitant apsilankymus ir mėginių ėmimą, kaip apibūdinta XV priedo 1 punkte.

4. 3 dalyje numatytą priežiūrą vykdo kompetentinga institucija.

99 straipsnis

Priemonės, susijusios su akvakultūros gyvūnų perkėlimu ir vežimu priežiūros zonoje, iš šios zonos arba į ją

1. Kompetentinga institucija uždraudžia bet kokį akvakultūros gyvūnų perkėlimą iš priežiūros zonoje esančių ūkių ketinant juos skersti, toliau auginti arba paleisti į laisvę už priežiūros zonos ribų.

2. Kompetentinga institucija užtikrina, kad bet koks į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnų vežimas priežiūros zonoje arba į ją būtų vykdomas 90 straipsnio a–e punktuose ir 91 straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

3. Siekiant kontroliuoti galimą ligų plitimą ir užkirsti kelią joms plisti, kompetentinga institucija gali įsakyti taikyti tinkamas papildomas biologinio saugumo priemones vežimo operacijoms, įskaitant iškrovimą tame paskirties ūkyje, kuris yra paskirtas.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, kompetentinga institucija, susitarusi su paskirties vietos kompetentinga institucija, gali leisti perkelti akvakultūros gyvūnus, jeigu taikomos tinkamos biologinio saugumo priemonės, užkertant kelią tai A kategorijos ligai plisti.

100 straipsnis

Priemonės, taikomos maisto ir pašarų įmonėse, valymo centre, siuntimo centruose, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, esančioje priežiūros zonoje, įskaitant transporto priemones

1. Kompetentinga institucija nedelsdama įsako, kad 98 ir 99 straipsniuose numatytos priemonės būtų taikomos maisto ir pašarų įmonėse, valymo centre, siuntimo centruose, pasienio kontrolės postuose, šalutinių gyvūninių produktų ūkiuose ar bet kokioje kitoje svarbioje vietoje, esančioje priežiūros zonoje, įskaitant transporto priemones.

2. 1 dalyje nurodytose vietose kompetentinga institucija gali taikyti papildomas priemones, pritaikytas pagal konkrečią padėtį, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligai plisti priežiūros zonoje ir už jos ribų.

101 straipsnis

Ligų kontrolės priemonių taikymo priežiūros zonoje trukmė

Kompetentinga institucija panaikina šiame skirsnyje numatytas ligų kontrolės priemones, kai baigiasi priežiūros laikotarpis, XV priedo 2 punkte nustatytas dėl atitinkamos A kategorijos ligos, ir gaunami palankūs rezultatai.

III SKYRIUS

Laukinių vandens gyvūnų ligų kontrolės priemonės

102 straipsnis

Priemonės, taikomos, kai įtariamas laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių vandens gyvūnų A kategorijos ligos atvejis

Kai įtariamas laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių vandens gyvūnų A kategorijos ligos atvejis pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 9 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis, kompetentinga institucija:

a) nedelsdama atlieka sužvejotų, sugautų, surinktų arba rastų negyvų laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių vandens gyvūnų tyrimą siekiant patvirtinti arba paneigti A kategorijos ligos atvejį pagal 71 straipsnio 2 dalį;

b) užtikrina, kad visi šalutiniai gyvūniniai produktai, gauti iš laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių vandens gyvūnų, kurie, įtariama, gali būti užkrėsti, įskaitant moliuskų geldeles su mėsa, būtų perdirbti arba pašalinti kaip 1 kategorijos ar 2 kategorijos medžiaga pagal Reglamentą (EB) Nr. 1069/2009;

c) užtikrina, kad, kai įmanoma, bet kokia medžiaga, kuri gali būti užkrėsta įtariamų užsikrėtusių gyvūnų arba iš jų gautų šalutinių gyvūninių produktų, būtų išvalyta ir dezinfekuota arba pašalinta laikantis valstybinių veterinarijos gydytojų nurodymų ir jiems prižiūrint;

d) teikia reikiamą informaciją veiklos vykdytojams arba institucijoms, kurie yra atsakingi už atitinkamos gyvūnų populiacijos valdymą.

103 straipsnis

Priemonės, taikomos kilus laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių vandens gyvūnų A kategorijos ligos protrūkiui

1. Kai oficialiai patvirtinamas laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių vandens gyvūnų A kategorijos ligos atvejis, kompetentinga institucija nustato užkrėstą zoną, remdamasi:

a) atitinkamomis hidrodinaminėmis, topografinėmis ir epidemiologinėmis sąlygomis;

b) ligos pobūdžiu ir apytikriai nustatytu į sąrašą įtrauktų rūšių vandens gyvūnų populiacijos dydžiu;

c) rizikos veiksniais, prisidedančiais prie atitinkamos A kategorijos ligos plitimo, visų pirma tais, kurie siejami su rizika, kad liga gali patekti į ūkius, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių vandens gyvūnai.

2. Kompetentinga institucija gali patikslinti iš pradžių nustatytos užkrėstos zonos ribas:

a) kad būtų kontroliuojamas tolesnis atitinkamos A kategorijos ligos plitimas; taip pat

b) jeigu patvirtinami tolesni A kategorijos ligos protrūkiai laukinių gyvūnų populiacijose.

3. Kompetentinga institucija nedelsdama informuoja veiklos vykdytojus, kitas atitinkamas kompetentingas institucijas, atitinkamus veterinarijos gydytojus ir bet kokius kitus fizinius arba juridinius asmenis, kuriems tai svarbu, apie ligų protrūkį ir kontrolės priemones, kurių imamasi.

104 straipsnis

Užkrėstoje zonoje taikomos priemonės

1. Užkrėstoje zonoje, nustatytoje pagal 103 straipsnį, kompetentinga institucija:

a) įgyvendina rizikos mažinimo ir sustiprinto biologinio saugumo priemones, kad būtų užkirstas kelias A kategorijos ligai plisti iš užkrėstų gyvūnų ir užkrėstos zonos ir ją perduoti neužkrėstiems gyvūnams ir teritorijoms;

b) uždraudžia žmonėms bet kaip perkelti laukinius į sąrašą įtrauktų rūšių vandens gyvūnus ir vežti gyvūninius produktus, gautus iš tų gyvūnų užkrėstoje zonoje;

c) nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1069/2009 10 straipsnio i punkto, užtikrina, kad visi iš laukinių įtrauktų į sąrašą rūšių vandens gyvūnų užkrėstoje zonoje gauti šalutiniai gyvūniniai produktai, įskaitant moliuskų geldeles su mėsa, būtų perdirbti arba pašalinti kaip 1 arba 2 kategorijos medžiaga pagal tą reglamentą;

d) kai įmanoma, užtikrina, kad bet kokia medžiaga, kuri gali būti užkrėsta laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių vandens gyvūnų užkrėstoje zonoje arba iš tų gyvūnų gautų šalutinių gyvūninių produktų, būtų išvalyta ir dezinfekuota arba pašalinta laikantis valstybinių veterinarijos gydytojų nurodymų ir jiems prižiūrint;

e) uždraudžia atgabenti į ūkius, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, esančius tiek užkrėstoje zonoje, tiek už jos ribų, arba į tą vandens baseiną ar pakrantės rajonus, esančius už užkrėstos zonos ribų, bet kokias į sąrašą įtrauktų rūšių vandens gyvūnų, sužvejotų, sugautų, surinktų arba rastų negyvų užkrėstoje zonoje, kūnų dalis ir bet kokius produktus arba medžiagas, kurie gali būti užkrėstoje zonoje užkrėsti A kategorijos liga.

2. Nukrypstant nuo 1 straipsnio b punkto ir siekiant išsaugoti vertingą genetinę medžiagą, kompetentinga institucija gali leisti perkelti laukinius į sąrašą įtrauktų rūšių vandens gyvūnus iš užkrėstos zonos į ūkį, kuriam tuo tikslu suteikė leidimą kompetentinga institucija, jeigu taikomos tinkamos biologinio saugumo priemonės siekiant užkirsti kelią A kategorijos ligai plisti. Tas paskirties ūkis laikomas užkrėstoje zonoje esančiu ūkiu pagal 108 straipsnį.

105 straipsnis

Užkrėstoje zonoje taikomos papildomos priemonės

1. Atlikus rizikos vertinimą, kompetentinga institucija nustato papildomas priemones, reikalingas atitinkamai A kategorijos ligai kontroliuoti arba likviduoti.

2. Kontroliuojant arba likviduojant atitinkamą A kategorijos ligą, kompetentinga institucija gali:

a) sustabdyti išteklių atkūrimo, žvejybos, rinkimo ir gaudymo veiklą;

b) įsakyti atlikti privalomą žvejybos įrangos ir laivų bei kitos įrangos, kuri gali būti užkrėsta, valymą ir dezinfekavimą;

c) intensyvinti žvejybos, rinkimo ir gaudymo veiklą arba įgyvendinti kitas tinkamas priemones, kuriomis likviduojama liga.

3. 1 dalyje numatytos priemonės įgyvendinamos pasikonsultavus ir bendradarbiaujant su 107 straipsnyje nurodyta nuolatine ekspertų grupe ir su kitomis institucijomis bei suinteresuotaisiais subjektais.

106 straipsnis

Platesnis priemonių taikymas

Kompetentinga institucija gali nuspręsti, kad atitinkamos 102–105 straipsniuose numatytos priemonės taikomos ir neįtrauktų į sąrašą rūšių vandens gyvūnams.

107 straipsnis

Nuolatinė ekspertų grupė

1. Kai patvirtinamas laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių vandens gyvūnų A kategorijos ligos atvejis, kompetentinga institucija sudaro nuolatinę ekspertų grupę, kaip nurodyta Reglamento (ES) 2016/429 43 straipsnio 2 dalies d punkto iii papunktyje.

2. Nuolatinė ekspertų grupė padeda kompetentingai institucijai:

a) vertinti epidemiologinę padėtį ir jos raidą;

b) nustatyti užkrėstą zoną;

c) nustatyti tinkamas priemones, kurios turi būti taikomos užkrėstoje zonoje, ir jų taikymo trukmę.

108 straipsnis

Užkrėstoje zonoje esančiuose ūkiuose taikomos priemonės

1. Užkrėstoje zonoje esančiuose ūkiuose, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnai, kompetentinga institucija taiko 87 straipsnyje numatytas priemones.

2. Taikant 87 straipsnyje numatytas priemones, kompetentinga institucija taip pat uždraudžia perkelti užkrėstoje zonoje esančiuose ūkiuose laikomus akvakultūros gyvūnus:

a) iš užkrėstos zonos į išorę arba

b) į kitus užkrėstoje zonoje esančius ūkius.

3. Kompetentinga institucija gali atlikus rizikos vertinimą apriboti 2 dalyje nustatytą draudimą, kad jis būtų taikomas tik į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnams.

4. Nukrypstant nuo 2 punkto, kompetentinga institucija, atlikusi rizikos vertinimą ir susitarusi su paskirties vietos kompetentinga institucija, gali leisti perkelti į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus iš užkrėstos zonos arba į kitus užkrėstoje zonoje esančius ūkius.

109 straipsnis

Priemonių taikymo užkrėstoje zonoje trukmė

Kompetentinga institucija taiko šiame skyriuje numatytas priemones iki tol, kol iš epidemiologinės informacijos nustatoma, kad atitinkama laukinių gyvūnų populiacija nebekelia ligos plitimo rizikos, ir nuolatinė ekspertų grupė rekomenduoja taikomas priemones panaikinti.

IV SKYRIUS

Ligų kontrolės priemonės, taikomos dėl vandens gyvūnų B ir C kategorijų ligų

110 straipsnis

Preliminarios ligų kontrolės priemonės, taikomos, kai kompetentinga institucija įtaria B ar C kategorijos ligą valstybėse narėse, zonose arba laikymo vietose, kurioms suteiktas neužkrėstos teritorijos statusas

Kompetentinga institucija taiko Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 55, 56 ir 57 straipsniuose nustatytas priemones, kai įtariama B arba C kategorijos liga pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 9 straipsnio 1, 3 arba 4 dalį valstybėse narėse, zonose arba laikymo vietose, kurioms suteiktas neužkrėstos teritorijos statusas, kaip numatyta Reglamento (ES) 2016/429 36 straipsnio 4 dalyje ir 37 straipsnio 4 dalyje arba Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 83 straipsnyje, 84 straipsnio 1 dalies h–m punktuose arba 84 straipsnio 2 dalies b–g punktuose.

111 straipsnis

Ligų kontrolės priemonės, taikomos, kai patvirtinama B arba C kategorijos liga

Kompetentinga institucija taiko Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 58–65 straipsniuose nustatytas priemones, kai patvirtinama B arba C kategorijos liga pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 9 straipsnio 2, 3 arba 4 dalį valstybėse narėse, zonose arba laikymo vietose, kurioms suteiktas neužkrėstos teritorijos statusas, kaip numatyta Reglamento (ES) 2016/429 36 straipsnio 4 dalyje ir 37 straipsnio 4 dalyje arba Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 83 straipsnyje, 84 straipsnio 1 dalies h–m punktuose arba 84 straipsnio 2 dalies b–g punktuose.

IV DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

112 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 92/66/EEB, Direktyva 2001/89/EB, Direktyva 2003/85/EB ir Direktyva 2005/94, taip pat pagal jas priimti aktai nebetaikomi nuo 2021 m. balandžio 21 d.

113 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2021 m. balandžio 21 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse

Priimta Briuselyje 2019 m. gruodžio 17 d.

Komisijos vardu

Pirmininkė

Ursula VON DER LEYEN

I PRIEDAS

KLINIKINIAI TYRIMAI, MĖGINIŲ ĖMIMO PROCEDŪROS, A KATEGORIJOS LIGŲ DIAGNOSTIKOS METODAI IR MĖGINIŲ VEŽIMAS

(kaip nurodyta šio reglamento 3 straipsnyje)

A. **Mėginių ėmimo procedūros**

A.1. GYVŪNŲ MĖGINIŲ ĖMIMAS KLINIKINIAMS TYRIMAMS

1. Turi būti, jeigu įmanoma, atliekami šių gyvūnų klinikiniai tyrimai:

   a) gyvūnų, kuriems pasireiškė klinikiniai A kategorijos ligų požymiai;

   b) gyvūnų, kurie, tikėtina, neseniai nugaišo nuo įtariamos ar patvirtintos ligos;

   c) gyvūnų, kurie, kaip nustatyta, epidemiologiškai susiję su įtariamu arba patvirtintu ligos atveju;

   d) gyvūnų, dėl kurių gauti teigiami arba negalutiniai ankstesnių laboratorinių tyrimų rezultatai.

2. Gyvūnai tyrimui turi būti atrenkami atsitiktine tvarka ir jų skaičius turi būti pakankamai didelis, kad būtų galima nustatyti ligą (jei yra), kai nėra akivaizdžių ligos požymių arba *post mortem* pokyčių, iš kurių būtų galima spręsti apie A kategorijos ligas.

3. Tiriami gyvūnai ir mėginių ėmimo metodas turi būti pasirenkami pagal kompetentingos institucijos nurodymus ir atitinkamą nenumatytų atvejų planą, nurodytą Reglamento (ES) 2016/429 43 straipsnyje. Renkantis tiriamus gyvūnus ir mėginių ėmimo metodą turi būti atsižvelgiama į ligos pobūdį ir:

   a) mėginių ėmimo tikslą;

   b) į sąrašą įtrauktas ūkyje laikomų gyvūnų rūšis;

   c) ūkyje laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų skaičių;

   d) laikomų gyvūnų kategoriją;

   e) turimus gamybos, sveikatos ir atsekamumo duomenis apie laikomus gyvūnus, svarbius atliekant tyrimą;

   f) ūkio rūšį ir gyvulininkystės praktiką;

   g) užsikrėtimo rizikos dydį:

      i) sąlyčio su ligos sukėlėju ar užkrato pernešėju tikimybę;

      ii) gyvūnų imunizacijos dėl skiepijimo ar natūralaus pasyviojo imuniteto nebuvimą;

      iii) ankstesnį gyvūnų laikymą tame ūkyje;

   h) kitus svarbius epidemiologinius veiksnius.

4. Mažiausias tiriamų gyvūnų skaičius turi atitikti kompetentingos institucijos nurodymus ir atitinkamą nenumatytų atvejų planą, nurodytą Reglamento (ES) 2016/429 43 straipsnyje. Mažiausias tiriamų gyvūnų skaičius turi būti nustatytas atsižvelgiant į ligos pobūdį ir visų pirma į:

   a) tikėtiną jos paplitimą ūkyje;

   b) siekiamą tyrimo rezultatų patikimumo lygį, kuris bet kokiu atveju turi būti ne mažesnis kaip 95 %;

   c) tarptautinius standartus ir turimus mokslinius įrodymus.

A.2. GYVŪNŲ MĖGINIŲ ĖMIMAS LABORATORINIAMS TYRIMAMS

1. Imant mėginius laboratoriniams tyrimams turi būti atsižvelgiama į A.1 punkte nurodytų klinikinių tyrimų rezultatus ir, jeigu įmanoma, turi būti įtraukti A.1 punkto 1 dalyje nurodyti gyvūnai.

2. Jeigu nėra akivaizdžių ligos požymių ar *post mortem* pokyčių, iš kurių būtų galima spręsti apie A kategorijos ligas, mėginiai turi būti atsitiktine tvarka paimami iš kiekvieno epidemiologinio vieneto ūkyje ir iš jų turi būti įmanoma nustatyti ligą, jeigu ji yra.

3. Gyvūnai, iš kurių imami mėginiai, imamų mėginių pobūdis ir mėginių ėmimo metodas turi atitikti kompetentingos institucijos nurodymus ir atitinkamą nenumatytų atvejų planą, nurodytą Reglamento (ES) 2016/429 43 straipsnyje. Gyvūnai, iš kurių imami mėginiai, imamų mėginių pobūdis ir mėginių ėmimo metodas turi būti pasirenkami atsižvelgiant į ligos pobūdį ir į A.1 punkto 3 dalyje nustatytus kriterijus.

4. Mažiausias gyvūnų, iš kurių imami mėginiai, skaičius turi atitikti kompetentingos institucijos nurodymus ir atitinkamą nenumatytų atvejų planą, nurodytą Reglamento (ES) 2016/429 43 straipsnyje. Nustatant mažiausią gyvūnų, iš kurių imami mėginiai, skaičių būtina atsižvelgti į A.1 punkto 4 dalyje nustatytus kriterijus ir į atitinkamų tyrimų atlikimą.

5. Laukinių gyvūnų atveju mėginiai turi būti imami iš nušautų, rastų negyvų ar specialiai pagautų spąstais gyvūnų arba turi būti gaunami neinvaziniais metodais, pavyzdžiui, naudojant druskos laižalus ir kramtvirves arba jaukus. Mažiausias mėginių skaičius ir jų pobūdis turi būti nustatyti atsižvelgiant į apytikriai nustatytą laukinių gyvūnų populiacijos dydį ir į atitinkamus A.1 punkto 3 ir 4 dalyse nustatytus kriterijus.

A.3. ŪKIŲ, KURIUOSE TURI BŪTI LANKOMASI, ATRANKA

1. Atrenkamų ūkių ir jų atrankos metodo pasirinkimas turi atitikti kompetentingos institucijos nurodymus ir atitinkamą nenumatytų atvejų planą, nurodytą Reglamento (ES) 2016/429 43 straipsnyje. Renkantis atitinkamus ūkius ir jų atrankos metodą būtina atsižvelgti į ligos pobūdį ir į A1 punkto 3 dalyje nustatytus kriterijus.

2. Mažiausias ūkių, kuriuose lankomasi, skaičius turi atitikti kompetentingos institucijos nurodymus ir atitinkamą nenumatytų atvejų planą, nurodytą Reglamento (ES) 2016/429 43 straipsnyje.

B. **Diagnostikos metodai**

Atitinkami metodai, pamatinės medžiagos, jų standartizacija ir tyrimų, atliekamų dėl A kategorijos ligų taikant tinkamus diagnostikos metodus, rezultatų aiškinimas turi atitikti Deleguotojo reglamento (ES) 2020/689 6 straipsnį ir VI priedo III dalį.

Turi būti pasirenkama tokia diagnostikos metodika, kad priežiūros tikslumas būtų kuo didesnis. Tam tikromis aplinkybėmis ši priežiūra gali apimti laboratorinių tyrimų naudojimą siekiant įvertinti ankstesnį ligos poveikį.

C. **Mėginių vežimas**

1. Visi mėginiai, paimti siekiant patvirtinti arba paneigti A kategorijos ligos atvejį, turi būti tinkamai paženklinti, identifikuoti ir siunčiami į oficialiąją laboratoriją, kuriai pranešta apie jų atvežimą. Prie šių mėginių turi būti pridedamos tinkamos užpildytos formos pagal kompetentingos institucijos ir laboratorijos, kuri priima mėginius, nustatytus reikalavimus. Šiose formose turi būti mažų mažiausiai nurodyta:

   a) gyvūnų, iš kurių paimti mėginiai, kilmės ūkis;

   b) informacija apie gyvūnų, iš kurių paimti mėginiai, rūšį, amžių ir kategoriją;

   c) gyvūnų klinikinė istorija, jeigu žinoma ir jeigu ji yra svarbi;

   d) klinikiniai požymiai ir *post mortem* tyrimo rezultatai;

   e) bet kokia kita svarbi informacija.

2. Visi mėginiai turi būti:

   a) laikomi vandeniui nelaidžiose ir nedūžtančiose talpyklose bei pakuotėse ir laikantis taikomų tarptautinių standartų;

   b) vežant laikomi tinkamiausioje temperatūroje ir kitais atžvilgiais tinkamomis sąlygomis, atsižvelgiant į veiksnius, galinčius turėti įtakos mėginio kokybei.

3. Ant išorinės pakuotės turi būti nurodytas laboratorijos gavėjos adresas ir turi būti aiškiai pateiktas šis užrašas:

   „*Gyvūnų patologinė medžiaga; greitai gendanti; trapi; atidaryti tik toje laboratorijoje, kuriai ji skirta*.“

4. Mėginius priimančios oficialiosios laboratorijos atsakingam darbuotojui turi būti laiku pranešta apie mėginių atvežimą.

II PRIEDAS

STEBĖSENOS LAIKOTARPIS

(kaip nurodyta šio reglamento 8, 17, 27, 32, 48, 57 ir 59 straipsniuose)

A kategorijos ligos	Stebėsenos laikotarpis
Snukio ir nagų liga (SNL)	21 diena
Galvijų maro viruso infekcija (GMV)	21 diena
Rifto slėnio karštligės infekcija (RSK)	30 dienų
Gumbelinės viruso infekcija (GV)	28 dienos
Mycoplasma mycoides subsp. *mycoides* SC infekcija (užkrečiama galvijų pleuropneumonija) (KGPP)	45 dienos
Avių ir ožkų raupai (AOR)	21 diena
Smulkiųjų atrajotojų maro viruso infekcija (SAM)	21 diena
Užkrečiama ožkų pleuropneumonija (KOPP)	45 dienos
Afrikinė arklių liga (AAL)	14 dienų
Įnosių (*Burkholderia mallei*) infekcija	6 mėnesiai
Klasikinis kiaulių maras (KKM)	15 dienų
Afrikinis kiaulių maras (AKM)	15 dienų
Labai patogeniškas paukščių gripas (LPPG)	21 diena
Niukaslo ligos viruso infekcija (NL)	21 diena

III PRIEDAS

SĄLYGOS, KURIOMIS TAIKOMOS TAM TIKROS NUO 12 STRAIPSNIO 1 DALIES a PUNKTO NUKRYPTI LEIDŽIANČIOS NUOSTATOS DĖL ARKLINIŲ ŠEIMOS GYVŪNŲ

(kaip nurodyta 13 straipsnio 4 dalyje)

1. Afrikinės arklių ligos protrūkio atveju kompetentinga institucija gali nukrypti nuo 12 straipsnio 1 dalies a punkto dėl užkrėstų ir neužkrėstų gyvūnų, jeigu:

   a) užkrėsti gyvūnai, kuriems taikoma nukrypti leidžianti nuostata, yra izoliuojami nuo užkrato pernešėjų apsaugotose patalpose, kuriose atitinkami užkrato pernešėjai niekaip negali perimti ligos sukėlėjo iš tų gyvūnų, iki tol, kol po gyvūnų atvežimo į nuo užkrato pernešėjų apsaugotas patalpas baigiasi 40 dienų laikotarpis, atitinkantis infekcinį laikotarpį, kaip nustatyta atitinkamame Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos (OIE) Sausumos gyvūnų sveikatos kodekso skyriuje; taip pat

   b) kompetentingai institucijai vykdant klinikinę priežiūrą, įskaitant, jei reikia, laboratorinius tyrimus, nustatoma, kad visi gyvūnai nuo užkrato pernešėjų apsaugotose patalpose nekelia viruso perdavimo rizikos;

2. kilus įnosių (*Burkholderia mallei*) infekcijos protrūkiui, kompetentinga institucija gali nukrypti nuo 12 straipsnio 1 dalies a punkto dėl neužkrėstų gyvūnų, jei tie gyvūnai, kuriems taikoma nukrypti leidžianti nuostata, laikomi karantino sąlygomis iki:

   a) užkrėsti gyvūnai nužudomi ir sunaikinami;

   b) po nužudymo užbaigiamas ūkio valymas ir dezinfekavimas, kaip numatyta 15 straipsnyje. taip pat

   c) atliekamas likusių gyvūnų tyrimas taikant komplemento sujungimo metodą ir gaunamas neigiamas rezultatas atskiedus serumą santykiu 1:5, naudojant mėginius, paimtus praėjus ne mažiau kaip 6 mėnesiams po b punkte nurodyto valymo ir dezinfekavimo.

IV PRIEDAS

VALYMO, DEZINFEKAVIMO IR, KAI REIKIA, VABZDŽIŲ IR GRAUŽIKŲ KONTROLĖS PROCEDŪROS

(kaip nurodyta šio reglamento 12, 15, 16, 39, 45 ir 57 straipsniuose)

A. **Bendrieji reikalavimai**

1. Renkantis biocidinius produktus ir procedūras, taikytinas atliekant valymo ir dezinfekavimo veiksmus, būtina atsižvelgti į:

   a) infekcijos sukėlėją;

   b) ūkių, transporto priemonių, objektų ir medžiagų, kurie turi būti apdorojami, pobūdį;

   c) taikytinus teisės aktus.

2. Biocidiniai produktai turi būti naudojami tokiomis sąlygomis, kad būtų užtikrinta, jog nesumažėjo jų veiksmingumas. Visų pirma būtina laikytis gamintojo nurodytų techninių parametrų, kaip antai dėl slėgio, temperatūros, reikiamos sąlyčio trukmės arba laikymo. Dezinfekanto aktyvumo neturi mažinti sąveika su kitomis medžiagomis.

3. Būtina vengti pakartotinio jau išvalytų dalių užteršimo, ypač kai plaunama skysčiais naudojant slėgį.

4. Valymo darbams naudojamas vanduo turi būti surenkamas ir pašalinamas taip, kad būtų išvengta A kategorijos ligos sukėlėjų plitimo rizikos.

5. Biocidiniai produktai turi būti naudojami taip, kad bet koks neigiamas poveikis aplinkai ir visuomenės sveikatai dėl jų naudojimo būtų kuo mažesnis.

B. **Pirminis valymas ir dezinfekavimas**

Atliekant pirminį valymą ir dezinfekavimą pagal 15 straipsnį, siekiant išvengti A kategorijos ligos plitimo:

a) negyvų laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų kūnai arba jų dalys turi būti nupurškiami dezinfekantu ir išvežami iš ūkio uždarose ir nuo nuotėkio apsaugotose transporto priemonėse arba talpyklose, numatant juos perdirbti ir pašalinti;

b) bet kokie audiniai arba kraujas, kurie gali būti pasklidę gyvūnus žudant, skerdžiant arba atliekant *post mortem* tyrimą, turi būti kruopščiai surenkami ir pašalinami;

c) kai tik negyvų laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų kūnai arba jų dalys išvežami perdirbti arba pašalinti, tos ūkio dalys, kuriose laikyti tie gyvūnai, ir bet kokios kitų pastatų, paviršių ar įrenginių dalys, užterštos žudant gyvūnus arba atliekant *post mortem* tyrimą, turi būti nupurkštos dezinfekantu;

d) mėšlas, įskaitant kraikinį mėšlą ir panaudotus pakratus, turi būti visiškai permerktas dezinfekanto;

e) dezinfekantas turi likti ant juo apdorojamo paviršiaus mažiausiai 24 valandas;

f) įranga, talpyklos, vartojimo reikmenys, paviršiai ar bet kokios medžiagos, kurie gali būti užkrėsti po valymo ir dezinfekavimo, turi būti sunaikinti.

C. **Galutinis valymas ir dezinfekavimas**

Atliekant galutinį valymą ir dezinfekavimą pagal 57 straipsnį:

1. mėšlas, įskaitant kraikinį mėšlą ir panaudotus pakratus, turi būti pašalintas ir apdorotas taip:

   a) mėšlo, įskaitant kraikinį mėšlą ir panaudotus pakratus, kietosios fazės turinys turi būti:

      i) apdorotas garais ne mažesnėje kaip 70 °C temperatūroje;

      ii) sudegintas;

iii) užkastas pakankamai giliai, kad jo negalėtų pasiekti gyvūnai, arba

iv) kaitinamas sukrautas į krūvą, apipurkštas dezinfekantu ir paliktas bent 42 dienas, per kurias ta krūva turi būti uždengta arba perkraunama, kad būtų užtikrintas terminis visų sluoksnių apdorojimas;

b) mėšlo skystosios fazės turinys turi būti laikomas mažiausiai 42 dienas, o labai patogeniško paukščių gripo atveju – 60 dienų po to, kai paskutinį kartą pridėta užkrėstos medžiagos.

2. Pastatai, paviršiai ir įranga turi būti kruopščiai nuplaunami ir nuvalomi pašalinant likusius riebalus ir nešvarumus ir nupurškiant dezinfekantais.

3. Po 7 dienų ūkiai turi būti dar kartą išvalyti ir dezinfekuoti.

V PRIEDAS

MAŽIAUSIAS APSAUGOS IR PRIEŽIŪROS ZONŲ SPINDULYS

(kaip nurodyta šio reglamento 21 straipsnyje)

Nurodytas kaip apskritimo, kurio centre yra ūkis, spindulys.

A kategorijos ligos	Apsaugos zona	Priežiūros zona
Snukio ir nagų liga	3 km	10 km
Galvijų maro viruso infekcija	3 km	10 km
Rifto slėnio karštligės infekcija	20 km	50 km
Gumbelinės viruso infekcija	20 km	50 km
Mycoplasma mycoides subsp. *mycoides* SC infekcija (užkrečiama galvijų pleuropneumonija)	Ūkis	3 km
Avių ir ožkų raupai	3 km	10 km
Smulkiųjų atrajotojų maro viruso infekcija	3 km	10 km
Užkrečiama ožkų pleuropneumonija	Ūkis	3 km
Afrikinė arklių liga	100 km	150 km
Įnosių (*Burkholderia mallei*) infekcija	Ūkis	Ūkis
Klasikinis kiaulių maras	3 km	10 km
Afrikinis kiaulių maras	3 km	10 km
Labai patogeniškas paukščių gripas	3 km	10 km
Niukaslo ligos viruso infekcija	3 km	10 km

VI PRIEDAS

DRAUDIMAI APRIBOJIMŲ TAIKYMO ZONOJE

(kaip nurodyta šio reglamento 27 straipsnyje)

Lentelė. Draudimai vykdyti veiklą, susijusią su į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnais ir tų gyvūnų produktais

SU GYVŪNAIS IR PRODUKTAIS SUSIJUSIOS VEIKLOS DRAUDIMAI	SNL [1]	GMV	RSK	GV	KGPP	AOR	SAM	KOPP	KKM	AKM	AAL	Įnosės	LPPG	NL
Laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų perkėlimas iš ūkių, esančių apribojimų taikymo zonoje	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	NT	X	X
Laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų perkėlimas į ūkius, esančius apribojimų taikymo zonoje	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	NT	X	X
Medžiojamųjų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų išteklių atkūrimas	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	NT	X	X
Mugės, turgūs, parodos ir kitokie laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų sambūriai, įskaitant tų rūšių gyvūnų surinkimą ir paskleidimą	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	NT	X	X
Spermos, oocitų ir embrionų, gautų iš laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, išvežimas iš apribojimų taikymo zonoje esančių ūkių	X	X	X	X (*)	X	X	X	X	X	X	X	NT	NT	NT
Laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų spermos, oocitų ir embrionų surinkimas	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ND	NT	NT	NT
Laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų organizuotas sėklinimas tą pačią dieną	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	NT	NT	NT
Laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų organizuotas kergimas tą pačią dieną	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	NT	NT	NT
Perinių kiaušinių išvežimas iš ūkių, esančių apribojimų taikymo zonoje	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	X	X
Laikomų ir laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų šviežios mėsos, išskyrus subproduktus, išvežimas iš skerdyklų arba medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonių, esančių apribojimų taikymo zonoje	X	X	X	ND	ND	X	X	ND	X	X	ND	NT	X	X

([1]) Ligų santrumpos pagal II priedą.
NT = netaikoma
X = draudžiama
ND = nedraudžiama

(*) Tik oocitų ir embrionų.

SU GYVŪNAIS IR PRODUKTAIS SUSIJUSIOS VEIKLOS DRAUDIMAI	SNL [1]	GMV	RSK	GV	KGPP	AOR	SAM	KOPP	KKM	AKM	AAL	Įnosės	LPPG	TL
Laikomų ir laukinių į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų subproduktų išvežimas iš skerdyklų arba medžiojamųjų gyvūnų tvarkymo įmonių, esančių apribojimų taikymo zonoje	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ND	NT	X	X
Mėsos produktų, gautų iš šviežios į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų mėsos, išvežimas iš ūkių, esančių apribojimų taikymo zonoje	X	X	X	ND	ND	ND	X	ND	X	X	ND	NT	X	X
Žalio pieno ir krekenų, gautų iš laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, išvežimas iš ūkių, esančių apribojimų taikymo zonoje	X	X	X	X	ND	X	X	ND	NT	NT	ND	NT	NT	NT
Pieno produktų ir krekenų produktų išvežimas iš ūkių, esančių apribojimų taikymo zonoje	X	X	X	X	ND	X	X	ND	NT	NT	ND	NT	NT	NT
Žmonėms vartoti skirtų kiaušinių išvežimas iš ūkių, esančių apribojimų taikymo zonoje	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	NT	X	X
Mėšlo, įskaitant kraikinį mėšlą ir panaudotus pakratus, gautų laikant į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnus, išvežimas iš ūkių, esančių apribojimų taikymo zonoje	X	X	X	X	ND	X	X	ND	X	X	ND	NT	X	X
Laikomų į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų kailių, odų, vilnos, šerių ir plunksnų išvežimas iš ūkių, esančių apribojimų taikymo zonoje	X	X	X	X	ND	X	X	ND	X	X	ND	NT	X	X
Augalinių pašarinių žaliavų ir šiaudų, gautų apsaugos zonoje (*), vežimas	X	X	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	ND	NT	ND	ND

(*) Tik oocitų ir embrionų.

VII PRIEDAS

GYVŪNINIŲ PRODUKTŲ IŠ APRIBOJIMŲ TAIKYMO ZONOS RIZIKĄ MAŽINANTIS APDOROJIMAS

(kaip nurodyta šio reglamento 27, 33 ir 49 straipsniuose)

Apdorojimas	SNL [1]	GMV	RSK	GV	KGPP	AOR	SAM	KOPP	KKM	AKM	AAL	LPPG	NL
MĖSA													
Terminis apdorojimas sandarioje taroje, pasiekiant minimalią F_0 [2] vertę 3	x						X		X	X		X	X
Terminis apdorojimas pasiekiant 80 °C vidaus temperatūrą	X						X		X	X		X	X
Terminis apdorojimas pasiekiant 70 °C vidaus temperatūrą	X						X		X			X	X
Terminis apdorojimas (prieš tai iškaulinėtos mėsos, iš kurios pašalinti riebalai), pasiekiant 70 °C vidaus temperatūrą, ne trumpiau kaip 30 minučių	X						X		X				
Apdorojimas sandarioje taroje 60 °C temperatūra mažiausiai 4 valandas	X						X		X	X			
73,9 °C vidaus temperatūra palaikoma mažiausiai 0,51 sekundės [3]	X											X	X
70,0 °C vidaus temperatūra palaikoma mažiausiai 3,5 sekundės [3]												X	X
65,0 °C vidaus temperatūra palaikoma mažiausiai 42 sekundes [3]												X	X
60 °C vidaus temperatūra palaikoma mažiausiai 507 sekundes [3]												X	X
Terminis apdorojimas iki išdžiūvimo, pasiekiant maksimalias Aw = 0,93 ir pH = 6 vertes													
Terminis apdorojimas pasiekiant 65 °C vidaus temperatūrą ir palaikant ją tokį laiką, kad būtų pasiekta minimali pasterizavimo vertė 40							X						

[1] Ligų santrumpos pagal II priedą.

[2] F_0 yra apskaičiuotas bakterijų sporas naikinantis poveikis. F_0 vertė 3 reiškia, kad šalčiausia produkto vieta pakankamai įkaitinama, kad būtų pasiektas toks pat naikinantis poveikis kaip apdorojant 121 °C (250 °F) temperatūroje tris minutes, momentiškai įkaitinant ir atšaldant.

[3] Taikoma tik paukštienai.

Apdorojimas	SNL ([1])	GMV	RSK	GV	KGPP	AOR	SAM	KOPP	KKM	AKM	AAL	LPPG	NL
Mėsos su kaulais natūrali fermentacija ir brandinimas: ne trumpiau kaip 9 mėnesius, pasiekiant maksimalias Aw = 0,93 ir pH = 6 vertes	X								X				
Mėsos be kaulų natūrali fermentacija ir brandinimas: ne trumpiau kaip 9 mėnesius, pasiekiant maksimalias Aw = 0,93 ir pH = 6 vertes	X								X	X			
Nugarinių natūrali fermentacija: ne mažiau kaip 140 dienų, pasiekiant maksimalias Aw = 0,93 ir pH = 6 vertes ([4])									X	X			
Kumpių natūrali fermentacija: ne mažiau kaip 190 dienų, pasiekiant maksimalias Aw = 0,93 ir pH = 6 vertes ([4])									X	X			
Itališko stiliaus kumpių su kaulu džiovinimas po sūdymo: ne mažiau kaip 313 dienų ([4])									X				
Ispaniško stiliaus kumpių su kaulu ir nugarinių džiovinimas po sūdymo ([4]): — Iberiški kumpiai – ne mažiau kaip 252 dienas — Iberiškos mentės – ne mažiau kaip 140 dienų — Iberiškos nugarinės – ne mažiau kaip 126 dienas — Serano kumpiai – ne mažiau kaip 140 dienų	X								X	X			
Skerdenų brandinimas ne mažesnėje kaip 2 °C temperatūroje ne trumpiau kaip 24 valandas po skerdimo			X										
Subproduktų pašalinimas				X	X			X					
ŽARNOS													
Sūdymas natrio chloridu (NaCl) sausai arba prisotintame sūryme (Aw < 0,80) nepertraukiamai 30 dienų arba ilgiau, 20 °C arba aukštesnėje aplinkos temperatūroje	X			SP ([5])			X		X	X			
Sūdymas druska, papildyta fosfatais: 86,5 % NaCl, 10,7 % Na_2HPO_4 ir 2,8 % Na_3PO_4, sausai arba prisotintame sūryme (Aw < 0,80) nepertraukiamai 30 dienų arba ilgiau, 20 °C arba aukštesnėje aplinkos temperatūroje	X						X		X	X			
Sūdymas natrio chloridu (NaCl) ne trumpiau kaip 30 dienų ([6])													

([4]) Tik kiaulių.
([5]) Saugi prekė.
([6]) Netaikoma galvijų, avių, ožkų ir kiaulių žarnoms.

Apdorojimas	SNL ([1])	GMV	RSK	GV	KGPP	AOR	SAM	KOPP	KKM	AKM	AAL	LPPG	NL
Balinimas ([7])													
Džiovinimas ([7])													
PIENAS													
Terminis apdorojimas (sterilizavimo procesas) pasiekiant minimalią F_0 vertę 3	X				SP ([8])			SP ([8])					
Terminis apdorojimas ultraaukšta temperatūra (UAT): mažiausiai 132 °C ne trumpiau kaip 1 sekundę	X						X						
Terminis apdorojimas ultraaukšta temperatūra (UAT): mažiausiai 135 °C tinkamą laikymo trukmę	X												
Terminis apdorojimas TPAT (trumpasis pasterizavimas aukštoje temperatūroje), jei pieno pH žemesnis nei 7, ne žemesnėje kaip 72 °C temperatūroje ne trumpiau kaip 15 sekundžių	X						X						
Terminis apdorojimas TPAT (trumpasis pasterizavimas aukštoje temperatūroje), jei pieno pH = 7 arba aukštesnis, ne žemesnėje kaip 72 °C temperatūroje ne trumpiau kaip 15 sekundžių, apdorojant du kartus	X						X						
Terminis apdorojimas TPAT (trumpasis pasterizavimas aukštoje temperatūroje) kartu su fiziniu apdorojimu, kad būtų pasiekta žemesnė nei 6 pH vertė, ne trumpiau kaip 1 valandą arba pasiekiant ne mažesnę kaip 72 °C temperatūrą, kartu su išdžiovinimu	X												
Pasterizavimas, susidedantis iš vieno terminio apdorojimo, kurio poveikis bent prilygsta tam, kuris pasiekiamas apdorojant 72 °C temperatūroje 15 sekundžių	X		X	X									

([7]) Netaikoma galvijų, avių, ožkų ir kiaulių žarnoms.
([8]) Saugi prekė.

Apdorojimas	LPPG	NL
KIAUŠINIAI		
Terminis apdorojimas: — Visas kiaušinis: — 60,0 °C – 188 sek. — visiškai išverdamas — Viso kiaušinio mišiniai: — 60 °C – 188 sek. — visiškai išverdamas — 61,1 °C – 94 sek. — Skystas kiaušinio baltymas: — 55,6 °C – 870 sek. — 56,7 °C – 232 sek. — Paprastas arba grynas kiaušinio trynys: — 60 °C – 288 sek. — 10 % pasūdytas trynys: — 62,2 °C – 138 sek. — Sausas kiaušinio baltymas: — 67 °C – 20 val. — 54,4 °C – 50,4 val. — 51,7 °C – 73,2 val.	X	
Terminis apdorojimas: — Visas kiaušinis: — 55 °C – 2 521 sek. — 57 °C – 1 596 sek. — 59 °C – 674 sek. — visiškai išverdamas — Skystas kiaušinio baltymas: — 55 °C – 2 278 sek. — 57 °C – 986 sek. — 59 °C – 301 sek. — 10 % pasūdytas kiaušinio trynys: — 55 °C – 176 sek. — Sausas kiaušinio baltymas: — 57 °C – 54,0 val.		X

VIII PRIEDAS

NEGYVŪNINIŲ PRODUKTŲ IŠ APSAUGOS ZONOS RIZIKĄ MAŽINANTIS APDOROJIMAS

(kaip nurodyta šio reglamento 36 ir 52 straipsniuose)

Apdorojimas	SNL [1]	GMV
Terminis apdorojimas ne žemesnėje kaip 80 °C temperatūroje ne trumpiau kaip 10 minučių, garinant uždaroje kameroje	X	X
Laikymas supakavus arba surišus į ryšulius po stogu, patalpose, esančiose ne arčiau kaip 2 km iki artimiausio ligos protrūkio vietos, ir neišimant iš tų patalpų bent iki praeina trys mėnesiai po to, kai baigiamas valymas ir dezinfekavimas pagal 15 straipsnį	X	X

[1] Ligų santrumpos pagal II priedą.

IX PRIEDAS

ŠVIEŽIOS MĖSOS IŠ APSAUGOS ZONOS ŽENKLINIMAS

(kaip nurodyta šio reglamento 33 ir 49 straipsniuose)

1. Ženklas, kuriuo žymima šviežia paukštiena iš apsaugos zonos ir neskirta išvežti į kitą valstybę narę pagal 33 straipsnio 1 dalies b punktą, turi atitikti šiuos reikalavimus:

   a) forma ir turinys:

   „XY“ yra atitinkamos valstybės kodas, pateiktas Reglamento (EB) Nr. 853/2004 II priedo I skirsnio B dalies 6 punkte, o „1234“ – ūkio patvirtinimo numeris, nurodytas Reglamento (EB) Nr. 853/2004 II priedo I skirsnio B dalies 7 punkte;

   b) matmenys:

   — „XY“ plotis 8 mm,

   — „1234“ plotis 11 mm,

   — išorinio skersmens plotis ne mažesnis kaip 30 mm,

   — kvadrato linijos storis 3 mm.

2. Ženklas, kuriuo žymima šviežia mėsa, skirta apdoroti perdirbimo įmonėje pagal 33 straipsnio 2 dalies a punktą, susideda iš:

   a) identifikavimo ženklo, numatyto Reglamente (EB) Nr. 853/2004, su papildomu įstrižu kryžiumi iš dviejų spaudo viduryje susikertančių tiesių, uždėtu taip, kad pateikta informacija būtų įskaitoma, arba

   b) vieno ovalo formos 6,5 cm pločio ir 4,5 cm aukščio spaudo, kuriame turi būti visiškai įskaitomais rašmenimis pateikta ši informacija:

   — viršutinėje dalyje – visas valstybės narės pavadinimas arba ISO kodas didžiosiomis raidėmis;

   — viduryje – skerdyklos patvirtinimo numeris;

   — apatinėje dalyje – vienas iš šių dviraidžių: CE, EC, EF, EG, EK, EY, EO, ES, ES, EB, WE arba EZ;

   — dvi tiesės, susikertančios spaudo viduryje taip, kad informacija tebebūtų įskaitoma;

   — raidžių aukštis turi būti bent 0,8 cm, skaitmenų aukštis bent 1 cm.

X PRIEDAS

PRIEMONIŲ TAIKYMO APSAUGOS ZONOJE TRUKMĖ

(kaip nurodyta šio reglamento 39 straipsnyje)

A kategorijos ligos	Trumpiausias priemonių taikymo apsaugos zonoje laikotarpis (39 straipsnio 1 dalis)	Papildomas priežiūros priemonių taikymo apsaugos zonoje laikotarpis (39 straipsnio 3 dalis)
Snukio ir nagų liga	15 dienų	15 dienų
Galvijų maro viruso infekcija	21 diena	9 dienos
Rifto slėnio karštligės infekcija	30 dienų	15 dienų
Gumbelinės viruso infekcija	28 dienos	17 dienų
Mycoplasma mycoides subsp. *mycoides* SC infekcija (užkrečiama galvijų pleuropneumonija)	45 dienos	Netaikoma
Avių ir ožkų raupai	21 diena	9 dienos
Smulkiųjų atrajotojų maro viruso infekcija	21 diena	9 dienos
Užkrečiama ožkų pleuropneumonija	45 dienos	Netaikoma
Afrikinė arklių liga	12 mėnesių	Netaikoma
Įnosių (*Burkholderia mallei*) infekcija	6 mėnesiai	Netaikoma
Klasikinis kiaulių maras	15 dienų	15 dienų
Afrikinis kiaulių maras	15 dienų	15 dienų
Labai patogeniškas paukščių gripas	21 diena	9 dienos
Niukaslo ligos viruso infekcija	21 diena	9 dienos

XI PRIEDAS

PRIEMONIŲ TAIKYMO PRIEŽIŪROS ZONOJE TRUKMĖ

(kaip nurodyta šio reglamento 55 ir 56 straipsniuose)

A kategorijos ligos	Trumpiausias priemonių taikymo priežiūros zonoje laikotarpis
Snukio ir nagų liga	30 dienų
Galvijų maro viruso infekcija	30 dienų
Rifto slėnio karštligės infekcija	45 dienos
Gumbelinės viruso infekcija	45 dienos
Mycoplasma mycoides subsp. *mycoides* SC infekcija (užkrečiama galvijų pleuropneumonija)	45 dienos
Avių ir ožkų raupai	30 dienų
Smulkiųjų atrajotojų maro viruso infekcija	30 dienų
Užkrečiama ožkų pleuropneumonija	45 dienos
Afrikinė arklių liga	12 mėnesių
Įnosių (*Burkholderia mallei*) infekcija	Netaikoma
Klasikinis kiaulių maras	30 dienų
Afrikinis kiaulių maras	30 dienų
Labai patogeniškas paukščių gripas	30 dienų
Niukaslo ligos viruso infekcija	30 dienų

XII PRIEDAS

MĖGINIŲ ĖMIMO PROCEDŪROS IR DIAGNOSTIKOS METODAI DĖL VANDENS GYVŪNŲ A KATEGORIJOS LIGŲ

1. Atliekant klinikinius tyrimus ir imant mėginius taikomos šios procedūros:

a) atliekant klinikinį tyrimą ir imant mėginius laboratoriniams tyrimams būtina įtraukti:

i) į sąrašą įtrauktų rūšių akvakultūros gyvūnus, kuriems pasireiškė klinikiniai atitinkamos A kategorijos ligos požymiai;

ii) akvakultūros gyvūnus, kurie, tikėtina, neseniai nugaišo nuo įtariamos arba patvirtintos A kategorijos ligos; taip pat

iii) akvakultūros gyvūnus, dėl kurių nustatytas epidemiologinis ryšys su įtariamu arba patvirtintu A kategorijos ligos atveju;

b) mažiausias imamų mėginių skaičius yra:

	Scenarijus			
Gyvūnų tipas	Pranešimas apie padidėjusį gaištamumą	Užkrėstų gyvūnų patekimas	Pastebėti *post mortem* arba klinikiniai požymiai	Įtarimas, kilęs dėl kitų aplinkybių
Moliuskai (visas gyvūnas)	30	30	–	150
Vėžiagyviai	10		10	150
Žuvys	–	–	10	30

c) imant moliuskų mėginius taikomi šie papildomi kriterijai:

i) mėginiams turi būti atrenkami įtariami užkrėsti gyvūnai. Jei gyvūnų populiacijoje, kurioje įtariama liga, yra į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnų, jie turi būti atrenkami mėginiams;

ii) jeigu yra silpnų, prasivėrusių arba neseniai nugaišusių, bet dar nesuirusių moliuskų, juos reikia rinktis pirmiausia. Jei tokių moliuskų nėra, atrenkant moliuskus mėginiams turi būti imami seniausi sveiki moliuskai;

iii) jeigu ūkyje moliuskai auginami naudojant ne vieną, o daugiau vandens išteklių, mėginiams turi būti imami moliuskai, auginami naudojant visus tuos vandens išteklius, kad būtų užtikrinta, jog į mėginį proporcingomis dalimis patektų moliuskai iš visų ūkio dalių;

iv) kai imami mėginiai iš moliuskų ūkių grupės ir epidemiologinė tų ūkių būklė aiškiai yra vienoda, į mėginį turi būti įtraukti moliuskai iš reprezentatyvaus skaičiaus mėginių ėmimo vietų.

Pagrindiniai veiksniai, į kuriuos reikia atsižvelgti renkantis tas mėginių ėmimo vietas, turi būti gyvūnų laikymo tankis, vandens srovės, į sąrašą įtrauktų rūšių buvimas, imlios ligai rūšys ir užkrato pernešėjų rūšys, batimetrija ir valdymo praktika. Imant mėginį turi būti įtrauktos natūralios moliuskų augavietės, esančios moliuskų auginimo ūkyje arba arti to ūkio ar ūkių;

d) imant vėžiagyvių mėginius taikomi šie papildomi kriterijai:

i) jei gamybos vienetuose yra silpnų arba gaištančių į sąrašą įtrauktų rūšių vėžiagyvių, tie vėžiagyviai turi būti pasirinkti pirmiausia. Jei tokių gyvūnų nėra, tarp atrinktų vėžiagyvių mėginyje proporcingomis dalimis turi būti įvairių amžiaus grupių vėžiagyvių;

ii) jeigu ūkyje vėžiagyviai auginami naudojant ne vieną, o daugiau vandens išteklių, į mėginį turi būti įtraukiami į sąrašą įtrauktų rūšių vėžiagyviai, auginami naudojant visus tuos vandens išteklius, kad būtų užtikrinta, jog į mėginį proporcingomis dalimis patektų vėžiagyvių iš visų ūkio dalių;

iii) kai reikia imti į sąrašą įtrauktų rūšių laukinių populiacijų mėginius pagal šio reglamento 102 straipsnio a punktą, mėginių ėmimo vietų skaičius ir geografinis paskirstymas turi būti nustatomi taip, kad būtų užtikrinta pakankama įtariamos užkrėstos teritorijos aprėptis.

Mėginių ėmimo vietos turi atitikti įvairias ekosistemas, kuriose yra laukinės ligai imlių rūšių gyvūnų populiacijos, pvz., jūrų, upių žiočių, upių ir ežerų sistemas;

e) imant žuvų mėginius taikomi šie papildomi kriterijai:

i) jei randama silpnų, neįprastai besielgiančių arba neseniai nugaišusių, bet dar nesuirusių žuvų, mėginiams reikia atrinkti šias žuvis. Jei tokių gyvūnų nėra, tarp atrinktų žuvų mėginyje proporcingomis dalimis turi būti į sąrašą įtrauktų rūšių įvairių amžiaus grupių žuvų;

ii) jeigu ūkyje žuvys auginamos naudojant ne vieną, o daugiau vandens išteklių, į mėginį turi būti įtraukiamos į sąrašą įtrauktų rūšių žuvys, auginamos naudojant visus tuos vandens išteklius, kad būtų užtikrinta, jog į mėginį proporcingomis dalimis patektų žuvų iš visų ūkio dalių;

iii) jeigu yra vaivorykštinių upėtakių (*Onchorynchus mykiss*) arba paprastųjų europinių ešerių (*Perca fluviatilis*), mėginiams galima atrinkti tik šių rūšių žuvis. Jeigu nėra nei vaivorykštinių upėtakių, nei paprastųjų europinių ešerių, į mėginį turi būti reprezentatyviai įtraukiamos visų kitų esamų į sąrašą įtrauktų rūšių žuvys pagal a–d punktuose nustatytus kriterijus;

iv) kai reikia imti į sąrašą įtrauktų rūšių laukinių populiacijų mėginius pagal šio reglamento 102 straipsnio a punktą, mėginių ėmimo vietų skaičius ir geografinis paskirstymas turi būti nustatomi taip, kad būtų užtikrinta pakankama įtariamos užkrėstos teritorijos aprėptis.

Mėginių ėmimo vietos taip pat turi atitikti įvairias ekosistemas, kuriose yra laukinės ligai imlių rūšių gyvūnų populiacijos, pvz., jūrų, upių žiočių, upių ir ežerų sistemas;

f) organų atrinkimas mėginiams, mėginių paruošimas, laikymas ir siuntimas į laboratoriją turi būti atliekami pagal Europos Sąjungos etaloninės laboratorijos rekomendacijas dėl atitinkamos ligos.

2. Mėginiai turi būti tiriami laboratorijoje taikant diagnostinius metodus ir procedūras, patvirtintus Europos Sąjungos etaloninės laboratorijos dėl atitinkamos ligos.

XIII PRIEDAS

TRUMPIAUSI UŽKRĖSTŲ AKVAKULTŪROS ŪKIŲ PALIKIMO VASARINIMUI LAIKOTARPIAI

Vasarinimo laikotarpiai, numatyti šio reglamento 81 straipsnyje, ir vienalaikio vasarinimo laikotarpiai, numatyti šio reglamento 96 straipsnio 4 ir 5 dalyse

A kategorijos liga	Trumpiausias vasarinimo laikotarpis užkrėstame ūkyje	Trumpiausias vienalaikio vasarinimo laikotarpis užkrėstuose ūkiuose, esančiuose toje pačioje apsaugos zonoje	Papildomi reikalavimai
Mikrocytos mackini infekcija	6 mėnesiai	4 savaitės	Turi apimti šalčiausią metų laikotarpį
Perkinsus marinus infekcija	6 mėnesiai	4 savaitės	Turi apimti šilčiausią metų laikotarpį
Taura sindromo viruso infekcija	6 savaitės	4 savaitės	Turi apimti šilčiausią metų laikotarpį
Geltongalvių viruso infekcija	6 savaitės	3 savaitės	Turi apimti šilčiausią metų laikotarpį
Epizootinė hematopoetinė nekrozė	8 savaitės	4 savaitės	Turi apimti šilčiausią metų laikotarpį

XIV PRIEDAS

KRITERIJAI, PAGAL KURIUOS NUSTATOMOS APRIBOJIMŲ TAIKYMO ZONOS DĖL VANDENS GYVŪNŲ A KATEGORIJOS LIGŲ

1. 85 straipsnyje nurodytos apribojimų taikymo zonos turi būti apibrėžiamos kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant bent į šiuos veiksnius:

   a) moliuskų, vėžiagyvių ar žuvų, esančių ūkyje, užkrėstame A kategorijos ligomis, arba tokių ūkių grupėje, gaištamumo duomenis: susikaupusių nugaišusių gyvūnų skaičių, jų procentinę dalį ir paplitimą;

   b) svarbią informaciją apie judėjimą į užkrėstą ūkį ir iš to ūkio arba ūkių;

   c) gretimų ūkių atstumą ir tankį;

   d) laukinių vandens gyvūnų buvimą;

   e) bet kokias žinias apie laukinių vandens gyvūnų gaištamumą, įtariamus ligos atvejus ar protrūkius, kurie yra arba galėtų būti susiję su ta konkrečia A kategorijos liga;

   f) perdirbimo įmonių artumą ir tose įmonėse esančių gyvūnų rūšis, ypač į sąrašą įtrauktas rūšis;

   g) ūkininkavimo praktiką užkrėstuose ir gretimuose ūkiuose;

   h) hidrodinamines sąlygas ir kitus nustatytus epidemiologiškai svarbius veiksnius.

2. Dėl A kategorijos ligų, kuriomis serga moliuskai ir vėžiagyviai, apsaugos ir priežiūros zonų geografinių ribų nustatymo taikomi būtiniausi reikalavimai:

   a) apsaugos zona turi būti nustatyta prie pat ūkio arba tokių ūkių, kurie oficialiai patvirtinti užkrėsti A kategorijos liga, grupės ir turi atitikti pagal reikiamus hidrodinaminius ir epidemiologinius duomenis nustatytą plotą;

   b) priežiūros zona turi būti nustatyta apsaugos zonos išorėje ir turi atitikti aplink apsaugos zoną esantį plotą, nustatytą pagal reikiamus hidrodinaminius ar epidemiologinius duomenis.

3. Dėl A kategorijos ligų, kuriomis serga žuvys, apsaugos ir priežiūros zonų geografinių ribų nustatymo taikomi būtiniausi reikalavimai:

   a) apsaugos zona turi būti nustatyta aplink ūkį, kuriame patvirtinta epizootinė hematopoetinė nekrozė (EHN). Ši zona turi būti:

      i) pakrantėse – plotas, apie kurį apibrėžto apskritimo spindulys siekia bent vieną potvynio zoną arba bent 5 km (pasirenkamas didesnis iš šių atstumų) ir kurio centre yra ūkis, kuriame oficialiai patvirtinta EHN, arba analogiškas pagal reikiamus hidrodinaminius ar epidemiologinius duomenis nustatytas plotas;

      ii) sausumos teritorijose – visas vandens baseino, kuriame yra ūkis, kuriame oficialiai patvirtinta EHN, plotas. Kompetentinga institucija gali nustatyti, kad ši zona apima tik kai kurias vandens baseino dalis arba tik ūkio plotą, su sąlyga, kad tai netrukdytų užkirsti kelią ligai plisti;

   b) priežiūros zona turi būti kompetentingos institucijos nustatyta apsaugos zonos išorėje ir turi būti:

      i) pakrantėse – aplink apsaugos zoną esantis plotas, kuriame sutampa kelios potvynių zonos; arba aplink apsaugos zoną esantis plotas, apie kurį apibrėžto apskritimo spindulys – 10 km nuo apsaugos zonos centro; arba analogiškas pagal reikiamus hidrodinaminius ar epidemiologinius duomenis nustatytas plotas;

      ii) sausumos teritorijose – didesnis plotas aplink nustatytą apsaugos zoną.

XV PRIEDAS

PRIEŽIŪROS SISTEMA IR KONTROLĖS PRIEMONIŲ TAIKYMO TRUKMĖ PRIEŽIŪROS ZONOJE DĖL AKVAKULTŪROS GYVŪNŲ A KATEGORIJOS LIGŲ

(kaip nurodyta šio reglamento 98 ir 101 straipsniuose)

1. **Priežiūros sistema**

Priežiūros zonoje esančiuose akvakultūros ūkiuose, kuriuose laikomi į sąrašą įtrauktų rūšių gyvūnai, ir tokių ūkių grupėse turi būti vykdoma priežiūra, kaip numatyta 98 straipsnyje, tikrinant, ar nėra užkrėtimo atitinkama A kategorijos liga. Ši priežiūra turi apimti vietoje atliekamus gyvūnų sveikatos patikrinimus, įskaitant mėginių ėmimą iš gamybos vienetų. Tuos patikrinimus vietoje turi atlikti kompetentinga institucija pagal 1 ir 2 lenteles.

Mėginių ėmimui taikomi XII priedo 1 punkte nustatyti kriterijai, kaip tinka tai gyvūnų rūšiai.

1 lentelė

Priežiūros sistema, apimanti vietoje atliekamus gyvūnų sveikatos patikrinimus ir mėginių ėmimą ūkiuose ir ūkių grupėse dėl vandens gyvūnų A kategorijos ligų, išskyrus epizootinę hematopoetinę nekrozę

A kategorijos liga	Sveikatos patikrinimų skaičius per metus	Laboratorinių tyrimų skaičius per metus	Gyvūnų skaičius mėginyje	Metų laikotarpis, kuriuo imami mėginiai	Gyvūnų, iš kurių imami mėginiai, laikymo tame ūkyje laikotarpis
Mikrocytos mackini infekcija	1	1	150	Kada žinomas infekcijos paplitimas yra didžiausias, arba balandžio–gegužės mėn., po 3–4 mėn. laikotarpio, kuriuo jūros vandens temperatūra nesiekia 10 °C	4 mėnesiai
Perkinsus marinus infekcija	1	1	150	Kada žinomas infekcijos paplitimas yra didžiausias, arba rugsėjo, spalio ar lapkričio mėn.	4 mėnesiai
Taura sindromo viruso infekcija	2	2	150	Tuo metų laikotarpiu, kuriuo vandens temperatūra įprastai yra aukščiausia per visus metus	2 mėnesiai
Geltongalvių viruso infekcija	2	2	150	Tuo metų laikotarpiu, kuriuo vandens temperatūra įprastai yra aukščiausia per visus metus	2 mėnesiai

2 lentelė

Speciali priežiūros sistema, apimanti vietoje atliekamus gyvūnų sveikatos patikrinimus ir mėginių ėmimą ūkiuose, dėl vandens gyvūnų epizootinės hematopoetinės nekrozės (EHN) ([1])

Ūkio rūšis	Sveikatos tikrinimų skaičius per metus (dvejus metus)	Kiek kartų per metus imami mėginiai (dvejus metus)	Žuvų skaičius mėginyje	
			Augančių žuvų skaičius	Veislinių žuvų skaičius ([2])
a) ūkiai, kuriuose laikomos veislinės žuvys	2	2	150 (tikrinant pirmą ir antrą kartą)	150 (tikrinant pirmą ar antrą kartą)
b) Ūkiai, kuriuose laikomos tik veislinės žuvys	2	1	0	150 ([2]) (tikrinant pirmą ar antrą kartą)
c) Ūkiai, kuriuose nėra veislinių žuvų	2	2	150 (tikrinant pirmą ir antrą kartą)	0
Didžiausias žuvų skaičius bendrame mėginyje: 10				

([1]) Žuvų mėginių ėmimas laboratoriniam tyrimui turi būti atliekamas, kai vandens temperatūra yra nuo 11 iki 20 °C. Šis reikalavimas dėl vandens temperatūros turi būti taikomas ir sveikatos patikrinimams. Ūkiuose, kuriuose vandens temperatūra per visus metus nesiekia 11 °C, mėginių ėmimas ir sveikatos patikrinimai vietoje turi būti atliekami tada, kai vandens temperatūra yra aukščiausia.

([2]) Veislinių žuvų mėginiuose neturi būti lytinių liaukų skysčių, pienių ar kiaušinėlių, nes neįrodyta, kad EHN sukelia reprodukcinės sistemos infekciją.

2. **Kontrolės priemonių taikymo priežiūros zonoje trukmė**

A kategorijos liga	Trumpiausi priežiūros laikotarpiai
Mikrocytos mackini infekcija	3 metai
Perkinsus marinus infekcija	3 metai
Taura sindromo viruso infekcija	2 metai
Geltongalvių viruso infekcija	2 metai
Epizootinė hematopoetinė nekrozė	2 metai

Kai baigiasi priežiūros laikotarpis ir nėra naujai nustatyto užkrėtimo atitinkama A kategorijos liga, priežiūros zonoje taikomos priemonės turi būti panaikintos, kaip numatyta šio reglamento 101 straipsnyje.